

**KÜRESEL KÜLTÜR
ENDÜSTRİSİ
SORUŞTURMASI**

**INVESTIGATION OF
GLOBAL CULTURE
INDUSTRY**

UHiM

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
KATKILARIYLA

**KÜRESEL KÜLTÜR
ENDÜSTRİSİ
SORUŞTURMASI**

**INVESTIGATION OF
GLOBAL CULTURE
INDUSTRY**

UHiM ULUSLARARASI
HAK İHLALLERİ
İZLEME MERKEZİ
INTERNATIONAL CENTER FOR WATCHING VIOLATION OF RIGHTS
www.uhim.org
f/uhimtr t/uhimorg

Selman-i Pak Cd. Şeyh Yokuşu Sk. No: 6/4 Üsküdar-İstanbul-Türkiye
Tel: 0 216 341 15 88 Faks: 0 216 495 29 63

© Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi

yayına hazırlayanlar / editors
ATIF GÖNEÇ
CELALETTİN ÇİNGÖZ
HÜSEYİN TÜRKAN

hukuk danışmanları / advisors of law
AV. MUSTAFA DEMİRAL
AV. METİN KUTLUBAY

ingilizce çeviri / translation to english
MURAT KARACA

grafik-tasarım / graphic-design
MUSTAFA EDİZ ALTINDIŞ

baskı / press
İSTANBUL, EYLÜL 2017

baskı-cilt / printing-press

içindekiler

Takdim... 7

ABDULHAMİT GÜLER (<i>Yazar-Yönetmen</i>)	10
YRD. DOÇ. DR. ABDULKADİR MACİT (<i>Kocaeli Üniversitesi Öğretim Üyesi / İlmî Etüdler Derneği Yön. Kur. Üyesi</i>)	12
AHMET CAN (<i>Yeniakit Gazetesi Kültür Sanat Editörü</i>)	14
YRD. DOÇ. DR. AHMET TEMEL (<i>İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>)	15
YRD. DOÇ. DR. ALİ CANÇELİK (<i>Kocaeli Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>)	17
ALİ URAL (<i>Şair-Yazar</i>)	20
AYŞE OLGUN (<i>Yeni Şafak Gazetesi Ekler Sorumlusu</i>).....	23
BAHADIR YENİŞEHİRLİOĞLU (<i>Yazar-Oyuncu</i>)	25
YRD. DOÇ. DR. BİLAL YORULMAZ (<i>Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>)	29
BÜLENT PARLAK (<i>İzdiham Dergisi Genel Yayın Yönetmeni</i>)	31
FAYSAL SOYSAL (<i>Şair-Yönetmen</i>)	32
PROF. DR. FERHAT KENTEL (<i>İstanbul Şehir Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>).....	34
HASAN ÇELEBİ (<i>Hattat</i>)	37
HASANALİ YILDIRIM (<i>Yazar</i>).....	39
MEHMET GÜNTEKİN (<i>Mützisyen / Cumhurbaşkanlığı Korosu Şef Yardımcısı</i>).....	40
MEHMET MAZAK (<i>MİYSAD Başkanı / Sultanbeyli Belediyesi Kültür İşleri Müdürü</i>)	42
MUHSİN İLYAS SUBAŞI (<i>Şair-Yazar</i>)	45
RECEP GARİP (<i>Şair-Yazar-Ressam, İstanbul Eski Milletvekili</i>)	48
DOÇ. DR. RIDVAN ŞENTÜRK (<i>İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>)	50
PROF. DR. SADETTİN ÖKTEN (<i>Yazar</i>)	52
PROF. DR. ŞABAN TEOMAN DURALI (<i>Felsefeci</i>).....	54
SAVAŞ ŞAFAK BARKÇİN (<i>Siyaset Bilimci-Yazar-Mützisyen</i>)	59
SELÇUK AYDIN (<i>İBB Atatürk Kitaplığı Uzman Kütüphaneci</i>)	61
SERAP DÖNMEZ (<i>Psikolojik Danışman / ÖNDER Genel Başkan Yardımcısı</i>).....	63
YRD. DOÇ. DR. ŞEREF AKBABA (<i>Yazar / Kırklareli Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>)	65

contents

Presentation... 7

ABDULHAMİT GÜLER (<i>Writer-Director</i>)	10
ASST. PROF. ABDULKADİR MACİT (<i>Academician at Kocaeli University Board member of Ilmi Etüdler Association</i>) ...	12
AHMET CAN (<i>Journal of Yeniakit Editor of the Culture and Art</i>)	14
ASST. PROF. AHMET TEMEL (<i>Academician at Istanbul University</i>)	15
ASST. PROF. ALİ CANÇELİK (<i>Academician at Kocaeli University</i>)	17
ALİ URAL (<i>Poet and Writer</i>)	20
AYŞE OLGUN (<i>Newspaper Supplement Director / Yeni Şafak</i>)	23
BAHADIR YENİŞEHİRLİOĞLU (<i>Author-Actor</i>)	25
ASST. PROF. BİLAL YORULMAZ (<i>Academician at Marmara University</i>)	29
BÜLENT PARLAK (<i>Editor in Chief of İzdiham Magazine</i>)	31
FAYSAL SOYSAL (<i>Poet-Director</i>)	32
PROF. DR. FERHAT KENTEL (<i>Academician at İstanbul Şehir University</i>)	35
HASAN ÇELEBİ (<i>The Calligraphist</i>)	37
HASAN ALİ YILDIRIM (<i>Author</i>)	39
MEHMET GÜNTEKİN (<i>Musician / Assistant Conductor of Presidential Choir</i>)	40
MEHMET MAZAK (<i>MİYSAD Predsident / Sultanbeyli Municipality Directorate of Cultural Affairs</i>)	42
MUHSİN İLYAS SUBAŞI (<i>Author-Poet</i>)	45
RECEP GARİP (<i>Poet - Artist - Writer - Former Deputy of Istanbul</i>)	47
ASSOCIATE PROFESSOR RIDVAN ŞENTÜRK (<i>Academician at İstanbul Commerce University</i>)	50
PROF. DR. SAADETTİN ÖKTEN (<i>Writer</i>)	52
PROF. DR. ŞABAN TEOMAN DURALI (<i>Philosopher</i>)	54
SAVAŞ ŞAFAK BARKÇİN (<i>Political Scientist-Writer-Musician</i>)	59
SELÇUK AYDIN (<i>Expert Librarian at Atatürk Library in Istanbul Metropolitan Municipality</i>)	62
SERAP DÖNMEZ (<i>Psychological Adviser / Vice-President of QNDER</i>)	63
ASST. PROF. ŞEREF AKBABA (<i>Author / Academician at Kırklareli University</i>)	66

**GELECEĞİMİZİ
KORUMAK İÇİN
ÇALIŞIYORUZ**

WORKING TO PROTECT OUR FUTURE

takdim

presentation

“Küreselleşme” mefhumu, 20. yüzyılın ortalarından bu yana dünya kamuoyunun en önemli gündem maddelerinden biri kabul edilmekte, başta internet ve medya sahası olmak üzere, son çeyrek yüzyılda yaşanan teknolojik gelişmeler, küreselleşmenin etkilerini dünya coğrafyasının en ücra köşelerine kadar ulaştırmaktadır.

Küreselleşme sosyolojik, felsefi, siyasî, ekonomik vd. bağlamlarda tartışıldursun, meselenin pratik yansımaları insan ve toplum hayatında belirgin biçimde görülür hale gelmektedir. Öte yandan, küreselleşmeye zemin hazırlayan fikrî altyapının temsilcilerinin, birtakım araç ve yöntemleri kullanarak, bireysel ve toplumsal yaşamı kontrol etmeye çalıştığı da, bugün artık genel kabul görmüş bir durumdur.

Soruşturmamızda, küreselleşmenin kültür-sanat alanındaki yansımalarına odaklanmaya çalışılmıştır. Küresel kültür endüstrisinin, millî kültür-

The concept of “Globalization” has been one of the most critical issue of the World agenda from half of the 20th century to now. Technological developments which have been come into existence at the last quarter of the century, primarily internet and the media, have spread the effect of the “Globalization” to the far-flung corner of the World.

While the sociological, philosophical, political and economical effects of the Globalization have been debated all around the World, practical reflections and results of the matter / issue can be seen clearly on the life of individuals and societies. On the other hand, the reality that the representatives who have prepared ideological ground of the globalization use some useful tools and try some methods in order to control both social and individual life is widely known today.

It has been tried to focus on the cultural and artistic results and reflections of the globalization

ler üzerindeki olumlu-olumsuz etkileri masaya yatırılmış, bu alandaki sorun tespitleri ve çözüm önerileri üzerinde durulmuştur. Bu kapsamda, kültür-sanat, akademi, medya, sivil toplum ve siyaset dünyasından pek çok ismin görüşlerine müracaat edilmiştir.

Katılımcıların görüşleri incelendiğinde, “küresel kültür endüstrisi”nin, genellikle, bugün başta ABD olmak üzere Batı’nın politik çıkarları doğrultusunda hareket eden bir yapı olarak anlaşıldığı, Batı dünyasının, bu yapıyı oluşturan sinema, televizyon, popüler kültür, moda, turizm gibi araçlar, Oscar, Nobel gibi uluslararası festival ve ödüllerle toplumları tektipleştirmeyi hedeflediği yönünde yaygın bir kabul olduğu görülecektir. Küresel kültür endüstrisinin millî kültürleri tahrip ettiği, toplumları bir arada tutan, onlara bir kimlik ve aidiyet kazandıran kültürel değerleri yok ettiği de katılımcılarımızın ortak kanaatleri arasındadır.

Öte yandan, katılımcılarımızın büyük çoğunluğunun, yaşanan süreci bir medeniyet krizi olarak gördüğü de anlaşılmaktadır. Modernleşme/Batılılaşma sürecinin, siyasî, toplumsal ve kültürel alanlarda köklü bir dönüşümü hedef alan bir proje olduğu, bugün Batılılaşma sürecine muhatap olan toplumlarda ortaya çıkan tablonun, bu projenin bir sonucu olarak okunması gerektiği vurgulanmıştır.

Varlığı üzerinde mutabık olunan bu sorunların çözümüne dair öne sürülen fikirler incelendiğinde, bugün küresel kültür endüstrisinin en önemli araçları olarak kabul edilen sinema, televizyon gibi araçların aynı şekilde millî kültürleri korumak ve zenginleştirmek için kullanılması gerektiğine dair de güçlü bir fikir birliği olduğu görülmektedir. Katılımcılarımız, bu yapılırken, kültürümüzü oluşturan aslî unsur ve değerlere uygun sanat eserleri, senaryolar, filmler, çizgi filmler, tiyatro oyunları üretilmesi, Batılılaşma süreci ile toplumsal yaşamımıza dahil olan sa-

in our study. Both positive and negative effects of “Global Culture Industry” on National Cultures have been opened to debate and it has been focused on the problems happened at these fields have been tried to detected and possible solution offers and suggestions in this study. So it has been consulted to the opinions and offers of the people from the World of Culture-Art, Academy, Non-Governmental Organizations and Policy.

If we take a look at to the opinions and comments of the participants, we will clearly see at first sight that, It is widely known that “Global Culture Industry” is an organization working for the political benefits and interests of USA and West in today. In addition, it is possible to see and understand

from the comments and statements of the participants of this study, the West has the the intention to make the World monotyp with the help of some tools such as cinema, tv, popular culture, fashion and tourism and International prestigious awards like Oscar and Nobel. Finally, the idea that Global Culture Industry destroy the National Cultures and Cultural Values which keep the ties of the people tight and which give them and identity and belonging will be seen clearly in our study.

On the other hand, it has been concluded from the comments of the vast majority of the participants that they see the globalization process as a “Civilization Crisis”. It has been stressed that “Modernization and Westernization process” is a project that aims to the radical transformation / changing of the societies on political, economical and cultural fields. The situation which was seen in the societies exposed to the Modernization process should be evaluated as a result of that projects.

When we look at the ideas put forwarded for the solution of that matter, which was commonly agreed by the participants of this study, we will

nat alanlarının yanı sıra, medeniyetimize ait sanatların da önemsenmesi gerektiğini belirtmiş, bu eserlerin genç nesillere ulaşabilmesi için gereken mecraların kullanımına özen gösterilmesi önerilmiştir. Ancak bu yapılırken küresel kültür endüstrisinin güç merkezli dil, üslup ve yöntemlerinin dışına çıkan özgün bir dil üretilmesinin elzem olduğu vurgulanmıştır.

Soruşturmamızın küresel kültür endüstrisinin farklı cepheleriyle tartışmaya açılmasına katkı sağlayacağına ve bu alanda yapılmakta olan çalışmalara yeni perspektifler sunacağına inanıyoruz.

see a strong agreement on the opinions of the participants that the tools which are the most effective and important tools of Global Culture Industry such as cinema, tv should be used in order to protect and enrich the National Cultures. Participants in our study suggest that while putting solution offers into practice it should be produced and created art works, scenarios, films, cartoons, theatres which were suitable for the fundamental principles and values that make up our own culture. At the same time, both artistic fields which entered to the life of our society with the modernization process and artistic fields which belong to our civilization should be cared about and suitable tools should be used in order to convey culture – art works to young generations. It has been stressed that it is must to create an authentic wording which is able to take position out of the magnetic field of the Global Culture Industry, which has power-based style, wording and methods.

ABDULHAMİT GÜLER

(Yazar-Yönetmen)

Bütün zamanları kapsayan yegane çare elbette inanca, toprağa, insana ve izâna sarılmak. Fekat pratiği göz ardı ederseniz birkaç süslü sözü peş peşe sıralamaktan başka bir şey yapmamış olursunuz. Haliyle üretim, üretim, illa da üretim diyorum.

Küresellikten söz ettiğimizde artık büyük bir dünyadan değil, akıllı telefonlara sığacak kadar küçülmüş bir olgudan söz ediyoruz. Kültür dediğimiz ise hiçbir şekilde küreselleşmemesi gereken bir unsur. Kültür demek, yerel kod demektir. Haliyle, küreselleşen kültür yerelin ölmesi manasına geliyor. Yerel ya da millî kültür diye niteleyebileceğimiz şeyin hayatta kalabilmesi için sektörleşen küresel endüstriye karşı direnç noktalarını ayakta tutmamız gerek. Bunların başında dağıtım, yayılım, yayın meselesi geliyor. Misal; sinemamızın en temel sorunu dağıtımdır. Yani beyazperdeye çıkmaya hazırlanan filmin izleyiciyle buluşmasını sağlayacak sinema salonunun ayarlanabilmesi. Dünyada Hollywood filmleri, her salonda rahatlıkla yer bulabilir. Türkiye’de de... Ancak Türk filmi ABD’de zor yer bulur. Bırakın ABD’yi, Türkiye’de zor yer bulur. Zira dağıtım, artık tekel haline gelmiş durumda ve bu tekel de küresel endüstri elinde tutuyor.

Küresel tekelin etkisi sadece sektörel ya da endüstriyel sonuçlar vermiyor elbet. Esasen sorumuz kültürel olarak “tek tiplilik” şeklinde ken-

ABDULHAMİT GÜLER

(Writer-Director)

The sole cure that envelops the entirety of time is without a doubt to embrace faith, land, man and mind. However, if you rule out the practice, you will be doing nothing more spouting a few fancy words. As it stands, we absolutely can’t stress enough the importance of production. Hence, doing this production with the emissaries of time and soul is also mandatory.

The sole cure that envelops the entirety of time is without a doubt to embrace faith, land and man. However, if you rule out the practice, you will be doing nothing more doing spouting a few fancy words. As it stands, we absolutely can’t stress enough the importance of production.

When we mention about globalism, we don’t mention of a big world, but of one that has shrank so much that it now fits in smartphones. What we call culture is an aspect that must never be globalized. Culture corresponds to local code. As it stands, the globalizing culture foreshadows the death of all that is local. For what we describe as local or national culture to survive, we must keep the crucial points of resistance against the globalist industry alive. Foremost among these comes distribution, dissemination and publication. Publication as in the arrangement of a cinema hall that will join the film together with the audience. Hollywood films can easily find vacant places in every hall that exists in the world. In

dini gösteriyor. Bütün millî kültürler bir yerden sonra küresel kültür elbisesini giyiniyor. Herkes aynı tip müzik dinliyor, herkes aynı filmi seviyor, aynı şeye gülüyor, aynı şeyden hüzünleniyor... Haliyle, “dünya vatandaşlığı” ya da “evrensellik” maskesi altında yerelliği öldüren bir sonuca doğru evriliyoruz.

Bu tek tip dünya vatandaşının hak ve hukuk kodlarını da söz konusu küresel kültür belirliyor. Hak ihlali, küresel manipülasyonun güçlü bombardımanından sıyrılamazsa görülmüyor. Evet, kültür araçları bu küresel manipülasyonun en etkili araçları arasında.

Sorun bu denli açıkken çözüm ne olabilir? Bu sorunun cevabı zor ve uzun zaman alacak bir planı kapsıyor. Öncelikle, ekonomik özgürlük ve özgünlük olmadığı müddetçe küresel kültürün despotik tavrı altında gençlerin ezilmesine mani olamazsınız. İnternet ve sosyal medya araçları eliyle öylesine örtülü ve etkili bir manipülasyon döneminde yaşıyoruz ki, mani olmak neredeyse imkansız.

Bütün zamanları kapsayan yegane çare elbette inanca, toprağa, insana ve îzâna sarılmak. Fekat pratiği göz ardı ederseniz birkaç süslü sözü peşe sıralamaktan başka bir şey yapmamış olursunuz. Haliyle üretim, üretim, illa da üretim diyoruz. Ve bu üretimi, zamanın ruhunun temsilcisi olan araçlar eliyle yapmak da zaruri. Sosyal medyanın kötü bir şey olduğunu söylemenin kimseye faydası yok. Bunu bir araç olarak görüp, yine bu araçsal devinim içinde doğru örnek olmak gerekiyor.

Temel sığınağımız ya da mottomuz budur: Örnek olmak...

Kimseyi, dikte ederek bir şeye inandıramazsınız. Hele hele zamane gençlerini baskıcı bir tarzda elinizde tutamazsınız.

Onlar gibi değil ama onlar kadar sosyal medya kullanarak, lakin doğru kullanarak, örnek olarak...

Küresel kültür mafyasının dayattığı şekilde değil,

Turkey... A Turkish film can hardly find a place in the USA. It will barely find a place even in Turkey, let alone the USA because distribution has now become a sole monopoly and the global industry holds the reins of this monopoly.

The only impact of the global monopoly is certainly not sectoral or industrial. In actuality, our problem presents itself as a cultural “uniformity”. All national cultures, after a certain point wear the same kind of cultural dresses. Everyone listens to the same kind of music, loves the same kind of movies, laughs at the same kind of events and saddens in the same kind of cases. As it stands, we are leaning towards an outcome in which the local is being murdered under the mask of “universality” and “world citizenship”.

The uniform citizen’s civil and legal rights are also defined by global culture. The breach of rights is unable to be seen if it does not pull away from the vicious bombards caused by global manipulation. Yes, the instruments of culture are among the most useful tools of global culture.

What can be the solution when the problem is this obvious? The answer to this question is tough and it includes a plan that will take a lot of time and effort to craft. First and foremost, you cannot prevent that the youngsters are getting crushed beneath the tyranny of global culture as long as economic independency and originality doesn’t exist. We are living in such an era that is so consumed and influenced at the hands of the internet and the social media that it is nearly impossible to prevent this situation.

The sole cure that envelops the entirety of time is without a doubt to embrace faith, land, man and mind. However, if you rule out the practice, you will be doing nothing more spouting a few fancy words. As it stands, we absolutely cannot stress enough the importance of production. Hence, doing this production with the emissaries of time and soul is also mandatory. Indicating that social media is a detrimental issue will help nobody. Seeing this as a means, we must set the correct example while partaking in this movement.

fekat aynı kulvarda filmler çekerek, tiyatro oyunları sahneleyerek, müzik eserleri üreterek...

Millî kültürü ayakta tutmanın tek çaresi, küresel kültür araçlarını kullanmaktır. İnkâr etmeden, teslim olmadan, özgüvenle ve inançla...

YRD. DOÇ. DR. ABDULKADİR MACİT

(Kocaeli Üniversitesi Öğretim Üyesi

İlmî Etüdler Derneği Yön. Kur. Üyesi)

Modern takıntısından kurtulursak ki bunun yolu daha geniş bir tarih anlayışıdır, İslam'ın dünya tarihindeki yerini kavarsak, evrensel toplum fikrini, farklı kültürlerle yaklaşımını kavarsak modernlik bizim için tecrübelerden bir tecrübe yani arızî bir tecrübe haline dönüşecektir.

Küresel kültür endüstrisinin millî kültürler üzerindeki etkilerinin yoğunlaşmaya başladığı dönem şüphesiz 19. asırdır. Bu asır aynı zamanda Avrupa nüfuzunun bizi çok yönlü şekillendirmeye başladığı dönemdir. Bu şekillendirme genel hatlarıyla 3 şekilde ortaya çıktı:

1. Avrupalılar işgal ettikleri yöreleri bazen sömürgecilikle bazen tahakkümlü kapitalist yeni sistemin bir parçası haline getirdiler.
2. Avrupalılar işgal ettiği veya edemediği yerlerde kontrollü tasfiye yaptılar. Batı dışı toplumların bürokratik, hukukî süreçlerine müdahale ederek kendileriyle uyumlu hale getirdiler. Buna içsel dinamiklerle sömürgeleştirmek diyoruz. Bizim neredeyse tüm kanunlarımız, ekonomik işleyişimiz, eğitim anlayışımız, kültür ve sanat yaklaşımımız tam da Tanzimat örneğinde karşımıza çıkmaktadır.
3. Batılı modernist fikrî akımlar ideolojik olarak aydınların düşüncesini şekillendirmek üzerinden toplumları modernleştirdi. Yeni Osmanlılar, bunun tipik örneğidir. Batı'ya bakan ve ona göre şekil almaya başlayan bu süreç son-

Our essential sanctuary and motto is this: To be an example...

You cannot convince anyone by dictating. You especially can't maintain the youngsters of the new generation by suppressing them.

Using social media not like them, but as much as them, correctly, for being an example...

Not like the global culture mafia enforces us to, but by shooting films that are on par with theirs, staging plays in our theatres, producing new musical pieces....

The only way to keep national culture alive is to use the instruments of global culture while not denying or surrendering to them, with faith and confidence...

ASST. PROF. ABDULKADİR MACİT

(Academician at Kocaeli University

Board member of Ilmi Etudler Association)

Getting rid of modernism obsession is only possible with wider perception of the history, If we do understand the importance of Islam in the World history , its ideas about World-wide communities and approach to the different cultures, modernity will turn into an casual experience for us..

The period that the global culture industry increases its influence on national cultures is undoubtedly 19th century. This century is also the period of which influence of Europe began to efform us multidirectionally. This efformation showed up in 3 ways:

1. Europeans made the places that were occupied into a part of the new capitalist system by using domination and colonial policy.
2. Europeans liquidate the places that were occupied in a controlled manner. They accorded the other societies with each other by interfering in their bureaucratic and judicial process. It is called as colonizing with internal dynamics. Our almost all laws, economic process, sense

radan Jön Türkler ve cumhuriyet ekibini doğurdu.

Bu üç alanda yoğunluklu devam eden şekillenme başta din olmak üzere kültüre, sanata, şiire, edebiyata da doğrudan veya dolaylı olarak tesir etti. Nitekim dinin siyasî sembolü olan halifelik kaldırıldı; dinin epistemolojik ve bilgi sistemini kontrol altına almak maksadıyla Tevhid-i Tedrisat kabul edildi; dinin sosyal alanı olarak ifade ettiğimiz vakıflar kamulaştırıldı. Bunlar, iş yapma biçimimizden hayatı tutuş biçimimize, gündelik zaman algımızdan takvimimize hayat algımızın hemen her unsurunun değişimini ortaya çıkardı.

O yüzden hepimiz (yaşam alanının içinde olmak itibarıyla) moderniz, ama modernist değiliz. Çünkü modernliği biz seçmedik, içinde doğduk; ancak formlarını kabul etmek zorunda değiliz. Yani olguların içerisinde nasıl bir hayat oluşturacağımız hususunda fıkıhı merkeze koyarak yaşamaktan bahsediyoruz. Zira fıkıhın kendisi sürekli dinamiktir, yeniden üretim sağlar.

Aşikardır ki, bu süreç devam ederken ne kendi kaynaklarımızı ve dinamiklerimizi ne de bizi şekillendiren Avrupa'yı sağlıklı kritik edebildik. Buna bir yönüyle yaşanan çözülüş ve işgalden imkan da olmadı, diğer yönüyle Avrupa da buna müsaade etmedi. Burada önemli olan "sürecin farkında olmak, neyi ne kadar alacağız, ne kadar

of education, cultural and art approach confront us with "Tanzimat Reform Era".

3. Modernist western idea movements modernized the societies ideologically by shaping thoughts of the highbrows .Neo-ottomans are typical example of that. The process of being shaped according as West resulted in showing up the "Young Turks" and "the Republic".

The process of shaping that goes on intensely in that 3 fields affected the culture, the art, the poetry and the literature directly or indirectly.

As a matter of fact, caliphate which is the symbol of the religion was abolished; "tevhid-i tedrisat" (the law on unity of education) was accepted in order to take the epistemologic and knowledge system of the religion under control. Foundations that are regarded as the social fields of the religion were expropriated.

These formed a change almost every components in our sense of lives; from the way how we work to the way how we perceive life, from our daily sense of time to our calendar.

Because of that, all of us (on condition of being in that living space) are modern, however, not modern in that we did not choose to be modern by ourselves. We just were born in it and yet we do not have to accept its forms. In other words ,we tell of living by putting the fiqh (the Islamic laws) in the center of life with regard to how a life

reddedeceğiz meselesi”dir. Tam da burada ne Modern’e göre, ne onun için ne de ona karşı bir tavır içinde olmamalıyız kanaatindeyim. Çözüm olarak kendi özgün olan hususiyetlerimizi ortaya koyabilmekten bahsediyorum. Modern takınıtısından kurtulursak ki bunun yolu daha geniş bir tarih anlayışıdır, İslam’ın dünya tarihindeki yerini kavrarsak, evrensel toplum fikrini, farklı kültürlerle yaklaşımını kavrarsak modernlik bizim için tecrübelerden bir tecrübe yani arızî bir tecrübe haline dönüşecektir.

Hülasa, küresel kültür endüstrisi karşısında kendimizi ona göre, onun için veya onun karşısında konumlandırmadan, çözüm olarak ilkin İslam’ın dünya tarihindeki özgün yerini kavramamız ve buna uygun biçimde kendimizi ıslah/tecdit etmemiz; ikinci olarak da meselelerin hallinde fıkıh ve içtihadı merkeze koymamız gerekmektedir.

AHMET CAN

(Yeniakit Gazetesi Kültür Sanat Editörü)

Tüketim toplumu bir tür imha toplumdur ve önüne çıkan ne varsa onu geliştirmek yerine eksilterek kendi sonunu hazırlar. Zaman içinde yavaş yavaş gelişen bu sürecin etkisini anlamak oldukça zordur.

Kültür endüstrisi kavramı ilk olarak Adorno’nun “Aydınlanmanın Diyalektiği” isimli kitabında karşımıza çıkar. Adorno’nun bahse konu kitabı “Kitle Kültürü” kavramının yetersizliğini masaya yatırır ve bu kavramın yerine “Kültür Endüstrisi”nin daha doğru olduğunu söyler. Özetle belirli bir entelektüel zekâ tarafından değil, kitlenin ihtiyacına göre üretilen ve şekillenen bir şirketi andırdığı için bu tür yayınların hepsine rahatlıkla “Kültür Endüstrisi” diyebiliriz. Bu endüstrinin en temel gayesi topluma, “tükettiği kadar varolduğu” şeklinde yapay bir standart sunmasıdır. Tüketim toplumu bir tür imha toplumdur ve

we can form within the phenomenon in as much as the fiqh itself is dynamic enduringly, which means it provides reproduction.

It is obvious, while the process went on , we were able to review properly neither our resources and dynamics nor Europe that shapes us. In point of fact, there was no opportunity for that due to the occupation and the downfall; Moreover Europe did not let it happen as well. The point is “ being aware of the process, the matter of how much we get it or how much we refuse it “. I believe we should be in an attitude towards the modernity neither being against nor being in favour. As a solution, I mention being able to put our genuine idiosyncrasies in the center. Getting rid of modernism obsession is only possible with wider perception of the history, If we do understand the importance of Islam in the World history , its ideas about World-wide communities and approach to the different cultures, modernity will turn into an casual experience for us.

The sum and the substance of it , as a solution, firstly we should understand importance of İslam in the World history and make reforms to ourselves pursuant to the situation without being in an attitude towards the global culture industry neither being against nor being in favour; secondly, we should put the fiqh and the jurisprudence in the center.

AHMET CAN

(Journal of Yeniakit Editor of the Culture and Art)

A consumption society is a kind of destruction community and it is headed for a fall whatever comes its way not improving that but diminishing. It is quite hard to figure out the effect of the process coming along slowly in time.

We firstly come across the culture industry notion in Adorno’s book named “Dialectic of Enlightenment”. The book discusses inadequacy of the notion of “Mass Culture” in detail and in-

önüne çıkan ne varsa onu geliştirmek yerine eksilterek kendi sonunu hazırlar. Zaman içinde yavaş yavaş gelişen bu sürecin etkisini anlamak oldukça zordur. Bir anda olan değişimler gözle görülür ve halk kitleleri tarafından kolayca anlaşılır. Bu yüzden kültür endüstrisi yavaş yavaş toplumsal bilinçaltını şekillendirir ve tıpkı kaynayan ve piştiklerini bilmeyen kurbağalar gibi kitleyi hazır bir yemek haline getirir. Kitle artık sadece tükettiğini sanan bir nesneye dönüşmüştür.

Millî kültür mirasımızın içindeki büyük fikir adamları, şairler ve mütefekkirler, topyekûn bu sistematik operasyonun panzehirleri olarak düşünülebilir. Dolayısıyla bu panzehiri kullanma yolunda nasıl bir rota izlenmesi gerektiği de tartışmanın bel kemiğini oluşturur. Bunun yanında tarihin canlı tanıkları, kültürel eserlerin tanıtılması ve onlara gösterilen alâkanın geliştirilmesi kitlenin millî hafızasını tetikler. Son dönemdeki TRT dizilerinin bu anlamda önemli bir boşluğu doldurduğu ve toplumdaki tarihî perspektifi tekrar canlandırdığı doğrudur. Osmanlı dönemindeki ünlü düşünürlerin makalelerinin tercümesi, üniversitelerde yapılan akademik faaliyetlerin artması da bu anlamda hafızamızı diri tutma konusunda önemlidir.

YRD. DOÇ. DR. AHMET TEMEL

(İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi)

Son iki yüzyıl (özellikle de geçtiğimiz asır) içerisinde hegemonik Batı güçleri sadece siyasi ve askeri bakımdan değil, dünyanın geri kalanının kültür dünyasını da sistematik olarak dönüştürmeye çabalamıştır ve bunda oldukça başarılı olmuştur. Bu süreç içerisinde geleneksel farklılıklar ve kültürel çeşitlilikler pek çok alanda tek tipleşmeye doğru gitmiştir.

Kültürel hegemonyanın tarihsel köklerinin modernitenin başlangıcından yani 18. yüzyıl sonları

stead of that notion, it tells the notion of “Culture Industry” is truer. In summary, we can do call that kind of broadcasts as “Culture Industry” due to resembling the company which is manufactured and shaped according to not an intellectual intelligence but the mass needs. The primary goal of the industry is to present artificial standards to the society in that they exist as much as they consume. A consumption society is a kind of destruction community and it is headed for a fall whatever comes its way not improving that but diminishing. It is quite hard to figure out the effect of the process coming along slowly in time. In an instant, the changes are seen and adopted by the masses. On that account, the culture industry shapes the social subconscious step by step and in exactly the same way the frogs of which are boiled and unaware, the masses turn into the convenience foods.

The intellectuals, the poets and the thinkers in our heritage of the national culture can be thought as antidote to the systematical operations. Thereby, how a route should be followed in a way of using the antidote is the main point of the discussion. In addition to this, the living witnesses of the history, presenting the cultural works and enhancing the interests showed in them trigger off the national memory of the masses. Recently, it is obvious that TRT film series pick up the slack in this regard and revive the historical perspective in society. In this context, the translations of the essays of the important thinkers in period of the Ottoman Empire, the increase of the academical activities in universities play a crucial role in keeping the memory alive.

ASST. PROF. AHMET TEMEL

(Academician at Istanbul University)

In other words, if the question is embodied, that means, within the last two centuries, hegemonical Western Powers tried to convert the world systematically not only with respect to the politics and the military but also with

ve 19. yüzyıl başlarından daha eskiye gitmemesi soruyu modernitenin dönüştürücülüğü ekseninde ele almak gerektiğini gösteriyor. Aksi örneklerin olmaması da Batı'nın, daha doğru bir ifadeyle kolonyal Batı güçlerinin dünyanın geri kalanı üzerinde böyle bir hegemonya kurmayı amaçladığını gösteriyor. Yani soruyu biraz daha somutlaştırarak tekrar vazedecek olursak, son iki yüzyıl (özellikle de geçtiğimiz asır) içerisinde hegemonik Batı güçleri sadece siyasî ve askerî bakımdan değil, dünyanın geri kalanının kültür dünyasını da sistematik olarak dönüştürmeye çabalamıştır ve bunda oldukça başarılı olmuştur. Bu süreç içerisinde geleneksel farklılıklar ve kültürel çeşitlilikler pek çok alanda tek tipleşmeye doğru gitmiştir. Bugün din ile organik bir ilişki içerisindeyken seküler bir dünya görüşünü içselleştiren Müslüman toplumlardan; geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olmakla, aileye verdikleri önemle bilinen ancak günümüzde artık bireyselliğin öne çıktığı bir hayat tarzını benimseyen Uzakdoğu toplumlarına varıncaya kadar, "Batılılaşmış" tek tip kültürün yayıldığını pek çok alanda müşahade ediyoruz. Yeme-içme kültüründen giyim kuşama; düğün, cenaze gibi toplumsal merasimlerden aile kurumunun algılanış biçimine kadar dünyanın hemen her yerinde aynı örnekleri görebiliyoruz.

Çok değil bundan sadece yüz sene öncesine ait görseller üzerinde yapılacak kısa bir araştırma, o dönemde başlamış olmakla birlikte kültürel erozyonun bugün gelinen aşamayla mukayese edilemez olduğunu gösterecektir. Burada mihenk noktasının kılık-kıyafet, yeme-içme, dil, mimarî ve sanat alanlarında bir Batılı gibi düşünmenin ve davranmanın, gelişmiş olmanın göstergesi olarak telakki edilmesi olduğunu gözden kaçırmamız gerekir.

Bu anlamda küresel kültürel hegemonyayı kırmanın birinci aşamasının durum tespitini bu şekilde doğru yapmak olduğunu düşünüyorum. Mevcut realiteyi dikkate almadan ideal üzerinde retorik

respect to the culture and they succeeded in that. In this process, the traditional differences and cultural diversities went the standardization in numerous fields.

The fact that the historical roots of the cultural hegemony does not go back further than origin of the modernity (late 18th century and early 19th century) in time shows that the question should be taken center around transformative feature of the modernity. The fact that there is no opposite sample demonstrates that Western powers aim to dominate over the World. In other words, If the question is embodied, that means, within the last two centuries, hegemonical Western Powers tried to convert the world systematically not only with respect to the politics and the military but also with respect to the culture and they succeeded in that. In this process, the traditional differences and cultural diversities went the standardization in numerous fields. Today, we can observe that monotype Westernized culture spreaded in numerous fields from Muslim societies who used to be in a somatic relationship with the religion but now who internalized a secular world via to Far Eastern civilizations who were known as being stucked by their traditions and as giving importance to the family but today who adopted a individualism-centered life. We can see same samples in every corner of the world from food & beverage habit to the clothing habit, from social ceremonies such as the wedding and funeral etc. to the way of sense of the family structure.

Not too far, a mini-search that will be done on the visuals on which is only a century ago from now will demonstrate that amount of the cultural erosion at present cannot even be compared to the amount in that period. We should not overlook that the key criterion to be regarded as developed is behaving and thinking like a westerner in terms of the clothing, the food & beverage, the language, the architecture and the art.

In this context, I believe the first step of breaking the global cultural hegemony down is to determine the situation right in this manner. Rhetorics

yapmak sorunu ötelemek hatta görmezden gelmekle eşdeğerdir. Bu tespiti yapan münevverler, bu tespitin bilinciyle kültür politikaları uygulayacak devlet ve uygulamayı geniş halk kitlelerine ulaştıracak gayr-ı resmî (devlet dışı) toplumsal kuruluşlar çözümün üç önemli aktörü olacaktır.

Bu aktörlerin geniş halk kitlelerine kendi dinî ve kültürel kimlik ve aidiyetlerini pekiştirecek şekilde üretimlerde bulunup kitle iletişim araçları ile ulaşması gerekir. Burada birincil hedef kitle çocuklar ve gençler olmalı. Yetişkinler ikincil öncelikli olmakla beraber onlar için de popüler araçlar harekete geçirilmeli. Bir mesajı ve vizyonu olmayan sanatsal, kültürel hatta eğlenceye dönük nötr bir üretim gerçekte yoktur. Burada önemli olan bu alanların hangi misyon ve vizyon ile dizayn edileceğidir. Eğer bu toprakların dinî ve kültürel değerlerinin kodlandığı üretimler gerçekleşir ve yaygınlaşırsa birkaç nesil içinde meyveler alınacaktır. Bu şekilde yapılması gereken örnek üretimler şöyle olabilir:

1. Çocuklar için çizgi film, video oyunu ve kitaplar.
2. Gençler için spor, sanat ve entelektüel gelişim için oluşturulacak cazip kurumsal yapılar.
3. Yetişkinler için film, televizyon dizisi ve kitaplar.

YRD. DOÇ. DR. ALİ CANÇELİK

(Kocaeli Üniversitesi Öğretim Üyesi)

Toplumun ilişkilerini düzenleyen ahlak ölçülerini rol modeller üzerinden yorumlamakta ve insanlara sunmaktadır. Ahlakî olan tavır, davranış ve söylemler insanların hayatlarında bir karşılık bulmaktadır. Bugün de yapılması gereken bugünün iletişim ve edebiyat araçlarıyla aynı özü, insanların anlayacağı dille işlemektir. Öz, hiçbir zaman değişmeyecektir. Zira o, milletin genetik kodlarıdır.

on ideal without taking the existing reality into consideration equals to carrying the problem over and so ignoring that. Enlightened people who determined the situation, the State which is going to carry out the culture policies in consciousness of the fact and unofficial social organizations which are going to spread the implementation to large masses of people are three primary actors of the solution. These actors should reach the masses by means of the media in the way of strengthening their religious and cultural identity and belongingness. Namely, the primary goal must be the children and the youth. The adults are in the second priority, however, the popular implements should be edged on for them as well. A neutral production which has no purpose and vision, and which is artistic, cultural and frolic-some does not exist in reality. Within this context, the point is which mission and the vision this fields will be designed by. If the productions in which the artistic and cultural values of these lands are codified come true and widespread, favourable results will be gotten for the next few generations. Samples of these productions are like below:

1. The cartoons, video games and books for the kids.
2. Organizational structures which will contribute to sportic, cultural and intellectual development of the youth.
3. The movies, film series and book for the adults.

ASST. PROF. ALİ CANÇELİK

(Academician at Kocaeli University)

The ethics regulating the social relations interpret its criterions via people and serve up to them. The attitudes, the behaviours and the discourses which are ethical take place in people's lives. What should be done today is to process the same core with a language that people can understand easily by means of the

Kültür aslında bir zihniyet ve değerler bütünü demektir. Yani siz hayata, insana, eşyaya, yani bütün kâinata nasıl bakıyorsunuz? Sizin bakışınız kültürünüz demektir. Peki, dünyadaki bütün milletlerin ya da insanların zihniyetlerinin ve bakış açılarının aynı olması mümkün mü? Burada ciddiyetle durmak ve biçimlerle zihniyeti ayırt etmek gerekir. Millî kültürler, yani zihniyetler zayıfladıkları ve kendilerine ait biçimler ve çözüm önerileri üretmedikleri zaman, başka kültürlerin yıkıcı etkisi altına girerler. Burada mesele benzeşmekle başlayan zihni zedelenmenin önüne geçmektir. Zedelenmek diyorum çünkü kedi, kedi olarak yaratılır ve öyle ölür. Köpek de yine köpek olarak yaratılır ve öyle ölür. Milletler de aynı şekilde yaratıldıkları gibi ölürler. Yaşam sürerken kendi özleriyle aralarında bir zayıflama olabilir ama o mutlak kopuş anlamında görülmemelidir. Zira bir millet istese de içbenlik'ten kopamaz.

Küreselin millî olana etkisi bir zedelenme mesebesindedir. Bunu bu şekilde algılamakta fayda var. Bunun örneklerini sosyal hayattan, aile içi ilişkilere kadar vermek mümkün. Ancak biçimlere çok da gerek yok sanırım.

Çözüm önerisine dair yapılabilecek en önemli şey, insanlara tarihlerini ve edebiyatlarını tekrar kazandırmaktan geçer. Tarih dışı ait (bîrûnî), edebiyat ise içe ait (derûnî) hakikatleri sunmaktadır. “Her şeyini kaybeden millet işe edebiyatla başlamalıdır” der Gauri Viswanathan, *Masks of Conquest: Literary Study and British Rule in India* (Columbia, 1989; Oxford, 1998) adlı eserinde. Zira millî zihniyeti konsantre halinde saklayan ve insanlara bunu nakşeden edebî eserlerdir. Osmanlı döneminde en çok okunan eserler edebî eserlerdir. Menâkıbnameler, gazavatnâmeler, mesnevîler sürekli temsîlî varlıklar üzerinden bir insan ve toplum modeli çıkarmaktadır. Toplumun ilişkilerini düzenleyen ahlak ölçülerini rol modeller üzerinden yorumlamakta ve insanlara sunmaktadır. Ahlakî olan tavır, dav-

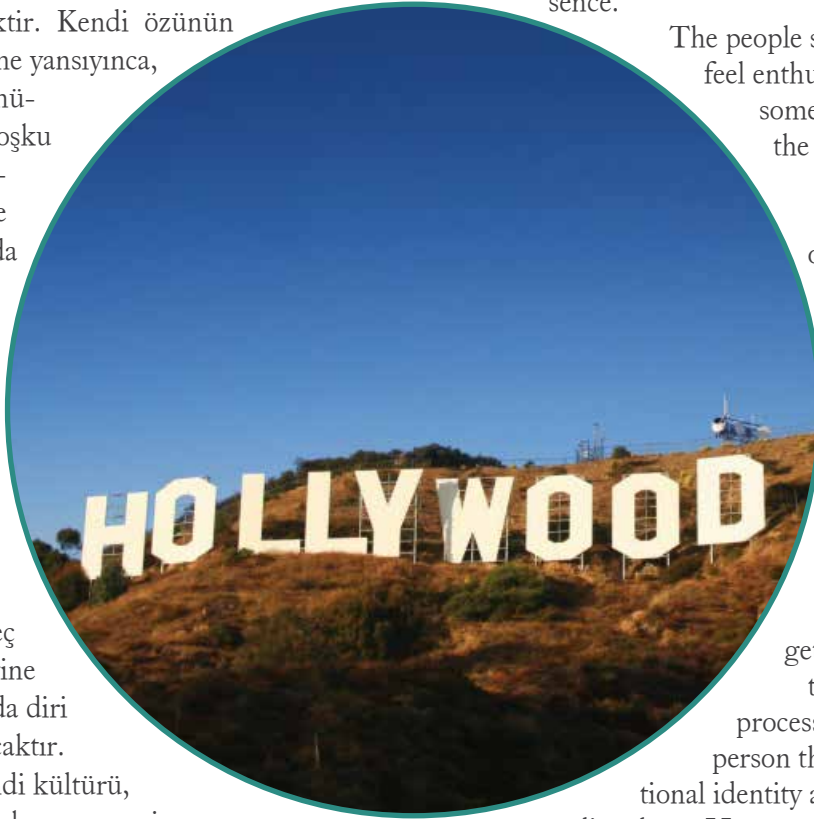
communicational and the literary means. The core will never change.

In point of fact, the culture means an alliance of values and mentality. That is to say, how do you look at the life, the human, the property and the cosmos? Your point of view is your culture actually. Is it possible the point of view and the mentality of the people all over the world to be same? Should keep a straight face and distinguish the forms and mentality. The national cultures, i.e., the mentalities fall under the destructive influence of the other cultures when they decline and they cannot create new forms and solution offers belonging to themselves. The point is to preclude contusing the mind. I call it “To be damaged” because the cat is created as a cat and die so. The dog as well is created as a dog and die so. So do nationalities, they die same as they are created. However, a society cannot get apart from their id, even if they wish to.

The influence of the global on national is in damaging. It is good to perceive that in this manner. It is possible to exemplify from the social life to intra-family relations. Yet, I suppose there is no need to the forms.

The best thing which can be done for the solution is to bring people in their history and literature. History depicts the exterior realities, the literature depicts the interior realities. “A nation lost everything should start over the work with the literature” Gauri Viswanathan, *Masks of Conquest: Literary Study and British Rule in India* (Columbia, 1989; Oxford, 1998). However, the ones which keep the national mentality in a concentrated form and engrave in people’s mind are the literary works. the most widely read works are the literary work in period of the Ottoman Empire. Menâkıbname, Gazavatnâme and Mesnevî (the Ottoman literature and arts) forms a human and societal prototype via symbolic presences. The ethics regulating the social relations inter-pret its criterions via people and serve up to them. The attitudes, the behaviours and the discourses which are ethical take place in

ranış ve söylemler insanların hayatlarında bir karşılık bulmaktadır. Bugün de yapılması gereken bugünün iletişim ve edebiyat araçlarıyla aynı özü, insanların anlayacağı dille işlemektir. Öz, hiçbir zaman değişmeyecektir. Zira o, milletin genetik kodlarıdır. Bu kodlar zaman zaman pasif, zaman zaman da aktif pozisyona çıkmaktadır. O kodlara ulaşan her eser insanlara kendilerini hatırlatacak, böylece onları aktif hale getirecek ve insana kendi özünü gösterecektir. Kendi özünün hayatı kendi gözüne yansısınca, insan yerine göre hüznün, yerine göre coşku hissedecektir. Başkalarının hüznü ve coşkusu derûnunda bir hareketlilik sağlamayacaktır. Yahya Kemal'in Kar Musikisi adlı şiirinde "Duydumsa da zevk almadım İslav kederinden" dizesi bunun bir ifadesidir. Bu süreç insanı millî kimliğine ulaştıracak ve orada diri kalmasını sağlayacaktır. Bundan sonra kendi kültürü, yani zihniyeti ve bakış açısı neyi gerektiriyorsa ona göre davranış ve söylem geliştirecektir. Hayatını kendisine ait öz üzerine bina edecek ve ona uyumlu yaşam sürecektir. Unutulmamalıdır ki, kedi kediliğini, köpek köpekliğini hiçbir zaman kaybetmez. Öyle doğar, öyle yaşar, öyle de ölür.

people's lives. What should be done today is to process the same core with a language that people can understand easily by means of the communicational and the literary means. The core will never change. For as much as, it is genetic codes of the nation. The codes are sometimes getting active whereas sometimes they are in passive position. Every work that reaches to these codes will remind people themselves and show them self essence.

The people sometimes will feel enthusiastic and yet sometimes upset in the event of being aware of self essence. The others' sadness and enthusiasm will not provide a motion in heart. In poetry of "Kar Musikisi", Yahya Kemal states "despite felt it, did not get pleasure thru the grief". The

process will carry the person through the national identity and keep them alive there. Here upon, he /she will develop a behaviour according to what his / her culture, mentality and point of view requires. He / she will build a life on the essence belonging to himself/herself. It should not be forgotten that the cat never loses the fact that it is a cat, the dog never loses the fact that it is a dog. It is born so, live so and die so.

ALİ URAL

(Şair-Yazar)

Millî olan kültürel değerler, o toplumun ayrırcı vasfıdır fakat diğer milletlerden sirayet edenler -ne kadar sevimli gözükseler de- yıkıcı ve yok edici özellikleri taşıyabilirler bünyelerinde. Gerçi bunlarla da bir şekilde başa çıkmak mümkün olabilirdi, arkalarında, bu işten büyük maddî gelirler elde etmek isteyenler olmasaydı. Fakat vahşi kapitalizm savunma araçlarımıza da dikmiştir gözünü. Bizim olanı tahrif edip bize satmanın bir yolunu her zaman bulmuştur.

İnsan bir kez dünyaya ayak basmayagörsün, yüzünü yoğurmaya ve şekillendirmeye başlayarak onu kendine has kılar. Hayatın aşamalarından geçerken iz bırakır her yerde ve bu izleri sonraki kuşaklara devreder; iyisiyle kötüsüyle üstelik.

İnsanın eli ve zekâsıyla meydana getirdiği, ürettiği her şey kültür mührüyle damgalanır. Üretilenin niteliği önemli değildir; mensup olunan toplumun bir parçası hâline gelmesidir önemli olan. Eğer toplum onu kabul ederse yaşama şansını elde etmiş olur ve millî sınırlar içerisinde özgürce dolaşabilir. Çünkü kültür, sınırlarla da alakalıdır.

Bazen başka sınırlar içerisinde üretilenler, kabından taşarak yabancı topraklara ulaşır. Onlar da iyisiyle ve kötüsüyle boş buldukları alanları doldururlar. Hudut duvarlarını aştıktan sonra birilerinin kendilerini kabul edip yaşatması yeterlidir yayılması ve o topraklarda kök salması için. Artık o saatten sonra bu yeni değerleri sınır dışı etmek neredeyse imkânsız hâle gelir. Çünkü kültür, davet ve kabulde de alakalıdır.

Millî olan kültürel değerler, o toplumun ayrırcı vasfıdır fakat diğer milletlerden sirayet edenler -ne kadar sevimli gözükseler de- yıkıcı ve yok edici özellikleri taşıyabilirler bünyelerinde. Gerçi bunlarla da bir şekilde başa çıkmak mümkün olabilirdi, arkalarında, bu işten büyük maddî ge-

ALİ URAL

(Poet and Writer)

Cultural values feeding by the roots of Nation carry on them the distinctive feature of their own societies; but the cultural values coming from the other societies may have the potential to damage and destroy no matter how they seem pleasant and charming. It might have been possible to handle with this problem if there hadn't been anyone who wants to make great profits in the society. Wild capitalism sets its eye on our defense system. It always finds the best way to spoil anything that belongs to us and then it sells us whatever it finds.

When the human being takes step to the world, as a first job, s/he begins to give shape to the earth and tries to own it. While passing through the challenging stages of the life, s/he leaves the traces behind in everywhere and then s/he transfers them to the next generations, including good and bad experiments. Everything that the human produces by his/her hands and intelligences is stamped by the seal of culture. The matter is not the quality of production (social and cultural); the main point is that the production should become the part of the society. If the society accepts this reality it has the chance to survive and it can move as it wishes at the borders of national culture because the culture has relation with the borders and limits.

Sometimes, the production (social and cultural) emerged within the boundaries of other societies and cultures arrive at the foreign countries and societies by overflowing on its bed. They begin to fill in the blanks they find as a law of nature, warts and all. It is enough for them to be discovered and kept alive by someone in order to take root and spread after passing over the wall of border. At this point, it is almost impossible to expel these new coming values because the culture is related with the government and legitimacy.

Cultural values feeding by the roots of Nation

lirler elde etmek isteyenler olmasaydı. Fakat vahşi kapitalizm savunma araçlarımıza da dikmiştir gözünü. Bizim olanı tahrif edip bize satmanın bir yolunu her zaman bulmuştur. İçimize çektiğimiz havanın ya da yağın yağmurun paketlenip satışa sunulması ne kadar tuhaf ve yanlışsa, kültürü bir endüstri hâline getirmek de o kadar gariptir halbuki.

Çağımızın önemli filozoflarından Theodor W. Adorno, kültür endüstrisini daha 1940'lı yıllarda en sert dille eleştirenlerdendir. O aydınlanma çağıyla insanın elde ettiği düşünme, kendi kararını aklıyla verme, yani bireyselleşme hakkına karşı girilmiş bir hareket olarak kabul eder kültür endüstrisini ve onu “aydınlanma karşıtı” olarak tanımlar.

Barındırdığı tehlikeleri bir bir saydığı gibi, insanlara sevimli görünen yanlarını da ifşa eder. Yeni hiçbir şey sunmaz ona göre bu endüstri. “Sunduğu yeni, aynı şeyin sürekli kıyafet değiştirmesidir” ve böylece bilinçli hareket yerini ortama uymaya ve boyun eğmeye bırakır. İşte o zaman endüstrinin en tehlikeli yanlarından biri olan yok edici özelliği devreye girer. Ortadan kaldırılan eleştiri mekanizmasıdır. Çünkü egemen gücün korunması buna bağlıdır ve hakikatin mevcut tabloda yeri yoktur.

Adorno'nun dile getirdiği sorunlardan günümüze yansıyan en tehlikeli unsurun, kültür endüstrisinin sanatı ikiye bölmesi, olduğunu söyleyebiliriz. Yüksek ve vasat sanatın aynı kefeye konulması gerçek sanatın ciddiyetini ve uyandırıcı/uyaran potansiyelini yok etmektedir. İşte bu mesele, günümüzde geçerliliğinden hiçbir şey yitirmemiştir ne yazık ki.

Sanat değeri düşük hatta hiç olmayan eser ve yapımlar, toplumun zevkini/algısını etkiliyor. Maddî kaynak ve geniş imkânları bulunan bu endüstri, vasatı yayma ve uygulatma –belki en kötüsü “normalleştirme”- şansına sahip. Bu yönüyle, Adorno'nun kültür endüstrisi için ortaya

carry on them the distinctive feature of their own societies; but the cultural values coming from the other societies may have the potential to damage and destroy no matter how they seem pleasant and charming. It might have been possible to handle with this problem if there hadn't been anyone who wants to make great profits in the society. Wild capitalism sets its eye on our defense system. It always finds the best way to spoil anything that belongs to us and then it sells us whatever it finds. Not only packaging and then putting up the weather we breathe and the rain for sale is weird and not true, but also turning the culture into the industry is weird and not true.

One of the greatest philosophers in our age, Theodor W. Adorno is the man who criticized the “Culture Industry” harshly in the 1940's. He defines “Culture Industry”; a movement born against the right of individuation, opposition to Enlightenment, the idea that human gave shape with the help of Age of Enlightenment and making a decision by his/her own mind.

Adorno does not only indicate the potential dangers and risks of “Culture Industry” but he also reveals the charming and tempting side effects of it. According to him, that industry does not offer anything new. The new it offers is nothing but changing form of the same things. As a result, conscious behaviors and actions are replaced by the adaptation to the environment and giving up. Just at this point, one of the most dangerous characteristics of Culture Industry, destructive character shows itself. This process is nothing but the remove of criticize mechanism because keeping the “Hegemony” safe depends on the remove of criticize mechanism so there is no place for the truth on the board.

We can say that one of the most dangerous problems which was mentioned about by Adorno coming from the past to the present day is that Culture Industry splits the art into two parts. To tar high-quality art and low-quality art with the same brush decreases the potential of the real art and makes it less serious. Unfortunately, this

attığı “kitle aldatmacası” tanımı tam da yerini bulmuş oluyor.

Kültür endüstrisinin en güçlü kozlarından biri medyadır. Zira yayılma imkânını onun aracılığıyla elde ettiği aşikardır. Aynı bağlamda çok değil, iki yapımı ya da eseri “parlatırsanız”, her tür düşünceyi normalleştirme gücüne kavuşursunuz. Bütün toplumlar için tehlike, işte burada yatmaktadır.

Kapitalizmin kalelerinden biri hâline gelmiş kültür endüstrisine karşı çözüm getirilebilir mi bilmiyorum. Karamsar olmam, bunun imkânsız olduğu şeklinde anlaşılmasın. Bu mesele aydınların ve sivil toplum kuruluşlarının tek başına çözebilecekleri bir mesele değildir çünkü. Devletin millî kültür politikaları kapsamında iradesini bir an önce göstermesi gerekmekte, kültürel erozyonun acilen set çekilmelidir önüne. Sanatı ve “iyi/kaliteli” olanı ama hepsinden önemlisi “millî” olanı korumaya, sadece devletin gücü yetebilir çünkü. Kültür endüstrisi hafife alınmayacak bir kuvvet olarak karşımızda durdukça meselenin millî devlet boyutunda ele alınması kaçınılmaz olacaktır.

Bu kapsamda medyayı ve yayın dünyasını denetleyecek bağımsız komisyonlardan da söz edilebilir. Fakat bu komisyonlar daha çok “Ne yapılmalı”yla değil, “Ne yapılabilir”le ilgilenmeli, fikir üreten verimli oluşumlara dönüşmelidir. Bu noktada Türk Dil Kurumu’yla işbirliği yaparak dilimize yerleşmeye çalışan yabancı kelimelere alternatif kelimeler üretilmesine katkıda bulunmanın hayati bir mesele olduğunu düşünüyorum. Yabancı kelimelerin istilasına uğrayan şirket ve dükkan isimleri de kültür emperyalizminin masum olmayan elleri olarak değerlendirilmelidir. Bu konuda belediyeler bünyesinde alınacak tedbirlerle Türk firmalarının yabancı isim kullanımının önü kapatılmalı, aşağılık kompleksini körükleyen bu uygulamalara bir an önce son verilmelidir.

İletişim dünyasındaki sıkıntıların, kitap dünya-

matter is still in existence today.

High-quality and poor quality works and productions effect the perception and taste of the society. Culture Industry which has a wide range of economic opportunities and sources has the chance to publish, broadcast and spread the average one, maybe the worst thing, it has the chance to make something normal. By this way, the term “Mass Deception” designed to define Culture Industry by Adorno clicks into place.

Is it possible to find any solution to the Culture Industry, one of the strongest castle of Capitalism. I don’t know. I’m not pessimist. I don’t want to say “It is Impossible” and I don’t want to be perceived as I am saying “It is impossible” because that matter is not a matter which can be solved by only intellectuals and Non-Governmental Organizations. The government has to show its willpower in the context of National Culture Policies immediately at this matter. It should be built a barrier to stop the cultural erosion as soon as possible. In my opinion, only the government has the power to protect the art, the most qualified one and especially National one. As long as the Culture Industry challenges us as a power which must be taken seriously, it will be inevitable to take the matter in the context of Nation-State.

By the way, we can mention about independent commissions who are charged with to check and control the media and the world of broadcast. In addition, these commissions should pay attention to “What should be done” rather than focusing on “What shouldn’t be done”. They should be turned into effective organization producing an idea. At this point, I think it is vital to make cooperation with Turkish Language Association in order to make contribution to the process of producing alternative words instead of using foreign words in daily life. The name of Companies and shopping invaded by foreign words should be seen as sinful hands of Culture Imperialism. Turkish firm’s using foreign names should be prevented with the help of precautions taken by

sından daha fazla olduğu aşikardır. Zira kitabın kapsama alanı, televizyonun kapsama alanı yanında ne yazık ki dardır. Bu nedenle evlerimizdeki yabancıya karşı kayıtsız kalmamız mümkün değildir. Televizyonla ve internetle gelen kültürel yıkım, hem daha kalıcıdır hem de onarılması imkânsızdır. Aile yapımız, millî değerlerimiz ve inançlarımız bu yolla saldırıya ve daha kötüsü, dönüştürülmeye açık hâle gelmiştir.

Küresel kültür endüstrisiyle başa çıkabilmek için topyekun bir bilinç gerekiyor. Bunu gerçekleştirmek bir anda mümkün olmasa da kendi sınırlarımızı korumada acze düşmemeliyiz. Aksi takdirde egemen kültürün vasıflarını kuşanmakla kalmaz, bir süre sonra millî değerlerimizi ve en sonunda “millet” olmayı kaybederiz. Çünkü kültür, özgürlükle de alakalıdır.

AYŞE OLGUN

(Yeni Şafak Gazetesi Ekler Sorumlusu)

Kitleleri peşinden sürükleyen, etkisi altına alan “yumuşak güç” içinde özellikle popüler kültür dalları önemli yer işgal ediyor. Dünya turnesine çıkan müzisyenlerin, farklı dillere çevrilip daha çok okura ulaşan popüler kitapların, gişe rekorları kıran filmlerin geniş kitlelerin hissiyatını yönlendirmede etkisini kim inkâr edebilir?

Kültür-sanat, dün olduğu gibi bugün de geniş kitleleri yönlendirmek, toplumları değiştirmek için en güçlü araç. Dünyada devletlerin bir politik vasıta olarak kullandığı “yumuşak güç”ün unsurları arasında yer alan kültür sanat faktörü toplumları yönlendirmede bu yüzden önemli rol üstleniyor. Bazen bir film sahnesi, bazen uluslararası bir bienalde sergilenen güçlü bir iş, hatta bir şarkı sözü bile geniş kesimlerin hissiyatını dönüştürmede oldukça etkili.

Kitleleri peşinden sürükleyen, etkisi altına alan

municipalities. It should be put an end to the implementations that stirs complex of inferiority as soon as possible.

It is very clear to see that communication world has much more problems than book world. Coverage area of the book is unfortunately less wider than the coverage area of Tv. So it is not possible to keep quiet against this foreigner in our homes. Cultural destruction coming from the world of Tv and Internet is both permanent and hard to be repaired. Our family structure, national values and beliefs are vulnerable to attacks and changes by Culture Industry.

It is necessary to have common consciousness in order to straggle with Global Culture Industry. To achieve that common consciousness in a short time seems impossible; but we shouldn't show weakness to protect our borders. On the other hand, we not only take the main characteristics and shape of dominant culture but we also lose the National values and finally we lose the conscious of “Being Nation”. In my opinion, the culture is related with the freedom.

AYŞE OLGUN

(Newspaper Supplement Director / Yeni Şafak)

Popular culture branches all “the soft power” that trails and influences crowds takes an important place. Who can deny that the musicians travelling around the world, popular books reaching more readers by being translated into many languages or movies breaking records have an effect upon feelings of crowds of people?

Culture and art is the most effective tool to lead people and alter societies. Therefore, culture and art which is being used by countries all around the world play a crucial role among elements of “soft power”. Sometimes a movie scene, sometimes a decent work piece displayed in an international biennial, even a few line of lyrics has a great effect on transforming feelings of large crowds of

“yumuşak güç” içinde özellikle popüler kültür dalları önemli yer işgal ediyor. Dünya turnesine çıkan müzisyenlerin, farklı dillere çevrilip daha çok okura ulaşan popüler kitapların, gişe rekorları kıran filmlerin geniş kitlelerin hissiyatını yönlendirmede etkisini kim inkâr edebilir?

Hem dünyada hem ülkemizde makbul sanat piyasası tarafından kabul görmek, öne çıkmak ve ürettiği işle daha geniş kitlelere ulaşmak için belli kriterlere sahip olmak, belli konularda söz sahibi olup belli konularda susmak gerekmektedir. Söz gelişi İsrail’in Filistin halkına yönelik sistematik baskıları karşısında konuşmak sanatçıyı bir anda hedef haline getirebilir, bir süre sonra “gizli bir el” tarafından sanatçının işleri engellenebilir. Oysa dünyada hızla yükselen İslam nefretini alevlendirecek açıklamalar yapan, doğup büyüdüğü toprakları eleştiren hatta aşağılayan Müslüman sanatçılar Batı dünyasında hem ödüllere boğuluyor hem de el üstünde tutuluyor.

Bunu daha iyi anlamak için Müslüman ülkelerinde doğup büyümüş ama kitapları dünya dillerine çevrilen günümüz yazarlarına bakmak, sinema sektöründeki isimlere göz gezdirmek yeterli olacaktır.

Yurtdışında ilgi gören Türk yazarlarına bakalım mesela. Ülkemizin birlik ve bütünlüğünü tehdit eden teröre destek veren bildirilere imza atan yazar ve sanatçılar geçen yıl da Batı ülkelerinden bol bol ödül topladı. Basına yaptıkları açıklamalarla ülkemiz aleyhine konuşan ödüllü yazarların listesine Oya Baydar, Ayşe Kulin, Elif Şafak, Orhan Pamuk, Aslı Erdoğan gibi isimleri ekleyebiliriz.

FETÖ’ye PKK’ya destek veren yazarlar dün olduğu gibi bugün de Batı’da el üstünde tutuluyor. Başörtülü kadınlara hakaret eden, dindar kesimi rencide eden filmler, romanlar dün olduğu gibi bugün de Batı ülkelerinde itibar görüyor.

Özellikle son yıllarda hızla yayılan İslam nefretinden payını alan diniyle ve ülkesiyle barışık

people.

Popular culture branches all “the soft power” that trails and influences crowds takes an important place. Who can deny that the musicians travelling around the world, popular books reaching more readers by being translated into many languages or movies breaking records have an effect upon feelings of crowds of people?

Complying with some criterias, having a say on some subjects and keeping quiet on others are required to be approved by art market, to become prominent and to reach much more people. For example speaking about Israel putting systematic pressure on Palestinian society might make the artist a target immediately, after a while works of the artist might be blocked by “a secret hand”. However, the Muslim artists making statements exciting rapidly increasing Islamophobia, criticize the lands they are born in and grew up on are being rewarded and are treated with honor.

It is going to be sufficient to check up on the authors that are born in and grew up in Muslim countries and whose books are translated into many languages or the Muslims in cinema industry.

For example, let us look at Turkish authors attracting attention overseas. The authors and artists who put signature to declarations that supports terror that threatening our country’s unity and solidarity gained plentiful rewards last year. Oya Baydar, Ayşe Kulin, Elif Şafak, Orhan Pamuk, Aslı Erdoğan have joined the group of rewarded authors who made a statement to the press and spoke out against our country.

The authors who supports FETÖ and PKK were being shown great respect in Western World as it used to be. Novel and movies that insults women with headscarf and offends religious section are being held in high esteem as they were before.

Large number of people are ignoring the fact that the authors and artists who embrace their country and religion suffer from Islamophobia significantly rising in recent years by going

yazar ve sanatçıların yaşadıkları hak ihlalleri ise geniş kesimler tarafından dün olduğu gibi bugün de görmezlikten geliniyor. Dünyada hızla yayılan İslamofobiden en çok zararı gören bu kesim. Bunu en açık şekilde dile getiren ise Bab Aziz filminin yönetmeni Tunuslu Nacer Hemir bir söyleşisinde şöyle diyordu: “Avrupalılar Müslümanları seviye olarak kendilerinden düşük görüyor. Ayrıca Avrupa’da yaptığımız işleri görmezlikten geliyorlar, festivallere ise ne alıyorlar ne de sesimizi duyurmaya yardımcı oluyorlar.”

Türkiye ve dünyadan medyaya yansıyan pek çok haber kültür sanatın nasıl bir “baskı” altında olduğunu ve “ana akım”ın dümen suyuna gitmeyenlerin adeta yok sayıldığını ortaya koyuyor. Batı’nın Türkiye’de yaşayanlar eliyle dünyada oluşturduğu/oluşturmaya çalıştığı çarpık bir Türkiye algısı ve Donald Trump’un ABD Başkanlığı’nın ardından gelen vize yasağı ile yükselen İslamofobiyle Müslüman dünyayı hayatın her alanında olduğu gibi, kültür sanat alanında da zor günler bekliyor.

through violation of their rights as it was in the past. Those people are the ones that get hurt most from Islamophobia rapidly rising all around the world. Tunisian Nacer Hemir, the director of Bab Aziz, explained it clearly in his interview by saying that: “Europeans hold Muslims in disrespect. In addition they turn a blind eye to the jobs we have done in Europa, They do not invite us in to the festivals, nor help us get attention”

The news from Turkey and the world displays how culture and art are under “pressure” and

how the ones that does not accord with main stream are being disregarded. Muslim community is going to have hard times in culture and art world as it has been having in other field of life considering Islamophobia increasing due to the visa ban after Donald Trump becoming president of USA and the misperception of Turkey that Western World has been creating and they are trying to create by the help of the ones living in Turkey.

BAHADIR YENİŞEHİRLİOĞLU

(Yazar-Oyuncu)

Küreselleşme oltası psikolojiktir. Son derece masum sunulur, bunu reddetmenin imkânsız olduğu düşüncesi aşılanır, bunu reddeden

BAHADIR YENİŞEHİRLİOĞLU

(Author-Actor)

Destroying activities against national cultures with the evil intention and plans of global exploitation order emerges as a Globalization.

toplumların çağ dışı kalacağı fikri pompalanır.

İster felsefi, ister kültürel temelli olsun insanın kendisini keşfedip tanımlaması en büyük meselelerin başında gelmektedir. “Ben kimim? Ve neyim?” sorusu kadim zamanlardan beri gelen kimlik arayışının merkezini oluşturur. “Ben” ve “ötekinin” algılanması kimliği bir “aidiyet” sorunu olarak ortaya çıkarır. Kültürel kimlik var olmadan hiçbir kişi var olamaz.

Küresel sömürünün küreselleşme ideali içerisinde kültürel unsurlar yok edilmesi gereken bir sorun olarak algılanmaktadır. Küreselleşmenin öncüsü olan toplumlar küresel kültüre kendilerinin kabul göreceği bir ortamı hazırladığı için olumlu yaklaşırlar. Asıl sorun bunların dışında kalan toplumların kendini kabul ettirmek gayesiyle yeniden kimlik arayışı içerisinde girmeleriyle ortaya çıkar. Küreselleşme aslında kültürel temelde hem bir benimsemeyi, hem de bir reddetmeyi içermedir. Küresel oyunun tuzağına düşerek kendini beğendirmeye ve beğendirmeye çalıştığını kutsama kimliksizliği özgürlüğünü kaybetmenin ilk adımıdır.

Küreselleşme olgusu varlığını siyasal, ekonomik ve kültürel alanda hissettiriyor gibi görünse de millî kültürler üzerindeki etkisi siyasî ve ekonomik boyutundan çok daha şümüllü ve tehlikelidir. Bir anlamda ekonomik boyut ile kültürel boyut aslında birbiri içine girmiş bulunmaktadır. Küresel sömürü sömürmek için var olan bütün değerleri ve kutsalları yok etmek mecburiyetindedir.

Kültür diyorsak esas belirleyici olan “kimlik” sahibi olmaktır.

Millî kültürü, dayatmalarla küresel sömürü düzeninin planı doğrultusunda yok etme faaliyetleri küreselleşme olarak ortaya konulmaktadır. Büyük aldatmaca da budur. Küreselleşme hedef seçilen toplumun örfünü, âdetini, geleneklerini ve

This is nothing but a big trick. Globalization deliberately erodes and destroys the values, traditions and customs and culture of the target society and finally make the target victims vulnerable to bless the values of Global exploitation.

Discovering and defining whether based on a philosophy or cultural himself/herself of human being is one of the challenging matter. Who am I? What am I? These questions have been the center of searching identity from the ancient times. The perception of “Me” and “Other” turns the identity into the state of belonging problem. No one can exist without cultural identity.

Cultural elements available in the global aim of global colonization are perceived as a problem. The societies leading to globalization have positive ideas and approaches to global culture since it prepares a suitable ground to be accepted by it. The main problem has emerged with the struggles for searching identity of the other societies excluded from globalization. To me, Globalization should include both accepting and rejecting at the cultural base. To sell himself/herself or baptizing the selling is the first step to lose the freedom.

Although globalization phenomena shows its effects at the political, economic and cultural fields, its effect on the national cultures is more dangerous and extensive than its political and economic dimension. In a manner of speaking, economic dimension is connected to the cultural dimension. Global exploitation have to give an end to the existence of all the values and holies in order to exploit unmercifully. If we talk about the culture, to me, having identity is very critical at this point. Because it is the main determiner of the culture.

Destroying activities against national cultures with the evil intention and plans of global exploitation order emerges as a Globalization. This is nothing but a big trick. Globalization deliberately erodes and destroys the values, traditions and customs and culture of the target society and

göreneklerini planlı olarak yok edip savunmasızca küresel sömürünün değerlerini kutsamaya dönüşüyorsa, ki yapılmak istenen budur, o zaman sur üflenmeye başlamıştır o toplum için.

Kendi kimliğini ve kişiliğini oluşturan millî kültürüyle bağları kopan bir toplumun, hem başka kültür ve medeniyetlerle yaratıcı ilişkiler kurabilmesi, hem de özgüvenini koruyabilmesi imkânsızdır. Böylelikle hedef toplum çok daha kolay denetlenebilir ve yönetilebilir olacaktır. Küreselleşme oltası psikolojiktir. Son derece masum sunulur, bunu reddetmenin imkânsız olduğu düşüncesi aşılır, bunu reddeden toplumların çağ dışı kalacağı fikri pompalanır.

Tek tipleşme olgusu, millî kültürlerin zayıflaması üzerine kuruludur. Küçülen dünyada toplumların birbirlerini anlamaları ve uyum sağlamaları görüntüsü altında, küresel sömürü kurucuları tek merkezden dünyayı idare etmeyi ve sömürmeyi, bunun için de itaati var etmeyi bu itaati var etmek için de toplumları kendi kültürlerinden soyundurup kimliksizleştirmeyi amaç edinmek mecburiyetindedirler. Bunun en büyük ayağı hedef kitledeki fertlerin maddî manevî her şeyi sürekli tüketen bir anlayışa sahip olmalarını var etmekten geçmektedir.

Medeniyetimizin mirasına sahip çıkarak kendi kültürel değerlerimizi muhafaza etmenin gayreti içerisinde olmanın her zamankinden daha önem arz ettiği zamanlardayız.

Küreselleşmenin kültürel erezyonunıyla savaşmak ancak merhamet, muhabbet, şefkat, bilgi, rekabet, verimlilik, toplam kalite, girişimcilik, küresel düşünce, bilme, pür bir yaşam oluşturma gibi değerlerin ışığında insanın merkeze alındığı, millî eğitim yapılanmasıyla mümkün olabilir.

Kültürümüzün ekseninin, tarihsel ve kültürel havzalarımızın ihya edilmesi görsel sanatlar ve edebiyat ile desteklenerek mümkündür.

Kültür politikalarında devletin rolü teşvik edici olmalıdır. Devlet bu noktada baskılayan, içmiş

finally make the target victims vulnerable to bless the values of Global exploitation. When these conditions have come into being in any society, then it means that, it is coming the end.

It is impossible for a society, who lost the connection with the national culture which shapes the Identity and Personality, to save its Self-confidence and to develop creative and interactive relationships with other cultures and civilizations. So the target society will become more easy to control and govern. Globalization trick is psychological. It is pictured fairly innocent and then the idea that is impossible to reject it is injected to the brains and finally the idea that the societies who rejects the globalization will be outworn is pumped.

Monotyping phenomena is based on the weakness of national cultures. In this small world under the cover of societies' understanding and global exploitation leaders have no chance but to manage and control the world centrally and to produce the conditions of obedience and to assimilate the societies by getting them away from their own cultures. Global exploitation leaders and powers achieve their target under the mask of societies' relationships, harmony and understanding each other.

They turn the individuals at the target mass into a consuming always everything whether materially or spiritually. We should try to preserve our cultural values by owning our civilization inheritance. Today this is much more critical and sensitive than anytime.

It is possible to battle with the cultural erosion of globalization only with the construction of the national education system, which bases on a human under the light of values such as mercy, friendly conversation, knowledge, competence, efficiency, total quality, entrepreneurship, global vision and making pure life.

Bringing back to the axe of our culture and historical and cultural basins to the life is possible by enforcing the literature and visual arts. The role of the government in cultural policy should be

eden, hayal gücünü ve metaforları söndüren değil, açan, yön veren ve destekleyen olmalıdır.

Kültür ve sanat aktörlerinin işbirliğine önem verilmesi ve desteklenmesi küresel sömürünün panzehri niteliğindedir. Kendi kadim değerlerine saygılı, varlığını borçlu olduğu coğrafyanın tüm renklerini yara saran bir zihniyet ve evrensel bir okuma ameliyesinden geçirmiş sanatçıların, edebiyatçıların desteklenmesi ve önünün açılması küresel sömürden kurtulmanın en önemli savunma aracıdır.

Üniversitelerde sanat ve kültür yönetimi ile kültür politikası bölümlerinin açılmasını sağlamak için YÖK ve ilgili kurumlar nezdinde girişimlerde bulunulmalı, açılmış olanlar derhal faal hale geçirilmelidir.

Dilimizi ve kültürümüzü yeniden üretecek eleştirel bakış açılarını asla gözden kaçırmadan ihya faaliyetleri asla göz ardı edilmemelidir.

Türkçe dersinin, ilk ve orta-öğretimde edebiyatımızın seçkin metinleriyle işlenmesi, öğrencilerin dört temel dil becerisinin geliştirilmesi ve şiirin ve romancılığın bağımsız bir ders olarak eğitim ve öğretim programlarına alınması son derece isabetli olacaktır.

Neslimizin erken yaşlarda kitap ve kütüphaneyle tanıştırılmasında belediyelere çok büyük görev düşmektedir. Popüler kültürün manasız, içeriksiz sözde sanatçılarına ciddi paralar ödenerek anlak zevkler tatmin edilirken kadim değerlerin temsilcisi yazar ve sanatçılara aynı değerin verilmemesi hala aşağılık duygusundan kurtulunamadığının göstergesidir.

Kültürümüze katkılar sunan edebiyat eserlerinin yabancı dillerde yayımlanması için bakanlıkların destek sunması ve bürokratik engellerin kaldırılması çok önemlidir. İnternette Türk edebiyatı sitelerinin kurulması var olanlarının desteklenmesi kültür hayatımıza büyük katkılar sunacaktır.

Edebiyat dergileri daha güçlü bir şekilde destek-

incentive. At this point, the government should be leading, supportive and facilitator rather than repressive and destroyer of the dream power and metaphors.

Giving importance and assistance to the cooperation of the art and culture actors is the antidote of the global exploitation. giving assistance and opportunities to the artists and literatures, who are respectful to their own ancient values and who have global vision and who approach equal to the all colors of their geographic varieties, is the most effective defence mechanism to resist the global exploitation.

It should be made cooperation with the Higher Education Institution in order to open Art and Culture management department and Culture politics department in the universities.

Critical viewpoints which will reproduce our language and culture should not be disregarded and ignored.

Using selected and quality texts for Turkish Lesson in primary and secondary school, developing students' main four language skills and finally putting "Poem" and "Novel Writing" to the schedule as an independent lesson from Turkish and Literature will be effective steps to resist global culture.

Town halls should take responsibility in order to meet the generation and youth with the books and libraries in early ages. Paying great amount of money to the artists of poor quality of popular culture rather than not giving the same importance to the real and great representatives of the ancient values is still the sign of not getting rid of inferiority complex.

Support of Ministries and the facilitating the bureaucratic hardships is very critical in order to translate and publish literature works and masterpieces which contribute to our own culture. Establishing new Turkish Literature Sites in the net and supporting that exists will contribute to the culture.

Literature magazines should be supported

lenmelidir.

Neslimizin mutlu bir dünyada yaşamasını istiyorsak, ortak aklı, sağduyuyu, vicdanı ve ihtiva ettikleri manaları tekrar hayatımıza sokmalıyız.

Adaletli olmanın, ahlakî davranmanın hak ve adalet kavramlarından uzaklaşmamak olduğunu ve bunların ne anlam ihtiva ettiğini kendi toplumumuzdan başlayarak bütün dünyaya yaymak mecburiyetindeyiz.

Küresel sömürü aktörlerinin hedef aldıkları toplumlarda arzu ettikleri yok edici küresel felaketlere dönüştürme arzularının yok edilmesi için var gücümüzle gayret etmeliyiz. Buna kendi neslimiz ve bütün dünya için borçluyuz.

Hedefimiz ve ülkümüz sadece kendi neslimiz için değil bütün bir insanlık için olmalıdır.

YRD. DOÇ. DR. BİLAL YORULMAZ

(Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi)

Medya vasıtasıyla Batı kültürünün değerleri, bu değerlerin üstünlüğü ve benimsemesi gerektiği bazen doğrudan bazen de alt metinlerle yoğun bir şekilde iletilmektedir. Günümüz medya araçlarının hızlı iletimleri sayesinde bu yoğun süreç aynı zamanda büyük bir hız da kazanmaktadır.

Küreselleşme bizatihi olumsuz bir olgu değildir. Nitekim Allah (cc) Hucurat Suresi 13. ayette birbirleriyle tanışınlar diye insanları milletler halinde yarattığını, insanların en hayırlısının da en takvalılar olduğunu buyurmuştur. Buradan yola çıkarak küreselleşmenin milletlerin birbirini tanıması ve birbirinin üstün özelliklerini benimsemeleri şeklinde olması gerektiğini ifade edebiliriz. Dolayısıyla milletlerin kültürlerini birbirlerine tanıması ve diğer kültürlerde yer alan belirli değerleri, örf ve adetleri benimsemeleri şeklindeki bir küreselleşme süreci arzu edilen bir durumdur.

strongly. If we want to live in a peaceful world, we should take the notions like “public mind”, “common sense” and “conscience” and the means they have to the center of our life.

We have to tell beginning from our society to the all over the world that to be fair and being moral is not getting away from the notion of “Justice” and “Right”. We should do our best to battle with the destructive and evil desires of global exploitation actors. We have to do this both for our generation and for whole world. Our aims and targets should not be for only our people it should also be for humanity.

ASST. PROF. BİLAL YORULMAZ

(Academician at Marmara University Academic)

The globalism that is taking place currently emerges as one which forces the western culture that has full control over mass media to other countries. Not only commercial products but also culture is being transferred by means of cinema films, the internet, television, etc. This intense process is also accelerated by the fast transmissions the modern-day tools of mass media.

The values of the western culture, the superiority of them and the fact that they must be adopted is being intensely conveyed explicitly and implicitly.

Globalism is not a negative phenomenon. Hence, Allah, in the 13th verse of the Holy Quran orders that he had created the people in such a way that they would form nations because he/she wanted them to meet each other and that the most benevolent people are those who are the most devoted. Judging by this we can state that globalism must be achieved through nations getting to know each other and by adopting the superior qualities of one another. Thereby, a globalism that is made possible by having nations introduce their cultures to one another and adopt certain values and traditions that belong to one another is a desirable situation.

Günümüzde yaşadığımız küreselleşme süreci ise kitle iletişim araçlarına hâkim olan Batı medeniyetinin kendi kültürünü diğer milletlere dayatması şeklinde tezahür etmektedir. Sinema, televizyon, internet, dijital oyunlar vb. vasıtasıyla sadece ticarî ürünler değil kültür de aktarılmaktadır. Medya vasıtasıyla Batı kültürünün değerleri, bu değerlerin üstünlüğü ve benimsenmesi gerektiği bazen doğrudan bazen de alt metinlerle yoğun bir şekilde iletilmektedir. Günümüz medya araçlarının hızlı iletimleri sayesinde bu yoğun süreç aynı zamanda büyük bir hız da kazanmaktadır.

Avrupalı/Amerikan kültürünün tek bir merkezden hızlı ve yoğun bir şekilde dünyaya aktarımı bazen millî kültürleri ciddi şekilde tehdit etmektedir. Her millet farklı yoğunlukta tepki vermekle birlikte çoğu kez kendi kültürüne yabancı nesiller yetişmektedir. Örneğin sinema filmlerinde sıklıkla karşılaştığımız “iyi günde kötü günde...” şeklinde başlayan Batı kültürüne ait evlenme yeminini ülkemizde bilmeyen çok az gencimiz vardır. Bu gençler bir Amerikalının nasıl ve hangi süreçlerden geçerek evlendiğini, nasıl bir düğün yaptığını da detaylı bir şekilde bilmektedirler. Aynı gençlere Türk-İslam kültüründe evlilik ve nikah süreçleri sorulsa maalesef büyük çoğunluğu uygun cevaplar veremeyeceklerdir. Buna benzer şekilde dünyanın birçok yerinde Batılı yaşam tarzı millî kültürlerle has yaşam tarzlarını yok olma noktasına getirmektedir.

Günümüzde küreselleşmenin problemleri bir şekilde gelişmesine sebep olan bu tek taraflı iletimin ortadan kaldırılması, ancak kitle iletişim araçlarında millî kültürlerin de temsil edilmesiyle aşılabilir. Fakat bu temsil Batılı medya üreticilerine asla bırakılmamalıdır. Batılı medya üreticilerinin televizyon programları, haberler, sinema filmleri, dijital oyunlar vs. vasıtasıyla millî kültürleri çeşitli vesilelerle temsil ettikleri görülmektedir. Fakat bu temsiller çoğu kez aşağılama, üstten bakış ile yargılama, stereotipler oluşturma, alt metinlerle

The globalism that is taking place currently emerges as one which forces the western culture that has full control over mass media to other nations. Not only commercial products but also culture is being transferred by means of cinema films, the internet, television, etc. This intense process is also accelerated by the fast transmissions the modern-day tools of mass media.

The fast and intense transfer of the European/American culture throughout the world from a single center threatens the national cultures severely sometimes. Each nation, despite reacting in varying intensities are still, mostly raising generations that are unfamiliar with their own cultures. For instance, there are very few youngsters in our country who are not aware of western wedding vow that begins as “In the good times and the bad” which we constantly come across in movies. These youngsters know very well how and from which steps does and American go through to get married and what kind of wedding takes place in such an occasion. When asked the same procedures of a wedding and marriage in Turkish-Islam cultures, unfortunately, the vast majority of said youngsters will not be able to answer properly. Similarly, western lifestyle brings the unique national cultures all around the world to the brink of extinction.

The disposition of the convection that causes modern-day globalism to develop one-sidedly like this can only be achieved by representing also the national cultures on mass media. However, this representation must never be handled by western media producers. It is seen that western media producers are representing the national cultures because of certain reasons via Tv programs, news, movies and video games. Yet these representations often end up creating stereotypes, being humiliations, judgments that look down upon others and alienation through indirect messages.

Thus, to provide a healthy intercultural interaction, national cultures must take part in an endeavor that would make them have equal rights

ötekileştirme vb. şeklinde yapılmaktadır. Dolayısıyla kültürlerarası sağlıklı bir etkileşimin sağlanabilmesi için millî kültürler medya sahasında eşit şartlara sahip olabilecekleri bir çaba içerisine girmelidirler. Her millî kültür kendi değerlerini kendi perspektifinden yansıtabileceği sinema filmleri, dijital oyunlar, televizyon programları vs. üretmeli ve bunların küresel pazarda yaygınlaşması için gayret etmelidir. Küreselleşmenin insanlığın topyekûn gelişimini sağlayan ve millî kültürleri koruyan bir süreç haline gelmesi ancak böyle bir etkileşim sayesinde mümkün olabilir.

BÜLENT PARLAK

(İzdiham Dergisi
Genel Yayın
Yönetmeni)

*Bizi kovboyları,
yerlilere karşı
cani ve zalim gös-
termeyen her sahne
önce beynimizden
başlayarak bütün duygu
ve düşünce dünyamızı
etkilemiştir.*

Hakim olan güç, her zaman güçsüz olana hükmetmiştir. Bu hayatın her anlamında böyledir. Özellikle kültür denen olgu; daha çabuk yaygınlaşan ve kabul gören bir kavramdır. Aslında kültürün bir endüstriye dönüşmesi olayın en yaralayıcı kısmıdır. Banknotların ve kiravatluların bir araya gelerek aldıkları hiçbir karardan ve oluşumdan insanlık için doğru ve hayırlı bir netice çıkmaz. Ben bunu en fazla sinema sektöründe görüyorum. Kabul ettirilmek istenen her şey afişlerden başlayarak filmin son sahnesinde

on the media. Each and every nation must strive to produce the cinema films, video games, Tv programs that would reflect their own unique cultural values and perspective and make an effort towards having them become more widespread in the global market. Globalism becoming a process that ensures the development of mankind as a whole which protects national cultures can only be made possible with such kind of an interaction.

BÜLENT PARLAK

(Editor in Chief of
İzdiham Magazine)

*Every scene of
the film which
doesn't show
the brutal
and cruel
attitudes of
cowboys to
the natives
does effect
us beginning
from our
mind to the
emotions.*

The dominant force always rules the weak one. This situation can be seen in all fields of the life. Especially the phenomena known as a culture

is such a concept that it is becoming widespread and it is internalized by the people day by day. Culture's turning into an industry is really a pity situation. There will be never a positive and beneficial results for the humanity from the decisions given by the men who are wearing necktie, world of paper money and the organizations given shape by the men wearing necktie and banknotes. Especially, I see that pity situation in cinema sector. Everything wanted to be accepted is given begin-

gövdesine su vermiştir. Bizi kovboyları, yerlilere karşı cani ve zalim göstermeyen her sahne önce beynimizden başlayarak bütün duygu ve düşünce dünyamızı etkilemiştir. Bazı filmlerde gördüğüm şuydu: Bizim annelerimiz sırtında çırpı taşırken sinemalarda izlediğimiz anneler elinde viski şişesiyle oğluyla konuşmalar yapıyordu. Bu çelişki beni her vakit çok etkilemiştir.

Küresel olan hiçbir şeye itimat edilemez. Çünkü kaynağın başındakiler bizleri sadece birer müşteriyi gözüyle görmekteler.

FAYSAL SOYSAL

(Şair-Yönetmen)

Egemen gücün bu alanda hakimiyet kurmak istemesi tabii ki modern güç ve iktidar tefekkürüncce pek yadırganmayabilir ancak diğer milletlerin farklılığını, değerliliğini, biricikliğini zedeleyen her yapı, aslında insan oluşumuzun ve varlığımızın zenginliğini fakirleşmeye götürür. Bu durumdan da uzun vadede bütün insanlık zarar görecektir.

Öncelikle “Küresel Kültür Endüstrisi” kavramını tartışmaya açmak isterim. Küresel bir kültür olabilir mi? Sonra eğer bu mümkünse, onun endüstrisi mümkün mü?

Kültür eğer en kısa tanımıyla bir milletin öz değerlerinin bir gelenek içerisinde şekil aldığı ve o milleti diğer milletlerden ayırt eden zevkler, incelikler, değerler bütünü ise bunun cihanşümül bir özellik taşıması pek mümkün değil ancak hakim bir milletin diğer milletler üzerindeki büyük etkisinden, tektipleştirmesinden tabii ki bahsedilebilir.

Herhangi bir egemen milletin kültürü; sosyo-ekonomik sebeplerden dolayı diğer milletlerin kültürlerini etkileyebilir ya da emperyalist bir mantıkla diğer kültürler üzerinde tahakküm kurmak isteyebilir. Egemen gücün bu alanda

ing from the film posters to the last scene of the film. Every scene of the film which doesn't show the brutal and cruel attitudes of cowboys to the natives does effect us beginning from our mind to the emotions. What I see in some films is that while our mothers carry heavy burdens and tools on their shoulders, mathers playing in the films are drinking whisky mutually with their sons. This contradiction always effected me deeply.

It is not trusted in anything which is global. The people keeping and taking all advantages of the sources see us as an ordinary customer.

FAYSAL SOYSAL

(Poet-Director)

The culture of any sovereign nation due to socio-economic factors can influence the cultures of other nations or may want to establish dominion over them with an imperialist perspective. That the sovereign power which wants to have hegemony over this field would not be found strange by modern-day authorities which hold power but every structure that damages the differences, worthiness and uniqueness of other nations leads the richness that comes from us existing and being human into poverty.

The fact that the sovereign power which wants to have hegemony over this field would not be found strange by modern-day authorities which hold power but every structure that damages the differences, worthiness and uniqueness of other nations leads the richness that comes from us existing and being human into poverty.

Firstly, I would like to open the term “Global Culture” to discussion. Then, if this is possible, is the industry of it also possible? If culture, in its shortest definition is the entirety of the delicacies, values, ethnicity which differentiates that nation from the others which shapes itself in the traditions of a nations essential values, it having a global identity is highly unlikely. However, the

hakimiyet kurmak istemesi tabi ki modern güç ve iktidar tefekkürünce pek yadırganmayabilir ancak diğer milletlerin farklılığını, değerliliğini, biricikliğini zedeleyen her yapı, aslında insan oluşumuzun ve varlığımızın zenginliğini fakirleşmeye götürür. Bu durumdan da uzun vadede bütün insanlık zarar görecektir. Buna tepki olarak her kültürün kendi öz geleneği içerisindeki değerlerini ve zevklerini kendi modern biçimleri ile devam ettirmeye hakları ve çabaları yine öteki milletler için de bir sermaye ve yol azığı olacaktır. Bu sebeple muhafazakar gibi görünen toplumların bütün reflekslerini tümüyle yadırgamak doğru değildir. Dolayısıyla sosyolojik, ekonomik, edebî ve sanatsal her eleştirinin biricik ve ayrı ayrı değerlendirilmesi gerekir.

Tüketim kültürü bugün kapitalist anlayışın bütün dünyaya hakim kılmaya çalıştığı en genelgeçer anlayıştır ve bunu doğrudan Amerikan milletin sermayesi kabul etmekte bir sakınca yoktur. Tabi ki Amerikan toplumunu klasik anlamda millet kategorisi içine koymayan bir anlayış da vardır. Bu bahsi diğer...Kapitalist kültürün en büyük hedefi ve aynı zamanda kendi yok oluşuna sebep olacak olan en büyük problemi, bütün milletlerin kültürlerini yani renklerini, zevklerini, değerlerini tektipleştirmesidir. Zira ötekinin zaman içinde barınmadığı, farklılıkların ortak tüketim ve kapışma çatısı altında eridiği toplumlarda duygusal etkileşimin, merhametin, sevginin, empatinin yok olacağı muhakkaktır. Bu durum başta bireysel duygulanma ve insan olmanın tatminliğini sağlayan davranışların azalmasına, sonra aile dediğimiz yapının temelden yanlış kurulmasına ve haliyle dağılmasına yol açacaktır. Bireyselleşme, bencilleşme, cimrileşme menfaati bizzat kendine yönelteceğinden ötekinin varlığını tehdit eder duruma gelir. Bu durum daha ilerde sadece ötekinin değil bizzat benin dahi yaşama hakkı, huzuru ve saadetini tehlikeye atar. Özetle başkasının ya da başka kültürün varlığını hiçe sayan onun üstünde zalimce tahakküm kurmak

large influence of a sovereign nations on others and the reaction that derives from these nations against that can be discussed.

The culture of any sovereign nation due to socio-economic factors can influence the cultures of other nations or may want to establish dominion over them with an imperialist perspective. That the sovereign power which wants to have hegemony over this field would not be found strange by modern-day authorities which hold power but every structure that damages the differences, worthiness and uniqueness of other nations leads the richness that comes from us existing and being human into poverty. Humanity will be harmed severely in the long term by this situation. As a reaction to this, the rights and endeavors of every culture to continue the values and the ethnicity that reside in their own essential traditions with their modern forms will again be a junction and spring of wealth for the other nations. For this reason, it is not right to find all the reflexes of the societies that look like conservative odd. Hence, each criticism that is either sociological, economic, literary or artistic must be evaluated separately.

The culture of consumption is the most common understanding that capitalism is trying to make dominant all over the world and there is no harm in accepting this as the wealth of the American nation. Certainly, there is also the mentality which does not count the American society as a proper nation in the classical manner. This deserves another mention... The supreme goal and the biggest problem that will cause the downfall of capitalism is the reactions it creates on the values, ethnicity and norms of all the nations cultures. Yet in societies in which the other cannot be harbored in, the differences that disappear under the roof of mutual consumption and competition, it is evident that mercy, love and empathy will perish. This situation, primarily causes the behaviors that result in the satisfaction of being human and the emotions we feel as an individual to diminish, then it will result in the system that we call family to be built wrong right from the base and will cause them to crumble and fall

isteyen her tür küresel çaba, aslında insanlığımızı ve bizzat benin varlığını tehdit etmektedir.

İnsanlar arasında kaynaşma, etkileşme ve alışverişin makul ölçülerde ve birbirinin hakkına saygı göstererek yapıldığı zeminlerde bir kültür, başka kültürün kendine yakışan bir özelliğini zaman içinde tabii ki alabilir, onu kendi öz değerlerine yakışacak bir forma dönüştürerek kendi geleneği içinde var edebilir. Bu durumda alınan kültür aslında yine bu milletin bir değeri haline gelir zira anlayış, zevk ve değerler üstünkörü alınmamıştır. Öz değerlerin süzgecinden geçerek yeniden şekillenen kültür artık o başkanın kültürü değil öz kültürün bir mirası haline gelir. Buradan hareketle kültürün gelenekten bağımsız olmadığı sonucuna varırız.

Genelinde de asla birikmiş olan, kabuk bağlamış, dogmatik anlayışlar bütünü olarak görmemeliyiz. Aslında o canlı bir organizmadır. Her an zamanın yeni biçim ve değerleri ile çarpışan, şekil alan ve şekil veren değerler bütünüdür gelenek. En çok da kültür ve sanatla ilişkilidir. Din ile de ilişkisi vardır elbet ama din sınırları daha keskin ve net bir alan çizmeye meyilli olduğu için gelenek zaman içinde şekillenen ve tecrübelerle biriken değerleri kabul etmeye daha meyillidir. Bu sebeple aynı din dahi bir milletin kültüründe bir şekilde ortaya çıkarken başka bir milletin kültüründe başka şekillerde ortaya çıkar. Bu ne dinin değerlerine halel getirir ne de kültürlerden birinin iyi birinin kötü olduğuna delil olur.

PROF. DR. FERHAT KENTEL

(İstanbul Şehir Üniversitesi Öğretim Üyesi)

Amerikan Holywood sinemasından, dizilerinden devşirilen “millî kahraman” figürleri “millî” olamaz; ancak Amerikan kültürünün yerli acenteleri olabilirler.

apart. For individualism, selfishness and stinginess will draw out the benefits to itself, it will become an entity that threatens the existence of the other. This situation in the long term causes not only the right to live, serenity and bliss of the other but also ours to be in danger. To sum up, every global effort that ignores the existence of another culture and tries to establish tyranny over them is actually threatening humanity and the existence of any individual.

A culture, in a stage where familiarizing, interaction and deals between people are made with respect to each other's rights can certainly adopt a feature of another culture that also suits itself, it can maintain said feature in its future by turning it into a form that suits its own essential values. Regarding this situation, said adopted feature also becomes one of the values of that nation, for the mindset, ethnicity and the values are not taken in a superficial manner when adopting it. The culture that is being reformed by being filtered through the essential values of another is no longer someone else's culture but is a part of the legacy of said essential culture. Hence, we reach the conclusion that culture is not independent from tradition.

We must never see tradition as a whole that consist of cumulative, decaying, dogmatic mindsets. Tradition is a collection of values that collides with the new forms and values of the ever-passing time which shapes and is shaped throughout this process. It is mostly associated with culture and art. There also exists a relationship of it with religion but because the boundaries of religion are sharper and more precise, tradition is more prone to accepting the values that are shaped through time and experiences. For this reason, while even the same religion appears in a nations culture one way or another, it appears differently in another nations culture. This neither brings harm to the values of religion nor proves that one of these cultures are better or worse than the other.

Küresel kültür endüstrisini (KKE), sahibi tek olmayan, tek bir merkezden yönetilmeyen, farklı güç ilişkileri içinde şekillenen, daha güçlülerin daha çok kontrol ettiği bir iktidar alanı olarak ele alıyorum. Bu açıdan bakıldığında ilk olarak, KKE, sanayi toplumuyla birlikte, devasa bir ekonomik güç elde eden ülkelerin beraberlerinde taşıdıkları bir kültür olarak düşünülebilir. Ancak bu okuma yetersizdir, çünkü ekonomik olarak çok güçlenmiş kapitalist ülkeler, kültürlerini sadece tek yönlü olarak taşımadılar. Diğer yandan, güçsüz kalanların, bir anlamda savaş meydanlarında kaybetmiş olanların yenileri taklit etmeleri de söz konusuydu. Bu taklitte çaresizlik vardır ve güçlülerin yarattıkları çekim gücü karşısında gösterilecek uyumun gerekçesi “zamanın gerekleri” olarak meşrulaşır.

Bunun somut örnekleri dünyanın birbirinden çok farklı bölgelerinde yaşanmıştır. Kendi coğrafyamıza baktığımızda da güç karşısında II. Mahmut’tan Abdülhamit’e Osmanlı sultanları, Atatürk’ten Menderes’e Cumhuriyet Türkiye’sinin liderleri, sosyalist akımlardan İslamcı ya da muhafazakâr-demokrat akımlara kadar, birbirinden çok farklı görünen siyasal ve kültürel gruplar kazanan ve hâkim olan modern-kapitalist dünyayı örnek almışlardır. “İslam terakkiye mâni değildir” şiarından, “gerçek ilerlemenin işçi sınıfı eliyle olacağına” inananlara kadar bütün hareketler, gücün cisimleştiği örneği, açık veya dolaylı bir şekilde, model olarak almışlardır. Devletin içine sirayet eden kültür de kazananların kültürüdür; marşlar (Mecidiye, Hamidiye marşları vb.) ya da heykeller (Taksim Atatürk anıtı vb.) ya Batılı sanatçılara sipariş edilmiş ya da Batılı tarzda icra edilmiştir. “Nötr” olarak telâkki edilen teknolojiyi, makinaları ithal edince aynı kapıdan o teknolojinin ürettiği ve ürettiği kültürel değerler de girmiştir.

Bu model karşısında her ne kadar, yerli ve millî kültürümüzü korumak ya da burjuvazinin kültü-

PROF. DR. FERHAT KENTEL

(Academician at İstanbul Şehir University)

“National Hero” figures cannot be “national” which is collected from American Hollywood and film series, however, it can just be local agency of American culture.

I take Global Culture Industry (GCI) on board as a power field which is not having only sole owner, not being controlled from a single center, being shaped by the various forces and which is controlled more by the more powerful ones. From this point of perspective, GCI firstly can be regarded as a culture which the countries obtained a great economical power thanks to Industrial Revolution carry with. Yet, it is not enough due to the fact that capitalist states which are over strong as economically did not carry their culture unidirectionally. On the other hand, it is point in question that weak and battle loser ones imitate the victors. In this imitation, there is a desperation and adaptation of the justifications expressed in the face of gravity force created by powerful ones legitimated as “the necessities of the time”.

Epitomes of this were experienced in various parts of the World. When we have a look-see at our geography; our cultural and political groups looking quite different, Ottoman sultans from Mahmud II to Abdulhamid, leaders of Turkish Republic from Atatürk to Menderes, from social movements to Islamist movements or bien-pensant and democrat movements took an example by the ruling modern-capitalist world. The motto from “Islam does not prevent development” to “Development only occurs via working class” all the movements are example of embodiment of the power. The culture spreaded in state is the culture of victorious ones; the anthems (Mecidiye, Hamidiye anthems etc.) and sculptures (Taksim Atatürk statue etc.) were done in western style. When technology and devices regarded as “Neutral” were imported, the cultural values generated by the technology got a foot in the door. In front of that model, much as the ideals like

rü karşısında işçi sınıfının kültürünü kurmak gibi idealler beslenmiş olsa da, “güç”ün, “çıkar”ın, “ilerleme”nin, “kalkınma”nın, “kazanma”nın, “kâr”ın, “rekabet”in değer olduğu modern-kapitalist bir yapıda, “yardımlaşma”nın, “hayır”ın, “duygu”nun, “izan”ın, “tevazu”nun devreden çıkması beklenebilecek bir sonuçtur.

Bu tür bir zihniyetle donanan modern-kapitalist yapılarda, insanın doğayla girmiş olduğu ilişki “şükür” ve “karşılıklılık” özelliğini kaybeder; doğa modern insan için sadece faydalanılacak, hatta sömürülecek bir kaynaktır. Ancak bu durum sadece doğayla sınırlı kalmaz; modern insan, hayatın her alanında aldığı eğitimle, başka insanları, başka sınıfları, başka kültürleri de “faydalanılacak” kaynaklar olarak görür.

Dolayısıyla KKE, içinde batılıların, doğuluların, kuzeyli ya da güneylilerin sahip oldukları ortak bir zihniyetin ve her birinin güçleri oranında etkili oldukları bir kültürdür. Bu kültürün hegemonik olmasının sebebi ise, girdiği her yerde bir karşılığının olmasıdır. “Yerli ve millî” olduğunu düşünenler de, sadece “görüntüde yerli ve millî” olan bir kültürel üretimin aktörü olabilirler. Amerikan Holywood sinemasından, dizilerinden devşirilen “millî kahraman” figürleri “millî” olamaz; ancak Amerikan kültürünün yerli acenteleri olabilirler. Çok iyi çekilmiş kanlı sahnelerle düşmanlarını “Rambo” misali saf dışı bırakan estetize edilmiş “tarihî kahramanlar”, yerli kültürel referans dünyalarından beslenerek, halkın duygularını okşayan hamaset söylemlerini kullansalar bile, yerli bir kültürü değil; esas olarak Amerikan merkezli bir KKE’nin inşasına can veren yapı taşlarıdır. Başka bir deyişle, KKE sadece “dışarıdan” gelmez; bizzat “içeride” de üretilir.

“Yerli gökdelenlerin” Manhattan’a özendiği, “Sapphire Tower”, “Torun Center” gibi isimlerle üstün olanın dilinin kullanıldığı bir ülkede millî kültürden bahsetmek mümkün değildir. Bu “tower”lara Türkçe isim verilse bile “millî” olmaları mümkün değildir.

protecting our national culture or forming a culture of the working class against bourgeoisie were held, the power, the profit, the progress, the development, the acquisition, the benefit, the competition are values of the modern-capitalist structure. Therefore, it is possible that the values such as the cooperation, the charity, the emotions, the consideration, the unpretentiousness may be out of circuit.

In modern-capitalist structures equipped with that kind of mentalities, the relation between the human and the nature loses the characteristics of “the gratitude” and “the mutuality”; nature is a resource for benefiting, even exploiting. However, the fact is not limited with only nature; a modern person perceives other people, cultures and classes as a resource for exploiting, too. Accordingly, GCI is a culture and a mentality which the northern, western, southern and eastern have in common. The reason why this culture hegemonical is to have an equivalent everywhere. The ones who think it is national and local can only be part of a cultural production which only seems national and local in view. “National Hero” figures cannot be “national” which is collected from American Hollywood and film series, however, it can just be local agency of American culture. In bloody scenes which is made well, the historical heroes who overcome their enemies like Rambo are basically building blocks of an American-centered GCI . In other words, GCI does not only come from outside , it is produced inside as well .

It is not possible to talk about a national culture where native skyscrapers elaborate on Manhattan and where the names of the surpassing language such as Sapphire Tower and Torun Center are used. Even if Turkish names are given to these towers, it is not possible them to be national.

Facing GCI which is produced by the modern-capitalist world via “the Power” is only possible with going out of “the Power”. At that case, national cultures and values which have a shadow on people and which reminds people the humility and respect to the human and nature may gain value.

“Güç” diliyle örülen bir kapitalist-modern dünyanın ürettiği bir KKE karşısında alternatif, ancak söz konusu güç dilinin dışına çıkmakla mümkündür. O zaman, şehirlerin ve insanların üzerinde gölgesi düşen, fiziksel ya da sembolik yeni asri tapınakların tahakkümünün dışında, te vazuyu, doğaya ve insana saygıyı hatırlayan “yere” kültürler ve değerler kıymet kazanabilir.

HASAN ÇELEBİ

(Hattat)

Bununla da kalmadı, bunun yanında resmi mecbur ettiler. Son zamanlara kadar okullarda resim zorunlu ders olarak gösterildi. Ama bizim esas olan kültürümüzün isminden bile bahsedilmedi. Yani oturup da onun hakkında bir şey yazmak, bir eser göstermek şöyle dursun, isminden bile bahsedilmedi.

Şu dışarıdan gelen kültürlerin bizim esas ana tamamız olan milletimize mal olmuş olan kültürlere olan etkisi nedir? Bizdeki kültürleri kirletmiştir, hatta unutturmuştur bir ara. Bu yalnız halk nezdinde değil, devlet eliyle olmuştur. Çünkü ben ancak benim temsil ettiğim kültürden olan hat sanatı ile ilgili konuşacağım. Öbürlerine de belki bu arada bir temas edersem o bilinçli olarak değil, kelimenin gelişi olarak öyle icap eder belki, odur yoksa o iş hakkında bir şey diyemem. Bizim bu temsil ettiğimiz kültür, mazisi 1000 se-

HASAN ÇELEBİ

(The Calligraphist)

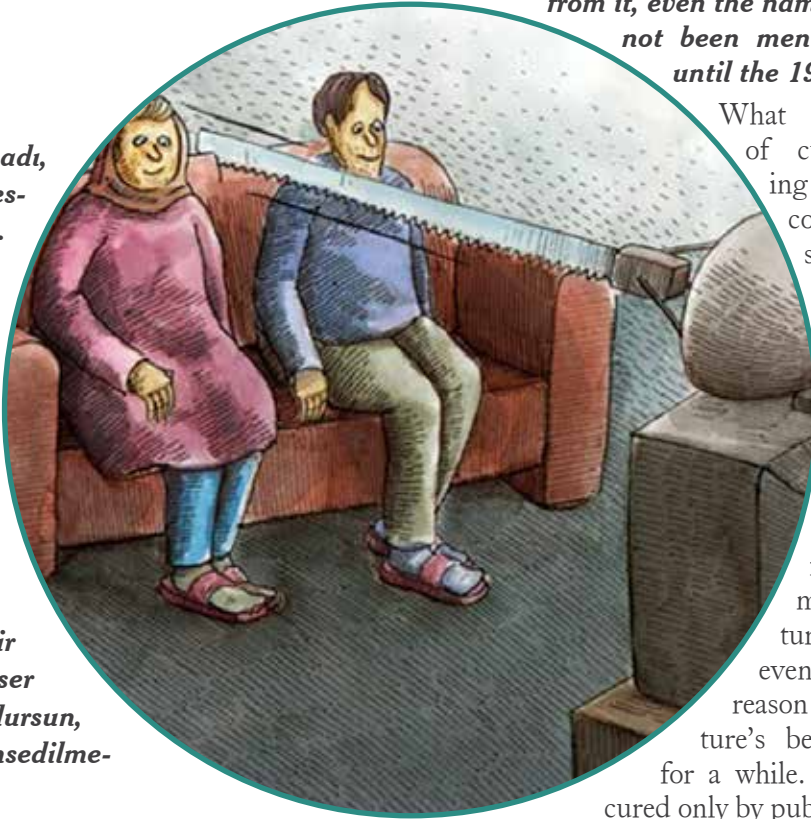
It didn't stop with this, it has also been an official obligatory. Until recent times, painting were thought as compulsory courses in schools. Yet, the name of our fundamental culture's itself has not been mentioned at all. Let alone to sit and write something about our fundamental culture and to show some Works from it, even the name of it hadn't not been mentioned about until the 1950s.

What is the effect of cultures coming from other countries and societies on the cultures which gets its power from our nation, which is the main theme of us? Cultures coming from outside made our culture dirty and even they are the reason of our culture's being forgotten for a while. It wasn't ocured only by public, but also in

the hands of the government. Because

I will only talk about the art of calligraphy from the culture I represent. Meanwhile, if I make any touch at others unintentionally, maybe it is required like that as the figure of speech, I cannot say anything about that relationship.

The culture that we represent is a culture whose past dates back to more than 1000 years. In other words, it has not come into existence in three or five years. Furthermore, this inherited culture managed to reach Ottoman Empire by passing

neden fazla bir kültür. Yani öyle üç senede beş senede çıkmış değil. Sonra bu tevarüs eden bir kültür, İslam devletlerinin bidayetinden bugüne kadar süzüle süzüle bütün o devletlerin süzgecinden geççe geççe Osmanlı'ya ulaşmış, Osmanlı'nın da ilk bidayetinde hatta yarıdan fazlsında, fazla bir faaliyet göremiyoruz. O zamana kadar olan yazılar yapılan şeylerin ekserisi eskiye bağlı olarak gelmiş. 15-16. yüzyıldan sonra 1900'li yıllara kadar çalışmalar varsa da, tabii bu bir geçiş dönemi. Ardından Hafız Osmanlar, Mustafa Rakımlar geliyor. Bunların gayretleriyle kültür 18. yüzyılın yarısından sonra 19. yüzyılda artık bizim bugün takip edeceğimiz zirve noktasına ulaşmaya kadar gelmiş.

Şimdi böyle köklü olan bir sanat öyle bir yere geldi ki, bu köklü kültürün önüne bir yasak konuldu, kesilip atıldı. Kültür bir yerde yani filizlenmiş olan ağacı kökünden kesmek gibi kesildi. Dert ne idi? Avrupalılık... Avrupa'da bulunan ne kadar bozuk abur cubur şeyler varsa onları getirip sokmak. Hatta ve hatta, radyolardan klasik Türk musikisini dinlemek bile zordu, yasaktı. Bununla da kalmadı, bunun yanında resmi mecbur ettiler. Son zamanlara kadar okullarda resim zorunlu ders olarak gösterildi. Ama bizim esas olan kültürümüzün isminden bile bahsedilmedi. Yani oturup da onun hakkında bir şey yazmak, bir eser göstermek şöyle dursun, isminden bile bahsedilmedi. Ta ki 1950'lere kadar. 50'lerden sonra birazcık gevşemeye başladı. Ve o gevşeme daha sonra 80'li yıllara kadar da orta seviyede gitti. 80'li yıllardan sonra artık bu işe halk sahip çıkmaya başladı.

Yani bugünkü temsil etmiş olduğumuz sanat, bu hale geldiyse, bu süreçte üç dört kişi hiç bir kimseden maddi ya da manevi destek görmedik. "Bırakın bu modası geçmiş şeyler niye uğraşıyorsunuz?" dediler. Ama biz bunu bilerek değil, bilinçsiz olarak, yarı bilinçli yarı bilinçsiz olarak sürdürdük. Bunun üzerine de ısrarla gittik ve

through the strains of all those states with the commencement of Islamic states. We cannot observe much activity in the first period of the Ottoman, even in the half of it. Most of the things that have been written up to that time have come up depending on the past. Even though there were works coming from the 15th and 16th centuries to the 1900s, obviously this is a transitional period. Subsequently, Hadji Osmans and Mustafa Rakims come up. With their endeavors, the culture has come to reach the summit point in the 19th century after the mid-18th century, which we have been nowadays following.

Today, this such a deep rooted art has come to such a point that it is trying to be blocked with some restrictions, it was cut off and thrown away. The culture was cut off in some senses like cutting the root of the sprouted tree. What was the matter? Europeanness...

To take how much broken junk things and to put into our culture... It was even difficult to listen to classical Turkish music on the radio, it was forbidden. It didn't stop with this, it has also been an official obligatory. Until recent times, painting were thought as compulsory courses in schools. Yet, the name of our fundamental culture's itself has not been mentioned at all. Let alone to sit and write something about our fundamental culture and to show some Works from it, even the name of it hadn't not been mentioned about until the 1950s. After the '50s, it started to gradually slow down a bit. And that slow down period went around the middle level until the 80's. After 80's, the people started to support this work.

In short, if the art that we represent today has come at this point, we, three or four people, have never received neither economic nor spiritual support from anybody in this process. They asked us "Why are you dealing with these corny (or outdated) things?". But we maintained it not on purpose, semi-consciously, semi-unconsciously. We insisted on maintaining that art and it came to the current situation. Alhamdulillah today, although the state does not support it,

bugünkü duruma gelindi. Elhamdülillah bugün devlet sahip çıkmasa bile millet sahip çıkıyor. Tabii ki milletin sahip çıktığını görünce, devlet de kayıtsız kalamıyor, devlet de el atıyor, hatta bizlere layık görülen sanat ödülleri, bunun bir misali, bir nişanesidir.

Şimdi bizim bu husustaki derdimiz, isteğimiz şu: Ben bunu yukarıdakilere de yani Cumhurbaşkanına da söyledim, ilgililerle herhangi bir temasım olursa söylüyorum. Ben şahıs olarak, bir tek şahıs olarak bu işi bu kadar yaptım. Bundan sonrasını devlete bırakılmalı. Hatta ben istedim ki benim yetiştirdiğim talebelere verdiğim icazetin altında devletin bir parafı bulunsun. Çünkü bizim buradaki verdiğimiz icazetlerden dış devletlerden gelen talebeler gidiyorlar memleketlerinde bunu doktora tezi olarak kabul ettirip üniversiteye giriyorlar.

HASANALİ YILDIRIM

(Yazar)

“Türkler’in dünya üzerinde kurdukları en müreffeh, en sürur verici, en huzur bahşedici, en estetik, en yaşanılabilir beldesi durumundaki İstanbul’un 100 sene öncesini, sadece madde plânında yansıtan bir mahalle gösterin, orada Türkler’in nasıl yaşadığını tahayyül etmemizi mümkün kılacak fasatvari bir mahâl işaret edin siz bana, ben de size millî kültürümüzün nasıl canlandırılacağına dair ahkâm kesmek için takat bulayım.”

Yeryüzünde yaşamasına müsaade edilen bir tek kültür var.

Handiye Cihan Harbi’nden sonra bu böyle; biz fark etmemek için bunca direnssek de. Üstelik kendi çocuklarını, dahası ebeveynini bile yiyen bir kültür bu. İlginçtir, kendisiyle bilkuvve rekabet edecek bütün muhtemel kültürel öğeleri doğduğu yerde boğmaya and içmiş bu monokül-

the people does support it. Obviously, when the government sees the nation protects its culture, the government can not remain indifferent. The government started to interest in this art. The art reward, which is deemed worthy of us, is an example of this endeavor.

Now our intention at this point and what we want is: I have talked this matter with the bureaucrats and the president. If I have any contact with the officials and authorities, I report it. As a person, as a single person I have talked about that matter so many times. The rest should be under the care of the government. In fact, I wanted to find a sign of the state under the ratification that I gave to the students that I raised; because the students coming from foreign countries are going their motherland and they are registering universities to make doctorate by giving the ratification that we gave them here.

HASANALİ YILDIRIM

(Author)

You cannot show me some district, which describes the lifestyle of Istanbul that is the most comfortable, joyful, relaxing, aesthetic country built by Turkish people, 100 years ago, that makes me want to explain how our culture are to be renewed.

There is only one culture that is allowed in the world.

After First World War, so it be; even if we resist not to notice it. Furthermore, it is a culture eating their own children and parents. We only learned monoculturalism that have been sworn to annihilate the cultural elements, which can compete with it at the moment they are formed, from the philosopher who grew up in the same culture. If the cave was devastated, it would be the catastrophes that humanity could have caused since the day before.

Media is on duty twenty-four-seven to bring elements of this culture to every nook and cranny perfectly.

türleşmeyi de biz aynı kültür içerisinde yetişmiş filozoflardan öğrenebildik ancak. Mağara devrinin varsa evvelinden beri insanlık tarihi boyunca görülmemiş bu durumun, bu tektipleştirilmenin bütün yeryüzünde hükümlerlik kurabilmesinin doğuracağı felâketleri de.

Bu kültürün olanca öğelerini yeryüzünün bütün köşe-bucağına bihakkın taşıma gayretindeki medya camiası 24 saat vazife başında.

Dünya çapında yaygınlaşmış ve zaten kapitalizmin, daha yumuşak ifadesiyle liberalizmin dümen suyuna girmiş kültür endüstrisi, (Burada daha cesur bir ifade kullanacaksak: endüstriyel kültür.) hegemonyasının kurutuculuğunun bizzat kendisini de menfi etkilediğini farkettiğinden beri, kültür öğelerini (sizin tercih ettiğiniz ifadeyle milli kültürleri) de bir biçimiyle kendisine angaje etmeye başlamıştı zaten. Geçtiğimiz yılda tamamına eren bu gelişmeye rağmen elbette yine de kimi kültürel müstakilliklerden söz etmek mümkün. Örneğin Frenkler'i Fransız yapan öğelerden biri durumundaki dillerini ellerinden almak kabil mi? Yahut İngilizler'in 17:00 çayını. Dikkatinizi çekerim, bunlar kültür öğesi, sanıldığı gibi kültür değil.

Ayrıca bir de yerel kültürler ve beherini ortaya çıkaran malzemeler var. Küresel kültürün bizzat himaye etmek için nice tedbirler aldığı bu olgu, yerel kültür öğelerini koruma ve kollama vazifesi, dikkatle bakıldığında aslında bir bakıma yürürlükteki monokültürün idamei hayatının da yegâne şartı hüviyetinde. Tuhaf ama böyle.

Niçin? Çünkü monokültür, ölmek için başka kültür öğelerini yemek mecburiyetinde. Bütün o antropolojik çalışmalar, oryantalistler filân...

Öte yandan, hem XIX. yüzyıldaki ifadesiyle muasır medeniyetler seviyesine çıkmaktan yahut güncel versiyonuyla dünyaya entegre olmaktan bahsedebilirsiniz, hem de millî kültürünüzü korumaktan... En hafifinden gülerler size.

Culture industry (the term "industrial culture" can be used for brave statements) that is widespread all around the world, which is in the grip of capitalism or liberalism that is a soft expression of the former one, started to engage in the elements of culture (you prefer national cultures instead of this one); after it noticed that its own domination affecting itself in a negative way. Even though this process has terminated in the last century, there are some cultural distinctions unsurprisingly.

Let me emphasize that these are not culture as assumed, but elements of culture.

In addition we have some local cultures. This phenomenon, protecting and looking out elements of local culture, that global culture takes many precautions to patronize is the only condition of maintenance of monoculturalism. It is strange but true.

Why? Since monoculturalism has to feed on elements of other cultures, all those anthropological study etc., not to extinct.

If you want to both rise to level of contemporary civilization or be integrated into the world in the most updated version, and protecting our national culture; it is truly ridiculous.

You cannot show me some district, which describes the lifestyle of Istanbul that is the most comfortable, joyful, relaxing, aesthetic country built by Turkish people, 100 years ago, that makes me want to explain how our culture are to be renewed.

This is really a cold comfort.

MEHMET GÜNTEKİN

(Musician / Assistant Conductor of Presidential Choir)

It is a man-made creation that is generated by an organization apart from the folks to be used as a tool on purpose of manipulating people. It is imposed on folks via different methods, then it get accepted and becomes a lifestyle finally. The primary objective is man-

Türkler'in dünya üzerinde kurdukları en müreffeh, en sürur verici, en huzur bahşedici, en estetik, en yaşanılabilir beldesi durumundaki İstanbul'un 100 sene öncesini, sadece madde plânında yansıtan bir mahalle gösterin, orada Türkler'in nasıl yaşadığını tahayyül etmemizi mümkün kılacak fasatvari bir mahâl işaret edin siz bana, ben de size millî kültürümüzün nasıl canlandırılacağına dair ahkâm kesmek için takat bulayım.

Kelimenin en hakiki manâsıyla zügürt tesellisi bizimkisi.

MEHMET GÜNTEKİN

(Müzişyen /
Cumhurbaşkanlığı
Korusu
Şef Yardımcısı)

Yepyeni beğeni ve zevk kriterleri geliştirilip, çoğu defa farketirmeden, toplumsal şuuraltına sistemli nokta atışlarında bulunularak dayatılmakta ve kabul ettirilmektedir. Bu sistematik "yapılandırma"nın veya "toplum mühendisliği" çalışmasının en belirgin çalışma alanlarından biri de müziktir.

Küresel kültür endüstrisi, kültür kavramının önüne "popüler" sıfatı getirilmek suretiyle, çeşitli ekonomik ve ticarî hedeflere varmak amacıyla üretilen, yaygınlaştırılan ve çeşitli metotlarla geniş kalabalıklara dayatılarak kabul ettirilen bir değerler sistemidir ve yapay özellikleriyle öne çıkmaktadır.

"Popüler" in kelime anlamı "halka ait" tir. Ancak

aging dominant capitalist production, trade and distribution legitimating it and guaranteeing its continuity.

Global culture industry is a spread system that is accepted, by being imposed on large crowds of people via different methods in an attempt to some economic and commercial targets providing that there is the word "popular" before culture.

"Popular" actually means "belonging to the public domain". However, it is being widely used in the meaning one of "the most preferred one" due to a semantic shift as one can see.

As popular culture gains its widespread meaning "the most preferred one", a completely wrong popular culture definition comes

out. Although popular culture is imposed as "culture of folk" in modern cultures, it is failed to notice that it is not a lifestyle shaped and determined by people's will.

The lifestyle that is suggested by the popular culture exists with the folks, and it is created for the folks; there is no reason to name it "culture of folk" because it did not arise from people's own will. It is a man-made creation that is generated by an organization apart from the folks to be used as a tool on purpose of manipulating people. It is imposed on folks via different methods, then it get accepted and becomes a lifestyle finally. The

bir anlam kaymasının popüler kelimesi için de geçerli olduğu ve “en fazla tercih edilen” anlamında kullanımının yaygınlık kazandığı görülebiliyor.

Popüler kültür kavramı için “en fazla tercih edilen” karşılığının yaygınlık kazanmasıyla, tamamen yanlış bir popüler kültür tanımı ortaya çıkıyor. Popüler kültürün, modern toplumlarda “halkın kültürü” diye dayatılmasına rağmen, halkın özgür iradesiyle biçimlendirdiği ve belirlediği bir yaşama biçimi olmadığı gözden kaçırılıyor.

Popüler kültürün önerdiği yaşama biçimi halkla vardır ve halk için yaratılmıştır; evet, ama halkın kendi iradesinden çıkmadığı için ona “halkın kültürü” denilebilmesine imkân yoktur. Çünkü sadece, “halkın belli amaçlar doğrultusunda kullanılması” esasına dayalı olarak, halkın dışındaki bir yapı tarafından yapay olarak üretilir. Çeşitli araçlar kullanılarak halka dayatılır, kabul ettirilir ve bir hayat tarzı haline getirilir. Asıl amaç, tüketim biçimini belirlemek suretiyle egemen-kapitalist üretimi, pazarlamasını ve dağıtımını şekillendirmek; haklı çıkarmak ve bunun devamlılığını garanti altına almaktır.

Bu amaca varmak için en önemli enstrüman olan medya öncelikle kullanılarak, temel ihtiyaçlardan başlamak üzere zevke ve beğeniye dayalı diğer insanî ihtiyaçlar bile kontrol altına alınmaya çalışılmaktadır. Yepyeni beğeni ve zevk kriterleri geliştirilip, çoğu defa farketmeden, toplumsal şuurlarına sistemli nokta atışlarında bulunularak dayatılmakta ve kabul ettirilmektedir. Bu sistematik “yapılandırma”nın veya “toplum mühendisliği” çalışmasının en belirgin çalışma alanlarından biri de müziktir.

Görülmesi ve farkedilmesi gereken ilk özellik, uluslararası popüler kültürün, ulusal kültürlerin kendine has doğasının gerektirdiği ve olmazsa olmaz yönü olan “sürekli kalıcılık” fikrine değil, tam aksine “sürekli değişim” temeline oturtulmuş olmasıdır.

primary objective is managing dominant capitalist production, trade and distribution legitimating it and guaranteeing its continuity.

To reach this goal, it is being tried to control all human needs starting from basic needs, even the ones related to taste and pleasure, by using media as the primary instrument. Brand-new taste and pleasure criteria are created, without people noticing, they are imposed and adopted by society's subconscious in a planned way. One of most conspicuous working areas of this systematic “configuration” or “social engineering” is music.

The characteristic that should be recognized and realized firstly is that international popular culture is not based upon “constancy principle” which is essential by definition of national cultures; on the contrary, it takes “fluctuation” as a basis.

In “global” culture, popularity enforces following up almost every day changing top 10 list and having knowledge about them; and it is putting pressure on the members of young generations that are violating mainstream, by tagging them as “ignorant” and “uneducated”. In addition, it should be seen that these false criteria are illustrated as if they are “individual freedom”, “individual taste” and “individual preference” which is not related to society's tendencies. Moreover, it is asserted that “people get what they want” and “people express themselves with this preference”; but in fact it is not true. Main goal is determining type and volume of production, producing the thing wanted accordingly, making it consumed and make money; exploiting in a nutshell. This exploitation is conducted by diminishing culture morally and materially. In short, one might call it “effort to establish a voluntary slavery system”.

MEHMET MAZAK

(MİYSAD President /

Sultanbeyli Municipality Directorate of Cultural Affairs)

The global culture that capitalism forces creates severe damage towards national culture

“Küresel” kültürde popülerlik, neredeyse her gün değişen “top 10’u bilme” ve “bu ürünleri izleme mecburiyeti”ni dayatıyor; ve bu mecburiyete uymayan özellikle genç kuşakları “bilgisiz” ve “cahil” diye algılatmanın baskısını kuruyor. Üstelik, halkın gerçek eğilimlerinin dışında konulan bu ölçülerin “bireysel özgürlük”, “bireysel zevk” ve “bireysel tercih” –miş gibi sunulduğunu görmek gerekiyor. Hatta “halka istediğinin verildiği” ve “halkın bu tercihle kendisini ifade ettiği” iddia olunuyor ki, aslında gerçek bu değildir. Asıl amaç tüketimin şeklini ve hacmini belirlemek, buna göre istediği şeyi üretmek, tüketilmesini sağlamak ve kazanmak; yani sömürmektir. Bu sömürü, doğrudan halkın maddî ve manevî değerlerini eksilterek sevk ve idare edilir. Buna kısaca “gönüllü kölelik sistemi kurma çabası” denebilir.

MEHMET MAZAK

(MİYŞAD Başkanı)

Sultanbeyli Belediyesi Kültür İşleri Müdürü)

Kapitalizmin dayattığı küresel kültür ulusal-millî kültüre teknoloji ve bilişim sektörü eliyle ciddi zararlar vermektedir. Küresel kültürü etkileyecek millî kültür öğelerimizi tespit etmeli ve küresel kültürün yayılmasında etkili olan mecraları ve kanalları kullanarak millî kültürümüzü yaşatmalıyız.

İletişim ve medya sektöründeki akıl almaz teknolojik gelişimle birlikte küresel kültür, ulusal ve yerel kültürleri yok etmeye başlamış, dünya tek kültürlü bir çekim merkezi konumuna dönüşmüş bulunmaktadır. Küresel kültür, kitle iletişim araçları vasıtasıyla dünyamızı “tek kültürlü” global bir köy yapma çabasını artarak sürdürmektedir.

Küresel kültür; farklı ırk, dil ve dinlere mensup insanların aynı sevinci, aynı üzüntüyü, aynı yeme

via information technologies. We must locate the elements of national culture that would effect global culture and manipulate the factors that are in global cultures favor and utilize them for our national cultures favor instead. It takes a long time for a national culture to establish, global culture on the other hand is a culture that has no background, history and depth which starts like a wildfire and takes the whole region, continent and the world by storm.

With the mind-blowing growth in media and communication technologies global culture has commenced to wipe out the national and local cultures and the world has turned into a center of attraction with one culture. Global culture, by utilizing mass media is continuing its struggle of making the world a “one cultured” village.

Global culture is a culture that envelops all culture in which people of different religion, race and language can share the same happiness, sadness and food culture. Global culture, on the other hand is a harmonious whole of the material and moral values of a nation that develops the identity for a nation and separates a nation from others. It is a totality of a nations unique knowledge, beliefs and behavioral identity and the material objects that are parts of this totality.

The global culture that capitalism forces creates severe damage towards national culture via information technologies. We must locate the elements of national culture that would affect global culture and manipulate the factors that are in global cultures favor and utilize them for our national cultures favor instead. It takes a long time for a national culture to establish, global culture on the other hand is a culture that has no background, history and depth which starts like a wildfire and takes the whole region, continent and the world by storm.

The products of the industry that is culture, no matter in which field, are the products of the

işme davranışlarını sergilediği bütün kültürleri içeren bir kültür çeşididir. Ulusal (millî) kültür ise, bir millete kimlik kazandıran, diğer milletlerle arasındaki farkı belirlemeye yarayan, tarih boyunca meydana getirilen o millete ait maddî ve manevî değerlerin uyumlu bir bütünüdür. Bir millete özgü bilgi, inanç ve davranışlar bütünü ile bu bütünün parçası olan maddî nesnelere içerir.

Kapitalizmin dayattığı küresel kültür ulusal-millî kültüre teknoloji ve bilişim sektörü eliyle ciddi zararlar vermektedir. Küresel kültürü etkileyecek millî kültür öğelerimizi tespit etmeli ve küresel kültürün yayılmasında etkili olan mecraları ve kanalları kullanarak millî kültürümüzü yaşatmalıyız. Millî kültürün oluşması için çok uzun yılların geçmesi gerekir, küresel kültür ise bunun yanında saman alevi gibi başlayıp bir anda bütün bölgeyi, kıtayı ve dünyayı etkisi alanına alan derinliği, tarihi ve geçmişi olmayan kültürdür.

Kültür endüstrisinin ürünleri, hangi alanda olursa olsun, her biri aynı sistemin ürünleridirler; insana aynı mesajı iletirler. Bu açıdan bakıldığında kültür endüstrisi, ortak kültür yaratan bir sistemdir. Dolayısıyla popüler kültür, o toplumda yaşayan insanların oluşturduğu ortak bir yapıma/bilme düzleminin ifadesi olmaktan çok, bizzat kültür endüstrisi tarafından işlenen bir kültürel ürünler bütünü olarak karşımıza çıkar.

Millî kültürü yaşatabilmek için yerelden ulusala, ulusaldan evrensele prensibi ile hareket etmeliyiz. Bir toplum ve ülkenin kendi millî kültürünü yaşatabilmesi, koruyabilmesi için ekonomik olarak kendi ayaklarının üzerinde durabilen zengin bir toplum, ülke olması gerekir. Örneğin ülkemiz dizi sektörü son yıllarda inanılmaz bir gelişim göstermiş ve yurtdışına dizilerimiz ihraç edilir olmuştur. ABD'nin Hollywood filmleri ile dünyaya kendi kültürünü yayması nasıl yadsınamayacak düzeyde ise son yıllarda Türk dizileri sayesinde Ortadoğu, Balkanlar ve birçok dünya ülkesinde dizilerimiz sayesinde kendi kültürümüzü yaymaktayız.

same system, they relay the same message. From this perspective, the industry of culture is a system that creates a common culture, hence popular culture appears more as an entirety of refined cultural products rather than a general know-how of people that lives in said society.

For national culture to survive, we should act with the principle of “local to national, national to global”. To keep national culture alive and protect it, a country must be one which is rich and can stand on its own. For example, our country's TV Industry has made an incredible growth and our TV series have started to be exported overseas. As how the Americans spread out their culture with Hollywood films is incontrovertible, the way Turkey is spreading its own culture by means of Turkish TV series in the Middle-East, Balkans and in several world countries is also as incontrovertible.

“Fast food” appears as a food culture that is being commercialized to the whole world by the United States and the West. The chickens of Fried Uncle from Kentucky emerge as the brand KFC in shopping malls. We should first be able to fight global food culture universally by establishing Bolu's Mudurnu, Akhisar's kofta, Mersin's tantuni, Kayseri's sucuk as local brands in our country and then develop them to set out into the world. However, we should not only expand our culture by means of food but in every way possible.

To battle against global culture, we must absorb our own civilization and culture and pass them upon to our children effectively. Against the expansionist disease of global culture, we must make an antidote with the most exquisite cultural values of our national culture and restrain the reins of global culture with alternative ways and tools of communication. We must first be ourselves, the ones who are not interested in their own culture become the strangers of their own countries.

“Fast food” ABD ve Batı tarafından bütün dünyaya pazarlanan bir yeme içme kültürü olarak karşımıza çıkıyor. Kentucky’li Fried Amca’nın tavukları AVM’lerde KFC markası olarak karşımıza çıkıyor. Biz Bolu’nun Mudurnu’sunu ve Akhisar’ın köftesini, Mersin’in tantunisini, Kayseri’nin sucuğunu bir marka oluşturarak önce ülkemizde ulusal düzeyde sonra da dünyaya açılarak evrensel düzeyde küresel yeme içme kültürü ile mücadele edebilmeliyiz. Ancak bizler kendi kültürümüzü küresele sadece yeme içme üzerinden değil, her alanda yaymalıyız.

Küresel kültür ile mücadele edebilmek için kendi medeniyet ve kültürümüzü özümsemeli, çocuklarımıza iyi öğretmeliyiz. Küresel kültürün yayılmacı hastalığına karşı millî kültürlerin en seçkin kültür değerlerini panzehir olarak hazırlamalı, alternatif iletişim araçları ve yolları ile küresel kültürü dizginlemeliyiz. Önce kendimiz olmalıyız; kendi kültürü ile ilgisi olmayan insanlar, ülkesinin yabancıları olur.

MUHSİN İLYAS SUBAŞI

(Şair-Yazar)

“Kültür”, “Turizm”in yedeğinden ivedilikle kurtarılmalı, gerçek anlamıyla devletin varlık sebebi kabul edilerek bu yönde yeniden düzenlenmelidir. Bu yapılırken de kültürel hizmeti aşk edinmiş kadrolar işte görevlendirilmelidir.

Küresel kültür endüstrisi, niyetini açığa vurmasa da, emperyalist hedeflerden beslenmektedir. Ortak insani değerler çerçevesinde bu kılıfı hazırlayanlar, bunun arkasındaki maksadı saklı tutmayı da başarmaktadırlar.

İlginç bulduğum bir örnektir:

Merhum Turgut Özal’ın Cumhurbaşkanlığı döneminde, ABD, ülkemize uygulanan tekstil kotasındaki sınırları yükselterek, bizim bu alan-

MUHSİN İLYAS SUBAŞI

(Author-Poet)

“Culture” must immediately be saved from being the substitute of “Tourism” and must be reorganized according to its actual significance by being recognized as the state’s reason for existence. The staff that have embraced cultural service must be deployed in this process. The staff that is not motivated whatsoever and only works to get paid would kill our culture. We have an enriched accumulation of local and national values, if we can utilize this to exalt the quality of our people, we would not only be a rich society but also an intellectual one.

An example that I find intriguing: In the era of Turgut Ozal’s presidency, the United States, by increasing the quota of textiles on our country had started to influence our textile goods that were to be exported overseas. While the meeting concerning this incident was held, the American side, against this kind of implementation, in Turkish televisions, by stating that the cause of this was the constraints that were placed upon American films, presented an offer such as ” If you remove the embargo on our films, we will withdraw the quota to some degree.

Another compelling example is especially noticeable in the plays that were taking plays in Turkish theatres. In 1982 at the Turkish World Writers Congress, the deceased, elated Vahapzade expressed a bitter demeanor; “I have been to the theatres, watched the plays that were being held and sadly only 2 of the 20 works were local, all the others were translated ones.

The more tragic side of this situation was the presentation of only a general negative content by altering certain flamboyant words when these translations were being worked on. For instance, when translating the works of Shakespeare, who was familiar with “Turkish Hate”, his statement of “I am Turkish if I lie” has been changed into “I will be circumcised if I lie”.

daki ihracat kalemlerimizi etkilemeye başlamıştı. Bunun görüşülmesi sırasında, Amerikan tarafı, böyle bir uygulamaya, Türkiye televizyonlarında, Amerikan filmlerine getirilen kısıtlamaların sebep olduğunu belirterek, “Siz, bizim filmlerimiz üzerindeki ambargoyu kaldırın, biz de kotayı bir miktar geri çekelim”, şeklinde bir teklifte bulunmuştur.

Bir ilginç örnek de, özellikle tiyatrolarda sahnelenen oyunlarda görülmektedir. Rahmetli, Bahtiyar Vahapzade, 1982’de Türk Dünyası Yazarlar Kurultayı’nda, üzücü bir tutumumuzu dile getirdi; “Tiyatrolarınıza gittim, oynanan eserlere baktım, 20 eser oynanıyorsa, bunun içerisinde sadece iki adedi yerli, diğerlerini tercüme eserler oluşturuyor”, demiştir.

Bunun daha vahimi ise, bu tür tercüme yapılrken, bunların göze batacak birkaç sözün değiştirilerek eserin bütünlüğü içerisindeki olumsuz düşüncenin böylece ambalajlanıp sunulması olmuştur. Mesela, “Türk Düşmanlığı” ile temayüz etmiş olan Shakespeare’in, çevirileri yapılırken, o eserinde; “Yalan söylersem Türk olayım”, gibi ifadesini, bizim dilimize aktaranlar, “Yalan söylersem sünnet olayım” şeklinde çevirmişlerdir. Benzer şeyler, diğer benzeri eserlerde de vardır.

Bu, Küresel Kültür Endüstrisi’nin gücünü anlama bakımından çok önemlidir! Bu tür örnekleri çoğaltabiliriz. Bizce yapılandan çok yapılacaklar üzerinde durmak gerekmektedir:

Sayın Cumhurbaşkanı’nın “Kültür ve Sanat alanında yeteri kadar önem veremedik”, demesi, ayrı şey, “Bundan sonra bunu birinci mesele yapacağız”, diyerek somut adımlar attırması ayrı şeydir. Avrupa’da bir insan yılda ortalama 20-25 kitap okurken, Türkiye’de bu rakamın 20 kişiye bir kitap şekline dönüşüyorsa, bu insanımızın sürüye dönüşmesi demektir. Bu utançtan kurtulmamızın yolu, ivedilikle kültürel değerleri yüceltecek eserlerin çoğaltılmasıdır. Bana göre, sarsıcı bir örnektir:

This situation is crucial in realizing the power of the industry of global culture. We must dwell on what will occur to us rather than what has already happened.

Our Reverend President’s statement of “We have not placed the emphasis it deserved on culture and art” is another case, taking tangible steps for progress on this after expressing “We will approach to this as its in utmost importance” is another case. If the numbers in Turkey are turning into a book per 20 citizens when an average citizen in Europe is reading 20-25 books in a year, this stresses enough that our people are turning into a herd.

A staggering instance to take note of: Katharine Branning wrote a book called “One More Tea Please” that expresses our extraordinary qualities that even we have not recognized yet after travelling and observing Turkey for over 30 years. This work has been published in German, Turkish and English and received a huge amount of attention. In the period when this book was released, the state and the government was publicly supporting the establishment that was publishing this book. After the period of 17/25th of December, when this support was rightfully declining, how can an authoress in America who had transferred her rights know this, the book was being collected from the market and publication of it was halted. Whereas this authoress; by declaring her love for Turkey voiced that; “I wrote this book to shatter the unfavorable image against Turkey that was being enforced by the West”. I wonder if an unregulated decision such as to leave a priceless work like this that the government couldn’t have made possible with millions of dollars into the hands of bureaucracy’s insensitivity is comprehensible when we could reprint it and instruct it to our children in the universities.

The strong always crush the weak, we must get stronger to not get crushed. Nations get stronger with their caution. “Culture” must immediately be saved from being the substitute of “Tourism” and must be reorganized according to its actu-

Katharine Branning, 30 yılı aşkın bir süredir sürekli gelip gözlemlediği, bizim de fark edemediğimiz olağanüstü özelliklerimizi anlattığı “Bir Çay Daha Lütfen” adlı bir eser yazdı. Bu eser İngilizce, Almanca ve Türkçe olarak yayınlandı ve çok büyük de ilgi gördü. Bu kitabın yayınlandığı dönemde, Devlet ve Hükümet erkânı, bu eseri yayınlayan kuruma açık destek vermekteydi. 17/25 Aralık sonrasında, haklı olarak bu destek çekilirken, yayın hakkını devretmiş olan Amerika’daki bir yazar bunu nereden bilebilir ki, şimdi bu kitap piyasadan toplattırıldı ve yayını durduruldu. Hâlbuki bu bayan yazar; Türkiye sevgisini dillendirerek; “Batı’da Türkiye üzerinde maksatlı olarak oluşturulan olumsuz imajı yıkmak için bu kitabı yazdım”, demektedir. Devletin milyonlarca Dolar verip yazdıramayacağı bir eseri, yeniden basıp okullarda özellikle üniversitelerde çocuklarımıza okutmak varken, bürokrasinin duyarsızlığına terk etmek gibi bir kontrolsüzlük anlaşılır şey midir?

Kuvvetli olan her zaman zayıfı ezer, ezilmemek için güçlenmek mecburiyetindeyiz. Devletler de dikkatleriyle güçlenirler. “Kültür”, “Turizm” in yedeğinden ivedilikle kurtarılmalı, gerçek anlamıyla devletin varlık sebebi kabul edilerek bu yönde yeniden düzenlenmelidir. Bu yapılırken de kültürel hizmeti aşk edinmiş kadrolar işte görevlendirilmelidir. Oturup maaş alan kültür elemanı, kültürümüzü katleder. Ulusal ve yerel

al significance by being recognized as the state’s reason for existence. The staff that have embraced cultural service must be deployed in this process. The staff that is not motivated whatsoever and only works to get paid would kill our culture. We have an enriched accumulation of local and national values, if we can utilize this to exalt the quality of our people, we would not only be a rich society but also an intellectual one.

Cultural wars create serious havoc on the consciousness of the people. We must not sacrifice our nation and country for the sake of such a war! If we do so, we will be deprived of our future and will!

RECEP GARİP

(Poet – Artist –
Writer – Former
Deputy of
Istanbul)

Actually, technology is not the biggest power of imperialism. Technology is certainly effective and active power; but the logic that designs

the technology and cultural codes of sanctions which were desired to put into action are oriented towards exploitations. Countries which have the habits of exploiting other countries not only disregard the productions of other countries but also appropriate them.

Global culture is multi-sided, multi-directional and multi-dimensional. So the life and existence of the national cultures makes living consciously by feeding of roots necessary for societies. There

değerler bakımından çok zengin bir birikimimiz var, bunu insanımızın kalitesini yükseltmek için kullanabilirsek, zengin ancak cahil bir toplum değil, zengin aynı zamanda entelektüel bir toplum oluşturmuş oluruz.

Kültür savaşları, halkın vicdanında ağır tahribatlar yapar. Milletimizi ve ülkemizi böyle bir savaşa feda etmemeliyiz! Edersek, bu geleceğimizin ve irademizin elimizden alınması anlamına gelir!

RECEP GARİP

(Şair-Yazar-Ressam, İstanbul Eski Milletvekili)

Küresel endüstri, insanı artık devreden çıkararak mekanik bir algı yönetimiyle mekanikleştirmekte istediği düzeyde sıklıklar elde ederek toplum yöneticilerini ve topluma model olanları istediği gibi yazdırmakta, konuşturmakta, şarkılar söyletmekte, oyunlar üretmektedir.

Küresel kültür; çok yönlü, çok yanlı ve çok uçludur. Bundan dolayıdır ki millî kültürlerin yaşayabilmesi ancak o toplumun bilinçli ve köklerine bağlı yaşamaları icap eder. Bir uygarlık kuşku yok ki yandaş ya da aynı çağda yaşadığı diğer toplulukların birikimlerinden de faydalanır. Faydalandığı oranda da katkıda bulunur. Bu hayatın tamamlayıcı rolüdür aslında. Büyük ve etkili devletler -ki biz buna küresel emperyalizm diyoruz- diğer gelişmekte olan devletlerin her türlü ürettiklerini akamete uğratarak kendi ürettiklerini ithal etmede oldukça mahirdir. Örneğin, sinema, tiyatro, spor, müzik ve edebiyat alanında oldukça etkili rol oynamaktadır. Uluslararası sermaye piyasasının etkileyici rolünü de buna ilave ettiğinizde iş tamamlanmış olur ki böylece kendilerinin hazırladıkları ya da kendilerine bağlı çalıştıkları her bir kalem – ki bu yukarıda zikrettiğim alanları anlatıyor- onların istekleri doğrultusunda ülkeleri, ülkelerin halklarını da yönlendirmiş olmaktadır. Küresel endüstri, insanı artık devreden

is no doubt that a civilization benefits from the experiments of other civilizations. It attributes to the others vice versa. This is actually a compliment role of the life. Powerful and effective countries, we call them as an imperial powers, are very skillful at interrupting the all producing process of the other developing countries in order to sell their own products. For example, they play key role at cinema sector, literature sector, art sector, sport sector, music sector and theatre sector. If we take the affective role of International Capital Market into account, there will not be any doubt about the thesis we declared above. Because every sector dependents to them or they create directs the countries and the rights of countries as they wish. There wouldn't be any success in the field of education and culture if the local and national production of everything that human needs were not given permission and supported in all types of fields that society needs. You must be local and national. Everything that your people need must be prepared and presented in suitable with the religion, language, tradition, root, history and geography of your society. Actually, technology is not the biggest power of imperialism. Technology is certainly effective and active power; but the logic that designs the technology and cultural codes of sanctions which were desired to put into action are oriented towards exploitations. Countries which have the habits of exploiting other countries not only disregard the productions of other countries but also appropriate them.

Efforts of popularization shake the rights of developing countries and hypnotize them and suppress them with the help of advertisement methods and techniques. The most effective thing to handle with this problem is to get the art, culture, music, literature, cinema, poem and sport, which were suitable with material and moral dynamics of the society, to the center of the life. If you do not pay attention to the fields we stated above enough, you can't be successful. Art is the way of national unity and solidarity, patriotism, public

çıkarak mekanik bir algı yönetimiyle mekanikleştirmekte, istediği düzeyde sınıklar elde ederek toplum yöneticilerini ve topluma model olanları istediği gibi yazdırmakta, konuşturmakta, şarkılar söyletmekte. Oyunlar üretmektedir.

Toplumun muhtaç olduğu bütün alanlarda, dahası insanın ihtiyacı olan her hususun yerli ve millî üretimleri yapılmadıkça, yerli ve millî olanların kabulü sağlanmadıkça kültürde ve eğitimde başarı elde edilemez. Yerli olacaksınız ve insanımızın ihtiyacı olan ne varsa kendi diline, dinine, geleneğine, köklerine, tarihine, coğrafyasına uygun bir şekilde hazırlanıp sunulmalıdır. Emperyalizmin en büyük gücü aslında teknoloji değildir. Teknoloji elbette etkin ve etkileyici bir güçtür lakin teknolojiyi kurgulayan mantık ve yapılmak istenen yaptırımın kültürel kodları sömürmeye yöneliktir. Sömürmeyi alışkanlık haline getiren devletler kendilerinin dışındaki toplumların ürettiklerini bir taraftan yok sayar diğer taraftan da kendilerine malederler.

Popülerleştirilmeye yönelik çabalar reklam diliyle ve yöntemleriyle gelişmekte olan ülke halklarını sarsmakta, büyülemekte ve sindirmektedir. Buna karşı yapılabilecek en etkili güç; maddî ve manevî dinamiklere uygun olan sanatı, kültürü, şiiri, edebiyatı, sinemayı, müziği ve sporu hayatın merkezine almaktan ibarettir. Siz bu boşlukları her şeyin üstünde görmedikçe bu alanda başarılı olmak mümkün değildir. Millî birlik ve beraberliğin, vatanseverliğin, yurttaş olmanın, aynı duygularla beslenmenin yoludur sanat. Sanatsız, edebiyatsız, estetiksiz bir hayat, insanı tüketir ve bitirir. En büyük yatırım insana yatırımdır. İnsana verilen her emek bir fabrika kurmaktan daha elzemdir, önemlidir. Fabrikalar kurmak, sanayide başarılı olmak, ekonomik kalkınmada yatırımlar yapmak mutlak gereklidir, lakin kültür, sanat, edebiyat olmadan, bu alanda istikrarlı dayanışma olmadan, ruhun incelenmesi, hassasiyet kazanması sağlanmadan toplumsal birliktelik geçicidir ve sunidir. İçten içe derinleşerek insanların kardeş-

spirit, citizenship and feeling the same emotions. The life deprived of art, literature and esthetics consumes and puts an end to the life of human. If you ask me, the biggest investment is human capital investment. To me, every effort to rise the quality of human life is much more important than to open a factory. There is no doubt that to open a factory, to get succeed in industrial sectors, to invest in economic development is necessary and must but it should be kept in mind that social unity and solidarity is temporary and artificial without culture, art and literacy and success at these fields. At the same time, unless the human spirit becomes more sensitive the social unity is much more fragile and artificial. The thing which gathers people at common ground such as society, territory, flag and motherland is the idea and art.

Culture, art and literature workshops and libraries should be opened in every street. In addition, art and cultural programs should be given priority in Tv programs. Art and cultural programs should be broadcasted when the people are at their home. The themes of the films should sign the deepness of the history and should touch the deep roots of the history. We should support and encourage reading book, writing and reading poem and philosophy. At the same time we should give chance the people to read and follow intellectuals, writers and artists of our country. We should reset and refresh our public memory and we should build bridges that enlightens today by shedding lights from the past. It should be kept in mind that the material is has the limited life and it is temporary. It should be taught that artistic and esthetic productions and works, authorship, being a poet, musicianship and being an artist are eternal. The fact of remembering artistic and esthetic productions, masterpieces and works for centuries should be certainly taught to our youth.

liğini toplum ve toprak, bayrak ve vatan kardeşliği kılacak olan husus düşünce ve sanattır.

Her mahallede sanat, edebiyat, kültür atölyeleri, kütüphaneler kurulmalıdır. Mütemadiyen devam eden her televizyonda mutlak surette kültür, sanat programları yapılmalıdır. Herkesin evde olduğu zamanlarda bu programlar yayınlanmalıdır. Filmlerde konular tarihin derinliklerine işaret eden bir medeniyet mensubiyetiyle işlenmelidir. Kitabı, şiiri, bilgeliği özendirmeli ve ülkemizin aydınlarını, yazarlarını, fikir adamlarını, sanat erbaplarını takip etme ve okutma fırsatları verilmelidir. Toplumsal hafızamız tazelenmeli geçmişten bugüne ışıklar inşa edilmelidir.

Maddenin geçip gideceği, biteceği bilinmelidir. Üretilen estetik ve sanat unsurlarının –yazarlık, şairlik, müzisyenlik, ressamlık vs. gibi- ebediyen kalacağı öğretilmelidir. Üretilen eserlerin yüzyıllar geçse de unutulmayacağı mutlak surette gençliğimize öğretilmelidir.

DOÇ. DR. RIDVAN ŞENTÜRK

(İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Üyesi)

Daha önce özgür toplum ve devlet kimliği için önem arz eden iktisadî, askerî, fikrî, ahlakî, sanatsal, kültürel ve siyaset alanlar, günümüzde küresel siber güçlerin operasyon alanlarına dönüşmekte, kendilerini hala ulus devlet aidiyeti içinde tanımlayan fert ve toplumların varlıklarını emniyette hissedebilecekleri ontolojik zemini ifade eden kimlikleri kaybolmaktadır.

Modern aklın evrensel geçerlilik iddiası adına ayrıştırılan ve dönüştürülen bilim ve düşünce alanları, zamanla anlamsızlaştı, sınırları belirsizleşti ve nihayet tekno-bilimsel ve söylemsel aklın sonsuzca işleyebileceği hiçlik alanlarına dönüştüler. Aklın evrensel standardizasyonunu gerçekleştirmek amacıyla ayrıştırılan alanlar üzerine ihtisaslaşma, bütünlüğü ve nihayet araştırma nesnesini

ASSOC. PROF. DR. RIDVAN ŞENTÜRK

(Academician at İstanbul Commerce University)

While the societies face with the ambiguity and insecurity by getting far away from the ontological grounds that shape and give meaning to their historical and cultural identity, nation-states have been alienating to their social and cultural values and they have been transforming into roof organizations which continue to exist regardless of societies and which regulate the compulsory necessities and conditions in their limited domains.

Branches of science and idea which were changed and transformed in the name of universal validity claim of “Modern Mind” have lost the meaning by the time and their borders have become uncertain and finally they have transformed into nothingness area in which techno-scientific and discursive mind last forever. When the expertise on the branches which were separated with the aim of universal standardization of mind lost the unity and finally the subject of searching; the notions and ideas such as interactive relations, intersubjectivity, transdisciplinary, meta-theory, transformation, internationality, interculturality, transnational citizenship, world citizenship, individually and eventually globality gained a reputation especially at the third and final stage of modernity. However, this changing and transformation have led to separation from the ontological ground they bind to and led to face nothingness rather than giving cultural identity to the art, idea and mind. Disidentification process of idea, mind, culture and art has started to work as a precondition of globality which was determined by capitalism and technologism. As an example, nations which have desire to join the process of globalization rather than to be isolated from the globalization had to changed their way of thinking and perception, producing and consuming habits, cultural values, education methods and understanding of arts especially literature, architect and music in accordance with the global cultur industry although they had different lan-

kaybedince, özellikle modernleşme sürecinin üçüncü ve son evresinde, interaktif ilişkiler (interaktivite), özneler-arasılık (intersubjektivite), disiplinler-arasılık, meta-teori, transformasyon, uluslararasılık, kültürler-arasılık, dinler-arasılık, ulus-ötesi vatandaşlık (transnational citizenship), dünya vatandaşlığı, bireysellik ve nihayet küresellik gibi kavramlar ve uygulamalar itibar kazandılar. Fakat bu dönüşüm, akla, düşünceye, sanata ve kültüre kimlik kazandırmaktan çok, ait oldukları ontolojik zeminden daha da kopmasına ve hiçlikle yüzleşmesine yol açtı. Söz konusu aklın, düşüncenin, sanatın ve kültürün kimiksizleştirilmesi süreci, transformasyon mantığı kapitalizm ve teknoloji tarafından belirlenen küreselleşmenin ön şartı olarak işlerlik kazandı. Öyle ki günümüzde örneğin dünya politikasından dışlanmak yerine küreselleşme sürecine katılmak isteyen uluslar, artık pek bir işe yaramayan, dil, tarih ve kültür farklılığına rağmen, algılama ve düşünme biçimlerini, üretim ve tüketim alışkanlıklarını, edebiyat, mimarî ve müzik başta olmak üzere sanat anlayışlarını, eğitim-öğretim yöntemlerini ve kültürel değerlerini küresel endüstri kültürüne nispetle dönüştürmek zorunda kalmaktadır.

Daha önce modernleşmenin bir gereği olarak kurulan ulus devletler günümüzde, kitle iletişim ve ulaşım araçları sayesinde varlığın emniyet sınırlarını, zaman ve mekan mesafelerini ortadan kaldıran, medyatik araçlar matrisi içinde dönüştürülerek katıldığı küreselleşme oranında üzerinde vücut bulduğu ontolojik zeminle bağı koparılan ve yabancılaştırılan düşünce, ahlak, tarih, kültür ve sanat değerlerinden uzaklaşmakta, kendi vatandaşları üzerindeki nüfuz güçlerini, yönetme kabiliyetlerini ve nihayet meşruiyetlerini yitirmektedirler. Toplumlar tarihsel ve kültürel kimliklerine anlam kazandıran ontolojik zeminlerinden uzaklaşarak güvensizlik ve belirsizlikle yüzleşirken, devletler de toplumsal ve kültürel değerlere yabancılaşmakta, varlıklarını topluma

guages, cultures and histories. Because these differences does not work today.

Nation-states which were established as a precondition of modernity in the past have been gradually losing influence and power on their citizens, ability to govern and finally legitimacy. In addition, nation states, with the help of mass communication and transportation, have been getting far away from the values of thought, moral, history, culture and art, which were alienated and separated from the ontological ground that they come into existence and which remove the security borders of existence, time and place. While the societies face with the ambiguity and insecurity by getting far away from the ontological grounds that shape and give meaning to their historical and cultural identity, nation-states have been alienating to their social and cultural values and they have been transforming into roof organizations which continue to exist regardless of societies and which regulate the compulsory necessities and conditions in their limited domains. Also, nation-states have been gradually losing their sovereignty which must be based on social legitimacy. Economical, political, cultural, martial, ideological, ethical and artistic branches which were important once upon a time for free society and government identity are today becoming an operational area of global cyber powers. Societies and individuals who are still defining themselves at the borders of nation-state belonging have been losing ontological ground in which they feel secure. It can be understood from that situation that the societies which are trying to be governed by nation states are nothing but a way of getting a slice off the cake in global market. Nation states should develop identity politics which make the society live compatible with their ontological ground including history, thought, art and geography that crossing the borders of nation-state rather than globalising by commoditize of cultural, moral, intellectual and artistic values which make the societies face with the ambiguity, insecurity and distrust. Although globalization have been trying to change, trans-

rağmen sürdüren, sınırlı egemenlik alanlarında sadece zorunlu şartlar ve ihtiyaçları düzenleyen çatı organizasyonuna dönüşmekte ve giderek toplumdaki neşet etmesi gereken özgürlüklerini kaybetmektedirler. Daha önce özgür toplum ve devlet kimliği için önem arz eden iktisadî, askerî, fikrî, ahlakî, sanatsal, kültürel ve siyasî alanlar, günümüzde küresel siber güçlerin operasyon alanlarına dönüşmekte, kendilerini hala ulus devlet aidiyeti içinde tanımlayan fert ve toplumların varlıklarını emniyette hissedebilecekleri ontolojik zemini ifade eden kimlikleri kaybolmaktadır. Anlaşılan şu ki, ulus devletlerin, yönetmeye çalıştıkları toplumları küresel pazardan ticarî pay almanın dışında hiçbir fayda sağlamayacak, daha çok güvensizlik, belirsizlik, emniyetsizlikle yüzleştirecek düşünce, sanat, ahlak ve kültür değerlerinin metalaşarak küreselleşmesine yönelik çabalardan ziyade, ulus devlet sınırlarını aşan tarih, düşünce, sanat ve coğrafya nispeti içinde ait oldukları ontolojik zeminle barıştıracak kimlik politikalarını geliştirmeleri gerekmektedir. Nitekim, küreselleşme, her ne kadar düşünce ile eylem, bireysel tecrübeler, toplumsal şuur ve tarihsel kimlik arasındaki bağları kopararak dönüştürmeyi, belirsizleştirmeyi ve yabancılaştırılmayı, kısaca kimliksizliği öngörse de, bir kimlik politikasıdır ve bu erozyona, ulusal değerlerin kültür endüstrisi içinde dönüştürülerek küreselleşmelerini sağlamakla değil, ancak ulus devlet sınırlarını aşarak karşı duruş sergileyen çok uluslu/toplumlu bir millet kimliği politikasıyla direnmek mümkündür.

PROF. DR. SADETTİN ÖKTEN

(Yazar)

İnsanların içgüdü dışındaki özellikleri akılları, duyguları, vicdanları ve iradeleri mensup oldukları medeniyet tasavvuruna göre ayrı biçimlerde ve özelliklerde oluşturulur. Medeni-

form, alienate the ties between thought and action, social conscious and historical identity and finally individual experiences of the people, this is an identity policy. The only way to resist that erosion is to develop multinational and multicultural identity politics which have dignified posture against globalization by crossing the border of nation state rather than melting national values in the pot of global culture industry.

PROF. DR. SADETTİN ÖKTEN

(Writer)

The characteristics of the people except instincts such as Mind, Emotions, Conscience and Willpower are shaped by the imagination of civilization they belong to in different ways and methods. Imagination of civilization domesticates the instincts according to its qualifications. If any subject of industry having wide range of usage in the world is desired and demanded by the people, It is must to deactivate the domestication mechanism and to let the instincts free as much as possible.

As it is stated clearly in your question, cultural elements all around the world are turned into subject of the industry at the communication age in which we live. The information has become more easy to access for everyone and in everywhere because of the speed and widespread usage of the Communication. Cultural elements has taken global shape at this virtual world, at this time, since the cultural elements are the subject of the industry, they have to be stayed alone with the consumption which is indispensable part of modern world. Global means to meet the common desires, necessities and interests of all people. Only the instincts are the common human characteristics in all human beings. The characteristics of the people except instincts such as Mind, Emotions, Conscience and Willpower are shaped by the imagination of civilization they belong to in different ways and methods. Imagination of civi-

yet tasavvuru içgüdüyü de kendi niteliklerine göre terbiye eder. Küresel ölçekte geçerli olan bir endüstri metanın insanlar tarafından talep edilmesi için ise böyle bir terbiyenin etkisiz kalması içgüdülerin olabildiğince özgürleştirilmesi gerekiyor.

Sorunuz Bütün insanlarda ortak olan beşerî özellikler ise sadece içgüdülerdir. İnsanların içgüdü dışındaki özellikleri akılları, duyguları, vicdanları ve iradeleri mensup oldukları medeniyet tasavvuruna göre ayrı biçimlerde ve özelliklerde oluşturulur.

Medeniyet tasavvuru içgüdüyü de kendi niteliklerine göre terbiye eder.

Küresel ölçekte geçerli olan bir endüstri metanın insanlar tarafından talep edilmesi için ise böyle bir terbiyenin etkisiz kalması içgüdülerin olabildiğince özgürleştirilmesi gerekiyor. Küresel kültür endüstrisi insanların insan olmak şuuru ve görevi itibarıyla sahip oldukları diğer özellikleri yani akıl, duyu, vicdan ve irade kabiliyetlerini devre dışı bırakmaya çalışır. Böylece fizyolojik bakımdan insan olan ancak düşünce ve duyu itibarıyla hiç gelişmemiş bir insan tipiyle karşılaşıyoruz.

Küresel kültür endüstrisi bir yandan bu insan tipini oluşturup beslerken diğer yandan onu düşünmeden ve duymadan sadece tüketime dönük olarak yaşayan bir varlık olarak kullanmaktadır. Halbuki insan içgüdüleriyle birlikte akıl, duyu,

lization domesticates the instincts according to its qualifications. If any subject of industry having wide range of usage in the world is desired and demanded by the people, It is must to deactivate the domestication mechanism and to let the instincts free as much as possible. Global Cultural Industry is trying to disable the “Conscious of being human” of the people and other characteristics of the people such as mind, emotions,

conscience and willpower. Because of the fact that we inevitably face with a human type who may seem

like human physically but not completed both intellectually and emotionally. However human being is gifted by intellectual, emotions, conscience and willpower in addition to the instincts.

Human maintains his/her existence in the world with these skills and gifts and then s/he leaves trace behind by developing his/her skills.

As we mentioned above, Global Culture Industry see the human being as the living with nothing but the instincts. Human being with his/her ambition which was not domesticated is the target and feeder of Global Culture Industry. Since the other livings have no ambition but the instincts just like human being have, they demand nothing more than to survive and to maintain their existence. With his/her undomesticated ego, human being has limitless desires and ambitions. Human being is becoming a victim of post-capitalism without having no idea

vicdan ve iradeyle donatılmıştır. Bütün bu hasletleriyle beraber vardır ve bunların geliştirilmesiyle birlikte hayata iz bırakarak var olur. Yukarıda da belirttiğimiz gibi küresel kültür endüstrisi insanı insan olmaktan çıkaran içgüdüleriyle yaşayan bir varlığa indirgemektedir. Bu varlık egosundaki terbiye edilmemiş hırs ile birlikte küresel kültür endüstrisinin hedefi ve besleyicisidir. İnsan dışındaki diğer canlılarda da içgüdü olmakla birlikte insanda var olan hırs mevcut olmadığı için onlar sadece hayatlarını devam ettirecek kadar ihtiyaç sahibidirler. İnsan ise terbiye edilmemiş egosuyla bir anlamda sonsuz kursa sahibi olabiliyor. Sonlu ve sınırlı fizyolojik varlığı ile bu sonsuz ve sorumsuz hırsını nasıl bir tezat teşkil ettiğini görmeden geç kapitalizmin kurbanı oluyor. Her medeniyet tasavvuru zihinde ve gönülde yer eden bilinen ve inanılan bir değerler sistemine dayanır. Bu değerler sistemi bunu bilen ve buna inanan insandan eylemleriyle hayata geçirilmeyi ister ve bekler. Bilmek ve inanmak ve ona göre hareket etmek bir vicdan ve irade mesuliyetidir. Ve insan olmanın vazgeçilmez ve temel şartı da budur. İnsan olmanın onurunu bilen ve bundan haz duyan birey kendi medeniyet tasavvurunun değerlerini küresel kültür endüstrisinin dayatmalarına rağmen yaşama ve yaşatma çabası içinde bulunacaktır.

PROF. DR. ŞABAN TEOMAN DURALI

(Felsefeci)

***Kısacası kişiliğinizi bozuyor, yok ediyor, yerine kendi kişiliklerini ikâme etmenin çabasında-
dılar. Onlara nice benzemeğe çalışsanız da,
onlara denk düşmezsiniz. Her zaman aşağı-
larında kalmağa mahkûmsunuz. Seviyelerine
çıkıldığınızda, ayrıcalıklarını paylaşacaksınız.
Üst zümre çemberi genişletmemek gerek. Aksi
takdirde pastanın dilimleri küçülür. Sermâye-
cilik açık rekâbete dayanır; sonuçta mensup-
ların sayısı arttıkça kâr payı düşer.***

about how his/her limited and finite physiological existence is opposite to his/her limitless and irresponsible desires and ambitions.

PROF. DR. ŞABAN TEOMAN DURALI

(Philosopher)

***To sum up, imperialism spoils the personal-
ity and then wipes it out. Instead, it is trying
to find ways to put the personalities it wants.
No matter how you try hard to resemble them,
you will never be equal to them. You always
have to be inferior to them. If you keep up
with them, inevitably you will share the priv-
ileges with them, but the privileged people
never wants to enlarge the privileged circle in
which they live. On the other hand, the slic-
es of the pie they eat will be getting smaller.
Capitalism depends on an open competition.
The more people who are in competence, the
less profit they will make.***

It seems that globalization has taken the place of imperialism in recent days. What is imperialism? It is a section of capitalism. Capitalist countries and governments firstly set their eyes on the countries far beyond from the European lands, especially countries excluded from the European lands, and they expanded into the lands of these countries in order to take out cheap raw material and to produce goods from the raw materials. Capitalist countries manufactured cheap raw materials they brought from Asia, Africa and America and they were able to turn the raw materials into products and goods. This process is called as an industry. Raw materials which are processed in the factories called workshops have been put into the circulation. Because of the fact that they have been manufactured cheap then there is no need to sell them expensive. There have been two types of making profit. One of them is mass-production. Since the products and goods are cheap, customers usually buy the goods and products. Secondly, even if they are sold cheap there is still a gap between the cost and sale of products. Al-

Küreselleşme günümüzde imperyalizmin yerini almış görünüyor. Nedir imperyalizm? Sermâyeciliğin bir koludur. Sermâyecî/kapitalist devletler hammaddeyi ucuz çıkarmak, mâletmek için dışlarında, kıtaların ötesindeki ülkelere, öncelikle de Avrupanın dışında kalan ülkelere el atmışlar, oralara yayılmışlardır. Afrika, Amerika ile Asya'dan ucuz getirdikleri hammaddeleri kendi ülkelerinde, anavatanlarında işlemiş, mamul maddeye dönüştürmüşlerdir. Bu işe sanayi diyoruz. Fabrika denilen imâlathânelerde hammaddeler mamule dönüştürülerek piyasaya sunuluyor. Ucuz mâledildiklerinden bahalı satma gereklilikleri ortadan kalkıyor, yanî nispeten ucuz satabiliyorlar malı. Buradan iki çeşit kazanç elde ediliyor: Bunlardan biri sürüm. Alıcı bu malı ucuz olduğundan, sürekli alabiliyor. İkincisi ucuz satılmasına rağmen, satış ve maliyet arasındaki çatal alabildiğine açık. Ucuz satılabilmesine rağmen, büyük kâr elde ediliyor.

Ucuz hammadde elde edilen ülkelere sömürge denir. Sömürgelerin ele geçirilmesi, oralara yayılmak oraları idare etmek imperyalizmdir. Latince "imperium" sözünden gelir (buyurmak, hüküm sürmek demektir). Bunlar imparatorluk olmakla birlikte, her imparatorluk imperyalist değildir. Bizde felsefe, dolayısıyla kavram çözümlemesi olmadığından, bu tür yanlışlıklar sık olur. Osmanlı devleti imparatorluktu; asla imperyalist değildi. Zirâ sermâyecî, dolayısıyla da sömürgeci değildi. Müslümanın sermâyecî, böylelikle de sömürücü, sömürgeci olması mümkün değil. Sermâyecî devletlerse imperyalisttirler.

Evet, imperyalizm, sömürgecilik gibi, sermâyeciliğin tabîi uzantısıdır. Sermâyecî olacaksınız da, sömürgeci olmayacaksınız; bu, mümkün değil. Yine bu, bir suçlama ifâdesi olmayıp eşyânın tabiatına uygun bir tasvirdir. İmperyalist devletler, başta İngiltere olmak üzere, işlerini üç yoldan yürütmüşlerdir.

Birincisi, cümle kapısı eğitim-öğretimdir. Eği-

though goods and products are sold cheap, they have the potential to be made big profits.

The countries from which cheap raw materials are obtained are called as a colony. Capturing the colonies, expanding deep into the lands of them and ruling and controlling the colonies is called as an imperialism. The word 'empire' comes from the Latin word imperium. (it means to command and to reign). In spite of the fact that these concepts refer to empire, that does not mean that every empire is imperialist. Since we do not have philosophical sufficiency and culture and word analysis or study, such mistakes like misunderstanding can be seen inevitably. Ottomans were great empire, but Ottoman Empire was not ever an imperialist. It was not capitalist and as a result, it was not imperialist/colonist. A Muslim can't be a capitalist and imperialist. It is impossible. Capitalist countries are imperialist.

Imperialism is the natural extension of capitalism like colonialism. You are capitalist, but you are not colonialist. is that possible? Of course, it is not. The example 1 will give is not charging somebody with something, on the other hand, it is a depiction which is suitable for the nature of things. Imperialist countries, primarily England, protected their interests by following three ways. the first one is education. The main goal with the education is to impose their own life style and culture to the societies and countries colonized by them. In this way, the people of target society desire strongly to buy the goods and products they need. For Instance, today Turkey can be shown as an example for that process. We can see that situation in all countries except from England. Artificial necessities are created and they are imposed to the societies with the help of education. First of all, you learn the language of imperialists. It has been implemented in our country via foreign schools since 1800s. American schools have been established even far-flung corner of Anatolia beginning from 1800s to the now. Foreign schools have entered to our lands and country. Adoring event with the English admiration in Turkey begins with the process we

timle birlikte hedef ülkeye, topluma kendi yaşama tarzlarını sokarlar. Böylelikle hedef toplumun insanları ihtiyaç duymadıkları malları gereksemeye başlar, bunları almağa can atarlar. Meselâ bugün Türkiye bunun bariz bir örneğidir. İngilterenin dışındaki bütün ülkelerde bunu görüyoruz. İhtiyaçlar uydurulup toplumlara bu eğitim yoluyla zerkedilmektedir. İlk dilinizi öğretiyorsunuz. 1800lerden beri ülkemizde yabancı okullar aracılığıyla bu yapılmaktadır. O yıllardan itibaren Anadolunun ücrâ köşelerinde bile Amerikan okulları açılmış, ecnebi okullar ülkemize girmiştir. Türkiyede İngilizce hayranlığı ile ona tapma olayı böyle başlar.

Ayrıca dinlerini de, önemli ölçüde protestanlığı, sokmağa gayret göstermişlerdir. Protestanlık sermâyeciliğin adetâ eşigidir. Uzun bir konu. Ayırntısına burada giremeyiz.

Bütün bunlar becerildikten sonra bütün kültür unsurları peyderpey aşılırlar. Bu esasen çocukluğumda, gençliğimde açıkca gördüğüm bir olaydı. Orada okuyup yurda dönen zevât, hayranı kesildiği Amerikan, İngiliz, Fransız mallarını edinmeğe, satınalmağa kendini mahkûm ederdi. Hâlâ da bu, böyle. Eğitim hayatımızda, bu arada yükseköğretimde bunun canhıraç mücâdelesini veriyoruz.

Kıscası kişiliğinizi bozuyor, yok ediyor, yerine kendi kişiliklerini ikâme etmenin çabasındadırlar. Onlara nice benzemeğe çalışsanız da, onlara denk düşmezsiniz. Her zaman aşağılarında kalmağa mahkûmsunuz. Seviyelerine çıktığınızda, ayrıcalıklarını paylaşacaksınız. Üst zümre çemberi genişletmemek gerek. Aksı takdirde pastanın dilimleri küçülür. Sermâyecilik açık rekâbete dayanır; sonuçta mensupların sayısı arttıkça kâr payı düşer.

Eğitimin yanında propaganda ile reklam en önemli etkileme araçlarıdır. Bunların istenen sonuçları temin etmemesi hâlinde, dayağa, kötüğe başvurulur. Daha ziyâde Ondokuzuncu yüz-

mentioned above. In addition, they have struggled enough to spread their religion especially evangelicalism into the Anatolian lands. As you know, Protestantism is the motivation of capitalism. This matter is a long story. We can't talk this matter in detail here.

After all, every cultural element has been imposed step by step to the societies. Actually, it was a clear scene that I witnessed in my childhood and adultery. The people who were educated in Europe and then came back to the homeland felt convicted to buy American and European goods and products to which they adore. This adoration is still available in our country. We struggle hard against that adoration in our education life and in the area of higher education.

To sum up, imperialism spoils the personality and then wipes it out. Instead, it is trying to find ways to put the personalities it wants. No matter how you try hard to resemble them, you will never be equal to them. You always have to be inferior to them. If you keep up with them, inevitably you will share the privileges with them, but the privileged people never wants to enlarge the privileged circle in which they live. On the other hand, the slices of the pie they eat will be getting smaller. Capitalism depends on an open competition. The more people who are in competence, the less profit they will make.

Advertisement and propaganda is the most influential tools in addition to education. While they do not work well or they do not give positive results to the owner of them, immediately it is consulted to the brute – force such as whacking, wallop. Especially it was the method of English Policy which was implemented in 19th century which is called as a Gunboat Policy. They have moved forward deep into the continents with loaded battleships in the rivers and seas and they have bombarded the people who resist them. They had to face with the difficulties in the places which were hard to be captured. When the last quarter of 20th century came, they were able to capture these resistance areas by bombarding which comes from the dreadful power of tech-

yılda, İngilizin uyguladığı yöntem, Türkçeye aşağı yukarı 'toplu tekne siyâseti' diye tercüme edebileceğimiz, gunboat policy denmiştir. Yüklü teknelerle deniz ve nehir yoluyla kıtanın içlerine ilerleyip kendilerine direnenleri topa tutmuş; çok zor ele geçirilebilen yörelerde önemli zorluklarla karşılaşmışlardır. Ancak Yirminci yüzyılın son çeyreğinde geliştirdikleri fenle/teknolojiyle buraları bombalayarak, yerlebir edip bahsi geçen engelleri aşmışlardır. Irak ile Afganistanda olduğu üzere. Aynı şeyi İran için de düşündüler, ama beceremediler.

En rağbet ettikleri araç, eğitim ile iktisattır. Günümüzde iktisat, tılsım, büyücülük çeşidinden müdhiş rağbet gören bir sanattır. Bununla kitleler, yumuşak karınlarından vurulurlar. Onları yedirir, içirir, seviştirirler. Maneviyatı bırakılmı, öbür canlılardan farkı olmayan maddî yapılı beşer yemekten, içmekten, sevişmekten gayrı n'eylesin ki! İnsanlar beşerleşmeğe son derece elverişlidirler. Özellikle dinî bağlılıkları azaldığında insanlar maddi hayata aşırı zaaf gösterirler. Sermâyeciliğin en büyük yöntemidir. Safahat dediğimiz bir hayat tarzı sokuşturuluyor. Bugün Müslümanımız da bu kervana katılmıştır. Müslüman kitleler de bu rahata ve maddiyata boyun eğmeye başlamıştır. "Para gelsin, yiyeyim, içeyim, tozayım" başka bir şey düşünmüyor. Bu, olunca artan miktarda hırsızlık, yolsuzluk başgösteriyor. Eğitim, iktisat ve zor kullanma yöntemini birleştiren, bütünleştiren küreselleşmedir. Küreselleşmede buna bir yöntem daha eklenmiştir: Turizm. Son derece basit, bayağı bir etkinliktir turizm. İnsanların % 90'ının öyle bir merakı yoktur aslında. Seyahat etmek bir merak işidir. Görmek, gezmek, eğitilmek... Eskiden olağanüstü derecede zor ve müşkül bir etkinlik, seyyahlık ve çok az insan buna teşebbüs etmekteydi. Bugün en etkin, en yaygın sanayi kollarından biri haline gelmiştir gezme, dolaşma. Bir şey görmüyor, öğrenmiyorsunuz bugünkü turizmde. İnsanlar

nology. They demolished and destroyed the cities just like in Afghanistan and Iraq. They have planned the same thing for Iran, but they could not.

The tools they like the most are education and economy. Economy is the most influential art just like witchcraft and talisman in today. With the effective power of that tool the masses are being targeted from their weak side. It has them eat, drink and have a sex. So what is the meaning of the human being who has no difference from other livings, which they only eat, drink and increase in numbers, and what will be the meaning of the human being who is deprived of spirit? People are vulnerable to the effects of its material and physical side. When the religious loyalty and ties are getting weak, they start to show weakness to the attraction of physical life. This is the biggest and the most influential method of capitalism. A life style called as a "luxury life" is trying to be imposed to the minds of people. Today, Muslims have unfortunately become the part of that life style. Muslim masses have begun to submit to luxury / comfortable and materialistic life style too. They do not think but the idea "Easy Money, Walking, Having Fun and Consuming". As a result of this mentality, increasing number of stealing and theft and corruption has become inevitable in the society.

Globalization compounds and unites these methods like education, economy and to force in its inside. Globalization has added a new method to these methods. Tourism... It is highly simple and ordinary activity. However 90 percent of the people have actually no curiosity like that. Travelling is the art of curiosity. Walking, seeing and having good time... In the past, it was such a difficult activity that only a few people could dare to travelling. Today, walking and having good time have become the most effective and common sector of the industry. You see and learn nothing in the touristic activities today. People eat, drink, have fun and have a sex. Having sex is such an important matter in all religions it requires responsibility and sensitivity. Our today's capitalism makes the

iyor, içiyor, sere serpe sevişiyor. Sevişme bütün dinlerde önemli sorumluluk gerektiren bir şeydir. Bunun birlikte getirdiği yükümlülükler var. Günümüz sermayeciliği onları bu yükten kurtarıyor. Peki ne kalıyor geriye? Çalışma süreleri de kısaldığına göre ne yapacak? Sağa sola yalpalayacak, uzun saatler yolculuk yapıp bir kahvaltı edecek, bir mağara gezecek vb. Bu, turizm ve küreselleşmeyle gelişmiş bir sanayi koldur. Tıpkı besin maddelerinin dağıtılması, satılması gibi turizm de dünya çapında alınıp satılmaya başlandı artık. Bugün artık parayı bastırıp dünyanın öbür ucuna gidiyorsunuz. O da kafanıza yatmıyor, ruhunuza işlemiyor. Çünkü orayı merak edip gitmiş değilsiniz. Çünkü esâs önemli olan, ilgi duyulması gereken insanlarıdır o yörenin. Turistin onlarla hiçbir teması olmuyor. Camların arkasından görüyorsunuz bir yerleri. “Aman bu ne zaman biter de bir lokantaya giderim, hoteli-me giderim” hasretiyle yanıp tutuşursunuz. Arada eşe dosta caka satmak maksadıyla da üç beş eşya satınalıp getirirsiniz. Turizm denilen olay artık bu. Bundan kırk yıl önce belli toplumlar turist olarak çıkarlardı, belli ülkelere giderlerdi. Şimdi, hedef ülke sınırsızdır. Bütün dünya ülkeleri seyahatlerin hedefi hâline gelmiştir. En akla gelemeyecek yörelere bile seyahat düzenleniyor. Neden? Çünkü daha önce moda olan ülkelerden bıkkıldı artık. Günümüzde can sıkıntısı çok çok önemli bir unsurdur. Eğlence demek eğlence türünü değiştirmek demektir zaten. Bu nedenle turizmdeki hedef ülkeler sürekli değişirler. Avrupada düne kadar Tunus, Fas, Libya falan yoktular. Bugün çok önemli turizm merkezleri hâline geldiler. Hattâ daha da güneye, Moritanya gibi ülkelere kaymağa başladı. Oranın da uçsuz bucaksız kumsalları var. Çünkü Kuzey Avrupa Yunanistana, İspanyaya, İtalyaya doydular. Bir de turist sevkettiğiniz ülkelerin siyâsî düzenleri de çok önemlidir. Daha hürriyetçi düzenler tercih olunur. Bu cesaret etmekle ilgili bir şeydir. İstibdat arttıkça turistin cesaretini kırar. Meselâ Kuba

people forget their responsibilities. So what is left behind? In addition, working hours are getting shorter. So under these conditions what will the people do? They will wander without any purpose. They will travel for hours in order to have breakfast. They will see and discover a cave.... It is a developed sector of industry with the help of tourism and globalization.

Just like distribution and trade of foodstuff and nutrients, tourism has already been purchased and sold all around the world. Today, you can go wherever you want, even the far-flung corner of the world, if you pay out the money. Unfortunately, it does not make sense and you may not agree with it; because you are not curious about that place. You do not go there since you wonder there. The thing which actually should be wondered is the people of these places, not only the place itself. Tourists have no connection and relation with the people of touristic places to which they travel. You see somewhere strange behind the windows. You start to mutter “Oh God! When will this finish and when will I go to restaurant to eat something and when will I go to my hotel to sleep?” You buy some souvenir and bring them to your relatives in order to show off. The tourism event is nothing but what we said today. Approximately 40 years ago, some societies went to some countries as a tourist. Now, the target countries are limitless. Today, even the places which can't be recognized at first sight can be travelled by tourists. Why? The people do not want to travel anymore old-fashioned countries. They bored of them. “Getting bored” is really an important matter today. Entertainment means to change the style of entertainment. As a result of that reality the target countries in tourism sector always change. Tunisia, Morocco and Libya haven't been on the touristic agenda of Europe in the past, but today they have become very important tourist attraction. Even that attraction has begun to replace with Mauritania. This place has vast large of coasts too. North Europe got bored of travelling to Greece, Italy and Spain. In addition, the political order of the country to which

çok önemli bir turizm merkeziyken, Castro'nun gelişiyile birlikte kapandı. Çünkü ABD Kubaya cesâret edemez oldu. Hâlbuki daha önce hukuk falan yoktu, ama onlar ABDnin adamı olduğu için sorun olarak görülmüyordu.

SAVAŞ ŞAFAK BARKÇİN

(Siyaset Bilimci-Yazar-Müziyen)

Batı'yı büyüten onun sermayesi, fikirleri, sanayisi, siyasetinden çok, sömürdüklerinin onu yüceltmesidir. Kendini cüce, karıştırdığını yüce gören birisi nasıl kendine, kendi birikimine güvenebilir?

Öncelikle "küresellik" denen olgunun tamamen Batı merkezli olduğunu, dolayısıyla Batı'nın kendi zihniyet, süreç ve eylemleriyle şekillendiğini bilmek gerekir. Batı dünyada kendi çıkarına yeni yollar, yeni sömürü alanları açacaksa önce onu güzelleyecek terimler üretir. Bu, 19. yüzyılda "medeniyet", 20. yüzyılda "özgür dünya", 21. yüzyılda ise "küresellik" oldu. Bütün bu kavramların kastettiği hep aynıdır. Sadece sömürünün ölçeği, içeriği ve kullandığı araçlar değişir. Siyasi, ekonomik ve kültürel sömürü atbaşı gider.

Bu sömürgeci yapının dünyaya hâkim olmasının temel nedeni; dünyada farklı medeniyetlere mensup, farklı coğrafyalarda yaşayan insanlara

you send your tourists is very important. Liberal countries are preferred much more than others. This is related with to encourage. As long as the pressure increases, encourage and enthusiasm of the tourists is broken. For instance, while the Cuba was one of the most important tourist attractions, with the coming of Castro it has lost its popularity and its era has been closed. Americans couldn't encourage to visit and travel to Cuba.

However the law were not available there in the past; but since they were loyal to USA, they were not seen as a problem.

SAVAŞ ŞAFAK BARKÇİN

(Political Scientist-Writer-Musician)

The main reason of that imperialist structure's hegemony on all over the world is the talent to make people from different countries, civilizations and geographies feel "Good – Smart and Beautiful". Masses are believed to the superiority and authenticity of the West since they are exposed to the effects of abstract and concrete tools.

First of all, it should be considered that the concept defined as "Globality" reflects totally "Eurocentric" viewpoint and perspective and it was shaped by the mentality, processes, and actions of Europe itself. If the West want to find new colonization areas and new routes which will be used for the benefit of the West, as a first job it creates

kendini “iyi, şık, güzel” olarak benimsetmesidir. Kitleler Batı’ya, onun üstünlüğüne, doğruluğuna hem soyut, hem de somut güç birlikte kullanılarak inandırılır. Bir ülkeye Hollywood filmi ile beraber askeri üs, hamburger ile birlikte siyasi nüfuz girer. Yani soyut güç olan kültürel ürünlere yüz vermeyenin de dikkate alması gereken somut güç her zaman oradadır.

Batı’nın başka kültürlerle saygısı yoktur. Kendi dışındaki kültürlerden “istifâde” etmez, onları “kullanır.” Böylece hem kendi iç dinamizmini canlandırır, hem de dünyadaki farklı tarzların temsil edildiklerine dair sahte bir musamaha duygusu uyandırır.

Bu eleştiriye devam edebiliriz. Fakat artık çâre zamanıdır. Eğer kendi medeniyetimizi ihyâdan bahsediyorsak önce zihnimizdeki bu aşağılık kompleksinden kurtulmak gerekiyor. Batı’yı bü-yüten onun sermayesi, fikirleri, sanayisi, siyasetinden çok, sömürdüklerinin onu yüceltmesidir. Kendini cüce, karşısındakini yüce gören birisi nasıl kendine, kendi birikimine güvenebilir?

Oysa gerçek medeniyet İslâm’dır. İman, insanlık, muhabbet, dostluk, huzur medeniyeti... Batı’daki sistemin mağduru Batılı olan ve olmayan bütün insanların ihtiyaç duyduğu budur. Ama hâlâ “kendimiz olmak” hususunda uyanamadık. Kendimizi inkârdan bu kez geçmişini yüceltmeye savrulduk. Bir türlü özümüze bağlanamıyoruz, çünkü özümüze bağlanmak için gerekli zihni ve kalbi uyanıklık yok. İslâm sanatını, dinimizi bile Batılı gayri-müslimlerden öğrenmeye çalışıyoruz. Batılılar’ın koyduğu isimlerle kendi değerlerimizi adlandırmaya çalışıyoruz.

Önce kendimiz olmamız gerekiyor. Bir asırdır içine düştüğümüz kendiliğimiz ile aramızdaki uçurumu kapatmamız gerekiyor. Dilde, anlayışta, fikirde, zevkte “medeniyet” dediğimiz birikimin ilkelerine ve değerlerine bağlanmak için önce onları keşfetmemiz gerekiyor. Bunu yapma-

new concepts which will hide and mask the actions and practices of the West. It was “Civilization” in the 19th century, “Free World” in the 20th century and finally today in the 21st century “Globalization” is used for hiding and masking process. What do all these concepts mean are the same; but only the scale and content of the colonization and the tools / instruments it uses changes. Political, economic and cultural Imperialism remain the same.

The main reason of that imperialist structure’s hegemony on all over the world is the talent to make people from different countries, civilizations and geographies feel “Good – Smart and Beautiful”. Masses are believed to the superiority and authenticity of the West since they are exposed to the effects of abstract and concrete tools. A military base can find a place in any country with a Hollywood Film and Political Hegemony make feel itself with Hamburger. So the concrete power which must be taken into account by someone who does not interest in cultural productions which can be seen as an abstract power is always there.

The West has no respect to the other cultures and life-styles. It does not benefits from the other cultures the best job it does to abuse them. By this way, it not only keeps its inner dynamism alive but it also creates a positive atmosphere in which there is an artificial tolerance to the representation of different styles in the world. We can keep going to criticize; but it is time to find solutions. If we mention about bringing our civilization to life, first of all we should get rid our mind of inferiority complex. The thing that gives power to West and makes the West great is the power of Colonization rather than its own capital, ideas, industry or policy. How can anybody, who sees itself giant when compared itself dwarfs, trust himself/herself or his/her investment?

However, if you ask me Islam is the major civilization. It is the civilization of humanity, faith, fellowship, friendly conversation and peace. The only thing all the Europeans and Non-Europeans who are the victim of Western System need

dan, hep yapıldığı gibi sadece geçmiş övmekle, mimariyi kopyalamakla, klişeleri tekrarlamakla medeniyet ihya edilemez.

Küresel saldırıya karşı durabilecek tek kök ülkemizdedir. Bu kökün yeni sürgünler vermesini hedeflemeliyiz. Bunun bilincinde olarak sadece kendimizi değil, dünyadaki bütün sömürülen toplumları kucaklayacak bir vizyon geliştirmemiz gereklidir.

Artık şikâyetten hikâyete geçme vaktidir. Sürekli Batı'yı eleştireceğimize kendi işimize odaklanmamız gerekir. Kullandığımız kavramlardan başlayarak; siyasete, ticarete, bilime, sanata bakışta özümüzü merkeze koymak gerekir. O yüzden bizi biz yapanın iman olduğunu kavrayıp, “medeniyet, gelenek, kültür” gibi kavramların sadece kulluğun yansıma alanları olduğunun farkına varmamız gerekiyor. Ancak o zaman siyasetten ticarete, kültürden tıbbaya kadar herşeyi kuşatan bu küresel ahlâksızlığa karşı durabilir, tekrar iyi, doğru ve güzeli hâkim kılacak bir “insani” medeniyeti inşa edebiliriz.

SELÇUK AYDIN

(İBB Atatürk Kitaplığı Uzman Kütüphaneci)

Maruz kalınan yoğun kültürel bombardıman, millî kültür ve öz değerlerini koruma konusunda önlem alamayan toplumlar için kültürel bir yozlaşmaya neden olmakta, toplumu bir arada tutan harçlar olan vatan, millet, din, dil, gelenek, görenek, aile yapısı, ahlakî yapı ve hukuk gibi sosyal ve manevî değerler yerle bir edilmektedir.

Özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan baş döndürücü gelişmeler hayatımızın her alanında büyük değişimlere yol açmış, bilgiye erişimin artması, ulaşımın kolaylaşması gibi etken-

is that we mentioned (Islam Civilization and the Value System of it). We are not still wake up to become “ourselves”. We are hurled from the wind of “Denying Ourselves” to the wind of “Glorifying the Past”. We are not able to make contact with our “Self” because we have no mental and spiritual conscious to make contact with our “Self”. We are trying to learn Islamic art, our own religion from Europeans and Non-Muslims. We are trying to define our values with the concepts produced by the Europeans.

First of all, we should come to ourselves and be “Ourselves”. We should fill in the gap between the conditions we are in and “Ourselves” for one century. Firstly, we should discover the principles and values of Civilization accumulation which requires unity in language, perception, idea and esthetic in order to engage with them. A civilization does not back to life by glorifying the past, pasting the architect styles and repeating clichés as always done.

The only root which is able to resist to Global attacks is available in our country. We should aim new products from that root. Therefore, we should develop a vision that hugs not only us but also all the colonization societies in the world by feeling the responsibility of that mission.

It is time to take action rather than complaining about it. We should focus on our doings rather than criticizing always the Europe. It is must to base on “Self-vision” beginning from the concepts that we use in daily life in Politics, Economy, Trade, Science and Art. We should be aware of the fact that it is the faith that shapes us and the concepts like “Civilization”, “Tradition” and “Culture” are the reflection areas of worshipping to Allah. With the help of that high-level consciousness, we are able to resist Global Indecency from Politics to Economy and from Culture to Medicine and then we are again able to construct human-based civilization which takes its virtues from the beauty, goodness and honesty.

lerle dünyamız artık küresel bir köy haline gelmiştir. Teknolojik gelişmelerle beraber dünyada mesafelerin kısaldığı, toplumlararası etkileşimlerin arttığı ve adına küreselleşme dediğimiz bu dönem ilk bakışta ekonomi ile ilgili gibi gözükse de bununla beraber siyasal ve kültürel olarak da etkisini gösteren bir olgudur. Çağdaşlığın bir göstergesi olarak olumlu görüşlerin de mevcut olduğu küreselleşme bir başka bakış açısına göre şekil değiştirmiş emperyalizm olarak olumsuz bir yaklaşımla değerlendirilmektedir.

Küreselleşmenin ekonomik ve siyasal boyutunun olumlu ya da olumsuz etkilerini kenara koyup olaya kültürel boyutu ile bakacak olursak, dünya ülkeleri için genelde olumsuz bir durumdan söz edebiliriz. ABD başta olmak üzere sinema, müzik, eğlence endüstrisini kurmuş ve bunları çeşitli medya ve platformlar ile dünyanın geri kalan kısmına ihraç eden güçlü ülkeler, az gelişmiş ya da gelişmekte olan ülkeler üzerinde yıkıcı bir kültürel etki yapmaktadır. Maruz kalınan yoğun kültürel bombardıman, millî kültür ve öz değerlerini koruma konusunda önlem alamayan toplumlar için kültürel bir yozlaşmaya neden olmakta, toplumu bir arada tutan harçlar olan vatan, millet, din, dil, gelenek, görenek, aile yapısı, ahlakî yapı ve hukuk gibi sosyal ve manevî değerler yerle bir edilmektedir.

Küreselleşmenin olumsuz etkisi olarak, toplumsal yozlaşma ve ayrışmanın artmasına, ayrılıkçı ve ötekileştirici alt kimliklerin ortaya çıkmasına, dolayısıyla millî kültürün yok olmasına neden olan bu durumun ortadan kaldırılması için her toplum kendi kültürünü koruma ve geliştirme konusunda acil eylem planları hazırlamalıdır. Bunun için öncelikle millî hassasiyet ve toplumsal değerler çerçevesinde bir eğitim sistemi hazırlanmalı, insan merkezli, kültür politikaları geliştirilmelidir. Çocuklara ve gençlere milletin ortak değerleri öğretilmeli, millî kültürün tarihî bir miras olduğu

SELÇUK AYDIN

(Expert Librarian at Atatürk Library in Istanbul Metropolitan Municipality)

To be exposed to intense cultural bombard has caused to cultural corruption for the societies which are not able to take the necessary measures for saving their own and national valuables. Motherland, The idea of Nation, Religion, Tradition and Customs, Language, Moral norms, Family structure and Law System all of which have the function to keep tight the social ties just as the cement does are being destroyed.

Dazzling and rapid developments in especially information and communication technologies have a deep impact on every part of our life. They have caused great changes in daily life. Factors like increasing amount of access to information and transportation facilities have turned our world into a global village. At this era called and named as a globalization, the distances have gotten closed and the interaction between societies has risen. At first glance, although this era called as a globalization is related with the economy, it is such a phenomenon that it has a maintaining impact on the life both politically and culturally. There are not only positive ideas and comments about the process of globalization, which is sign of modernity, but also it is possible to see the negative ideas and comments like “the new version of imperialism”.

Putting aside the positive or negative effects of the economic and political dimensions of globalization, if we take the matter of globalization from the cultural perspective, we can see easily say that it is a negative process for countries in the world. Powerful countries like USA which firstly set up the music, cinema and entertainment industry and then starts to export its production to the rest of the world via different media and platforms have a devastating cultural effect on the developing countries. To be exposed to intense cultural bombard has caused to cultural corruption for the societies which are not able to take the neces-

bilinci yerleştirilmeli, kendi kültürünü bilmeden küresel dünyada ayakta kalmanın zor olacağı anlatılmalıdır.

SERAP DÖNMEZ

(Psikolojik Danışman / ÖNDER Genel Başkan Yardımcısı)

Kültür endüstrisi kasıtlı olarak tüketicileri kendine uydurur ve yönelmiş olduğu milyonların bilincini ve bilinçaltını yönlendirir. Bu yönlendirmeleri yaparken pazarlama yöntemi olarak bir itibar çabası oluşturur ve insanın köleleştirilmesini sağlar. Artık bedeni ve ruhuyla satın alınmaya hazır, kendisine hizmet eden bir kitle oluşturur. İdeolojisini rahatlıkla, gizli ya da aşikar hedef kitesine ulaştırmada en elverişli alan medya alanıdır.

Kültür endüstrisinin, kökeninde yatan kâr güdüsü ideolojisini dört bir yana saçmasına gerek kalmadığını, bizzat kâr endüstrisinin onun ideolojisinin nesnesi haline geldiğini söyler Adorno. Özetle, kâr düşünülen bir ideolojiyi değerlendirirken hiçbir kültürü önemsemediğini, sınır tanımadığını dikkate almak ve çözüm önerilerini bu minvalde sunmak gerektiği kanaatindeyim.

Kültür endüstrisi kasıtlı olarak tüketicileri kendine uydurur ve yönelmiş olduğu milyonların bilincini ve bilinçaltını yönlendirir. Bu yönlendirmeleri yaparken pazarlama yöntemi olarak bir itibar çabası oluşturur ve insanın köleleştirilmesini sağlar. Artık bedeni ve ruhuyla satın alınmaya hazır, kendisine hizmet eden bir kitle oluşturur. İdeolojisini rahatlıkla, gizli ya da aşikar hedef kitesine ulaştırmada en elverişli alan medya alanıdır. Bu yolla insanoglunun psikolojik ihtiyaç ve zaafalarını kullanarak amacına hizmet eder ve bir bulaşıcı hastalık gibi hızla yayılmasını sağlar. İşin enteresan tarafı bu hastalığı popülerite adı altında istediği her kesimden insana ulaştırır.

sary measures for saving their own and national valuables. Motherland, The idea of Nation, Religion, Tradition and Customs, Language, Moral norms, Family structure and Law System all of which have the function to keep tight the social ties just as the cement does are being destroyed. Social decay and the increasing number of discrimination, emergence of separatist sub-identities and sub-identities which cause otherization are the negative results of globalization. Every society should prepare emergency action plan in order to solve these problems, which are the reason of melting away of national cultures. First of all, an education system which base on a national sensations and social values should be set up and human-based cultural policies should be developed. Common values of our society should be taught to our children and young. The conscious signing and stressing that the national culture is a historical heritage should be taught to our children and young. Difficulties of surviving in a global world without having no idea about national and own culture should be told to children and young.

SERAP DÖNMEZ

(Psychological Adviser / Vice President of ÖNDER)

Culture industry manipulates the consumers on purpose and controls the conscious and subconscious of millions that it addresses to. While manipulating millions of people, it creates visual effort to be famous as a marketing method and it makes the people slave. It has already come into being a mass people who are ready to serve and to be bought both physically and spiritually.

Adorno says that Culture industry has no need to spread its motivation of making profit ideology to all ground, rather, capital industry has become the subject of its ideology. To sum up, I think when we evaluate and talk about the ideology which was motivated making profit we should consider that this ideology does not concern and care about the cultures and it has no limits. So we

Televizyonda yayımlanan programlar ve diziler çocuk, genç ya da yetişkinlerin hem ortak takip edebilecekleri, oluşabilecek fikir ayrılığına hiçbir ihtimal oluşturmayacak hatta destek verecek bir formatta sunulmaktadır. Örneğin giyilecek bir elbise için on yaşındaki bir çocukla kırkbeş yaşında bir anne için ortak bir dil haline getirilen 'kombin' içerdiği tüm yeni kültür öğeleri ile birlikte ailenin tam ortasına girmiştir bile. Ne çocuk bu türden programları öğebilecek nitelikte ne de anne buna müdahale edebilecek niteliktedir. Artık tercihlerini bile sorgulamayacak bireyler için yapılması gereken tedbirlerden en önemlisi devlet eliyle alınacak yasal önlemler ve eğitim alanında medya okumalarına çok daha geniş bir yer verilmesi olacaktır diye düşünüyorum.

Öte yandan çocuklarımız ve gençlerimizin kişilik gelişimleri ve meslek seçimlerini ve ruh sağlıklarını ciddi şekilde etkileyen dizi ve video kliplerin durumudur. Gençlerimiz aşırı ve erken dönem cinsel uyarılara maruz bırakılmakta ve sömürü alanına itilmektedir. Özellikle artan istismar olaylarında bunun da katkısının olduğu göz ardı edilmemeli aileler ve çocukları için eğitici çalışmalar yapılmalı, müdahale noktasında teşvik edilmelidir. Karakterler zengin, altında arabaları olan, villalarda oturan modeller bilinçli olarak seçilmekte çocuğun ya da gencin geleceğe yönelik beklentileri ve tercihlerini gerçeklerden uzaklaştırarak olduğu değil imagine ettiği bir hayata ulaşmak için boşa zaman harcamasını sağlamaktadır. Çünkü kendisine sunulan içselleştirdiği modele ulaşmak için kendisine hızlı ve kolay yoldan para getirecek iş-meslek seçmesi gerekmektedir. Çocuklarımıza erken dönemlerde mesleki rehberlik yapmalı, iş hayatını tanınması, emek, alın teri, hizmet, tasarruf gibi konularda bizzat yaşayarak öğrenmesine imkan sağlanmalıdır.

Maddî kültürümüze en büyük darbenin maalesef devlet eliyle yapıldığı da göz ardı edemeyeceğimiz kadar aşıkardır. Mahalle, esnaf, otur-

should take these facts into accounts and then try to find suitable and better solutions.

Culture industry manipulates the consumers on purpose and controls the conscious and sub-conscious of millions that it addresses to. While manipulating millions of people, it creates visual effort to be famous as a marketing method and it makes the people slave. It has already come into being a mass people who are ready to serve and to be bought both physically and spiritually. Media is the best branch of culture industry that it has many advantages to send its messages to the masses apparently, secretly and easily. Abusing psychological necessities and weakness of the people, culture industry serves and completes its mission and spreads all around like an epidemic. The most interesting thing is that culture industry transmits and markets that illness to the people from all quarters of life under the name of popularity.

Programs, films and series which were broadcasted on Tv should be designed and presented in such a form that children, the young and adults have the chance to follow the programs in common ground. Also, these programs should be given in such a formation that they support the difference of opinions. For example, "Kombin" which is turned out to be a common language both for a child at the age of ten and mother at the age of forty five has already entered to the life of families with its new cultural elements. Neither the child has the capable of testing these programs nor does the mother have the quality to interfere to these programs. If you ask me, the most important precaution which should be taken for individuals who are not able to question their choices is the legal measures which will be taken by the government and giving priority to media reading and criticizing in education system.

On the other hand, the existence of video types, video clips and series in excessive number has a serious effect on our youth's and children's psychological development, choice of job and on the health of spirit. Our youths are exposed to excessively sexual stimulation in the early ages and they are abused. It shouldn't be disregarded that it has a key role on the rising sexual abusing events. Both families and children should be guided and

duğumuz hane kültürümüz hızlı bir şekilde değişmekte, yine medya aracılığı ile boyanarak gözümüzün içine sokulmaktadır. En önemlisi de bu durum “Ben Merkezziyetçiliği” köpürtmektedir. Ben ön plana çıkınca da gelenek- göreneklerin işlevselliğini yitirmesi, bireyin bencilleşmesi, bencilleştiğçe toplumdan fizikî değil ama manevî olarak uzaklaşması şeklinde bir kısır döngü içine girdiği görülmektedir. Sonuç olarak artık bireysel çabaların yeterli olmadığı açıkça görülen yozlaşma, sivil toplum kuruluşlarının özgün ve etkin çalışmalar yapması, devletin gerekli birimlerinin harekete geçmesini sağlaması gerekmektedir.

**YRD. DOÇ. DR.
ŞEREF
AKBABA**

(Yazar / Kırklareli
Üniversitesi Öğretim
Üyesi)

Medeniyet sadece teknoloji değildir. Davranışları yönlendiren bir değerler sistemidir. Bu sistemin merkezi olan ve tevhid inancını esas alan İslam kültür ve medeniyetine mensup yeni kuşakların ilmi ve fikrî alanda üretkenliği öne çıkarmaları ve yeni kültür programları yapmaları elzemdir.

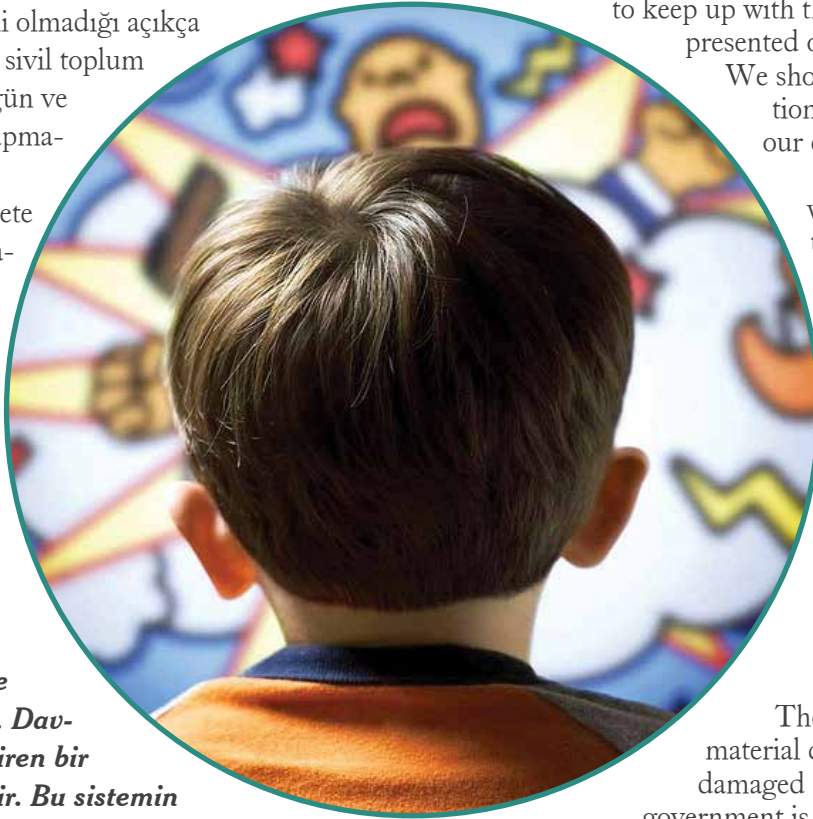
Bir kuşatmanın olduğu gerçeğinden hareketle, Batı kültürünün teknoloji ile elde ettiği bir üstünlüğü mevcuttur. Bu teknoloji de kültürünü beraberinde taşımıştır. Düşünce dünyası ve sosyal hayatın birçok alanında bunu hem yaşıyor,

trained and the studies should be supported. The characters on tv, who are rich and have the car and villa, are chosen on purpose to manipulate the choices and expectations of children for the future. Manipulating the choices and expectations of children for the future by pushing them into imaginary life and getting them far away from the reality, tv programs cause to the loss of time and hopes. Because the child has to find a suitable job which brings easy and quick money in order to keep up with the role models presented on tv for them.

We should give vocational guidance to our children in the early ages and we should give them opportunity to know the work life and notions such as labor, great effort, saving and serving and we should support their learning by experiencing process.

The reality of our material culture's being damaged by the hand of government is very clear that never can be disregarded. Our streets, craftsmen,

the houses in which we accommodate and our material culture are gradually changing and transforming, via media the lifestyle and cultural codes in tv programs are being rubbed to our face. The most important and critical thing is that this situation triggers “Egocentrism”. When the “Self” takes the priority, it can be clearly seen that traditions and customs lose their function, individuals become more egocentric, as long as they become egocentric they get away from the society morally

hem de gözlemliyoruz. Teknolojinin insan yaşamını kolaylaştırdığı ve sayılamayacak faydaları elbette vardır. Ancak, yeni teknolojik silahlarla işlenen cinayetler, insanı yalnızlaştıran şehircilik ve dijital hayat, globalleşmenin medya aracılığı ile millî kültürleri asimile etme gayreti de gün gibi aşikardır.

Medeniyet sadece teknoloji değildir. Davranışları yönlendiren bir değerler sistemidir. Bu sistemin merkezi olan ve tevhid inancını esas alan İslam kültür ve medeniyetine mensup yeni kuşakların ilmî ve fikrî alanda üretkenliği öne çıkarmaları ve yeni kültür programları yapmaları elzemdir. Bu sebeple de bulgucu, hasbî ve çalışkan insana ihtiyacımız var. İşaret taşlarını döşeyecek olan da bu karakterlerdir.

and spiritually and this situation has led to a vicious circle. As a result, at the age of degeneration at which individual efforts do not work, Non-governmental organizations should do effective researches and make specific studies and the government should take action against that problem.

ASST. PROF. ŞEREF AKBABA

(Author / Academician at Kırklareli University)

Civilization is not only culture. It is a system that shapes people's behavior. New generations that are members of Islamic culture and civilization, which is based on oneness and is the center of this system, bringing the generativity forward in scientific and intellectual areas is a necessity.

Western culture has a superiority, which they earned owing to their technology. This technology has also carried the culture. We both go through and observe this in areas of world of thought and social life. Technology has countless benefits and it is making human life easier. However, the murders committed with new technological weapons, the virtual world and urbanism that makes people alone, the effort that globalization makes to assimilate national cultures are pretty obvious.

Civilization is not only culture. It is a system that shapes people's behavior. New generations that are members of Islamic culture and civilization, which is based on oneness and is the center of this system, bringing the generativity forward in scientific and intellectual areas is a necessity. That is why we need inquisitive, voluntary and hard-working people. The ones that who are going to create milestones are these characters.

BAĐIŐLARINIZLA BİZİ DESTEKLEYEBİLİRSİNİZ
YOU CAN SUPPORT US WITH YOUR DONATIONS

VAKIFBANK / Üsküdar Şubesi : TR89 0001 5001 5800 7297 5957 51
TÜRKİYE FİNANS / Üsküdar Şubesi : TR43 0020 6000 0801 2941 7300 01
POSTA ÇEKİ HESABI : 6237145

www.uhim.org
f/uhimtr | t/uhimorg